

AGRICULTURA

● ANUL IX — NR. 9 (421) ● JOI — 4 MARTIE 1971 ● 16 PAGINI — 1 LEU ●

Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat

Joi, în sala Palatului Republicii, s-au desfășurat în continuare lucrările primei Consfătuiri pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, organizată din inițiativa conducerii de partid și de stat.

Lucrările ședinței plene au avut loc în prezența tovarășilor NICOLAE CEAUȘESCU, EMIL BODNARAȘ, MANEA MANESCU, ILIE VERDEȚ, IOSIF BANC, MIHAI GERE.

Timp de două zile, muncitorii, tehnicienii, inginerii, agronomii și zootehniștii, medicii veterinari și economiștii din întreprinderile agricole de stat au dezbătut probleme majore privind tehnologiile și formele cele mai moderne de organizare a producției și a muncii, care pot contribui la sporirea continuă și substanțială a aportului întreprinderilor agricole de stat, la dezvoltarea agriculturii noastre socialiste, a întregii economii naționale.

În prima zi de lucru, consfătuirea s-a ținut pe secții de specialitate — culturi de câmp; legume și cartofi; pomicultură; viticultură; taurine pentru lapte; taurine pentru carne, ovine; porcine; păsări și animale mici — prilejuind un schimb larg de opinii privind căile de perfecționare continuă a activității în toate sectoarele de muncă, în spiritul directivelor adoptate de partid în vederea ridicării agriculturii noastre socialiste pe trepte noi de progres.

Reuniți în plen, participanții la consfătuire au continuat în tot cursul zilei de joi, dialogul fructuos asupra problemelor ce se cer soluționate în acest sector al economiei naționale.

Luând cuvântul în deschiderea ședinței plene, tovarășul IOSIF BANC, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, a subliniat că această reuniune se înscrie pe linia practicii consecvente a conducerii partidului și statului nostru de consultare largă a lucrătorilor și specialiștilor din diferite sectoare ale economiei naționale în scopul analizării temeinice a activității desfășurate în diferite compartimente ale economiei și vieții sociale, găsirii căilor și mijloacelor de valorificare a rezervelor de creștere continuă a eficienței muncii.

Vorbitorul a exprimat convingerea că dezbaterile consfătuirii, desfășurate în lumina prețioaselor indicații date de tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea făcută la ședința de lucru de la Comitetul Central al Partidului din noiembrie anul trecut, în cuvântarea sa la consfătuirea cu cadrele din agricultura județului Ialomița și în cea de la ultima plenară a Comitetului Central al Partidului, se vor solda cu concluzii și hotărâri importante pentru activitatea de viitor, privind folosirea mai deplină a tuturor rezervelor interne dezvoltarea cooperării între întreprinderile agricole de stat, cooperativelor agricole de producție și întreprinderile de industrie alimentară, astfel încât fermele și întreprinderile agricole de stat să-și îndeplinească pe viitor cu cinste sarcinile de mare răspundere trasate de partid.

Tot în ședința plenară de joi, tovarășul ANGELO MICULESCU, ministru secretar de stat, a prezentat raportul conducerii Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor cu privire la activitatea întreprinderilor agricole de stat și măsurile necesare pentru realizarea sarcinilor de viitor.

Totodată au fost prezentate concluziile dezbaterilor și propunerile din secțiile de specialitate.

În ședințele pe secții și în plenară consfătuirea a luat cuvântul

(Continuare în pag. a 6-a)



Cuvântarea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, participanților la această consfătuire de lucru, precum și tuturor lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, un salut călduros din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste România. (Aplauze puternice, prelungite). De asemenea, doresc să adresez calde felicitări tuturor celor distinși astăzi cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, cu ordine și medalii ale Republicii Socialiste România. (Aplauze). După cum ați văzut, începând de astăzi mai avem în întreprinderile agricole de stat 7 Eroi ai Muncii Socialiste și sperăm că aceasta se va simți pozitiv în activitatea unităților respective. (Aplauze puternice) Acordarea acestor distincții reprezintă o înaltă apreciere pe care conducerea de partid și de stat o dă atât activității celor distinși cit și, în general, întreprinderilor agricole de stat, contribuției pe care acestea au adus-o la dezvoltarea agriculturii, la asigurarea cu produse agro-alimentare a patriei noastre. (Aplauze puternice).

Consfătuirea a dezbătut pe larg rezultatele dobândite de întreprinderile agricole de stat în cincinalul care a trecut și sarcinile pe actualul plan cincinal 1971—1975 în timpul lucrărilor consfătuirii s-au subliniat pe larg realizările obținute în creșterea producției vegetale și animale, contribuția

unităților agricole de stat la progresul agriculturii socialiste, la dezvoltarea și întărirea întregii economii naționale. Într-adevăr, putem spune că întreprinderile de stat și-au dovedit pe deplin rolul important pe care îl au în cadrul agriculturii noastre socialiste.

În același timp au fost formulate unele critici îndreptățite cu privire la lipsurile serioase care mai persistă în activitatea unor unități agricole de stat. Este adevărat că în cadrul consfătuirii poziția autocritică, analiza neajunsurilor din activitatea întreprinderilor agricole a fost ceva mai slabă, dar aceasta se compensează prin caracterul discuțiilor purtate în secțiuni. Face totuși excepție în cadrul plenarei cuvântul ultimului vorbitor, șeful Departamentului întreprinderilor agricole de stat, care parcă a vrut să sublinieze tocmai ceea ce nu au făcut ceilalți tovarăși, și anume că este necesar să vedem și lipsurile proprii, pentru că numai așa vom înțelege mai bine ceea ce avem de făcut. (Vii aplauze)

Doresc să menționez în mod deosebit propunerile valoroase făcute în timpul consfătuirii în vederea lichidării lipsurilor și îmbunătățirii activității întreprinderilor agricole de stat, în scopul creșterii mai rapide a producției agricole, al participării într-o măsură tot mai însemnată a acestor unități la constituirea fondului central de produse agroalimentare, la mai buna aprovizionare a întregului popor. Se poate spune deci că discuțiile au reliefat creșterea

spiritului de răspundere, a competenței profesionale și a preocupării cadrelor și lucrătorilor din unitățile agricole de stat pentru bunul mers al activității în acest important sector.

Reunind aproape 3000 de lucrători din întreprinderile agricole de stat și din minister, — conducători de ferme, directori de întreprinderi, ingineri agronomi medici veterinari, ingineri zootehniști, muncitori, mecanizatori și lucrători din minister — consfătuirea reprezintă, am putea spune, un larg forum democratic chemat să stabilească în colectiv măsurile pentru folosirea cât mai rațională a fondului funciar, a mijloacelor mecanice și, îndeosebi, să asigure utilizarea mai judicioasă a forței de muncă în vederea îndeplinirii în cele mai bune condiții a sarcinilor trasate agriculturii socialiste de Congresul al X-lea al partidului nostru. (Aplauze puternice).

Iată de ce putem aprecia că lucrările consfătuirii au fost rodnice, că ele vor exercita o puternică influență pozitivă asupra muncii din acest sector și vor duce la îmbunătățirea generală a activității întreprinderilor agricole de stat — ceea ce se va răsturna cu bune rezultate asupra întregii noastre agriculturii socialiste. (Aplauze puternice)

Stimați tovarăși,

Consfătuirea dumneavoastră are loc la încheierea cincinalului 1966—1970 și la începutul

muncii pentru îndeplinirea noului cincinal 1971—1975. Cunoașteți din comunicatul publicat recent rezultatele remarcabile obținute în dezvoltarea economiei naționale în ultimii 5 ani. După cum ați putut vedea, industria noastră socialistă a cunoscut în această perioadă o nouă și puternică dezvoltare; ea joacă un rol tot mai important în dezvoltarea întregii economii, în înzestrarea ei cu mijloace de producție, în producerea bunurilor de consum necesare oamenilor muncii. Pe întreg întinsul patriei se văd roadele politicii de industrializare socialistă, de repartizare judicioasă a forțelor de producție pe teritoriul țării.

După cum cunoașteți, în acești 5 ani producția agricolă a cunoscut, de asemenea, o dezvoltare satisfăcătoare; ea a fost cu 24 la sută mai mare decât în perioada 1961—1965, asigurând aprovizionarea populației cu produse agroalimentare și creșterea și unele disponibilități pentru export.

În raportul prezentat și în cuvântul tovarășilor care au vorbit în cadrul consfătuirii, s-a arătat pe larg contribuția adusă de unitățile agricole de stat la sporirea producției agricole. De aceea eu nu voi insista prea mult asupra acestor probleme.

Întreprinderile agricole de stat dețin astăzi o suprafață agricolă de peste 2 000 000 hectare, din care 1 670 000 hectare suprafață arabilă. În sectorul

(Continuare în pag. a 2-a)

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. 1)

zootehnic ele dispun de 630 000 taurine, 2 200 000 porcine, peste 1 600 000 ovine, 8 600 000 păsări. De asemenea, aceste întreprinderi au în dotare 29 700 tractoare, 10 870 combine și alte mij și mii de mașini agricole. Am putea deci spune că în cei 22 de ani de activitate ele au reușit să-și creeze o puternică bază tehnico-materială care să le permită să realizeze în bune condiții sarcinile importante ce le au — de a da producții tot mai mari și a participa tot mai intens la aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agroalimentare.

Cantitățile de îngrășăminte chimice permise de întreprinderile agricole de stat au crescut an de an, însumind, pe întregul cîncinal, 875 000 tone substanță activă. Ca urmare, în 1970 a revenit circa 100 kg substanță activă pe hectarul de teren agricol. De asemenea, ele au primit importante cantități de erbicide și alte produse chimice.

În unitățile agricole de stat lucrează un puternic corp de cadre cu studii superioare și medii — circa 6 000 de ingineri agronomi, mecanici, zootehniști și medici veterinari precum și peste 9 500 de cadre cu pregătire medie. Progresele obținute în dezvoltarea producției vegetale și animale au dat posibilitate întreprinderilor agricole de stat să livreze cantități însemnate de cereale, legume, carne, lapte, ouă, lînă, struguri și fructe la fondul central de produse agroalimentare. Doreș să arăt aici că în acești cinci ani unitățile agricole au avut o pondere însemnată în formarea fondului central: la grâu — de peste 25 la sută, la legume — 17 la sută, la struguri și fructe — 29 la sută, la carne — 35 la sută, la lapte — 37 la sută, la ouă — 52 la sută, la lînă — 19 la sută. După cum se vede, în raport cu suprafețele pe care le au, întreprinderile agricole de stat au o contribuție destul de însemnată la fondul central. Țin să menționez, că, în decursul anilor, în că de la crearea lor, contribuția unităților agricole de stat în constituirea fondului central a fost deosebit de însemnată. În prezent această pondere s-a micșorat într-o anumită măsură datorită faptului că în ultimii ani s-au dezvoltat puternic și cooperativile agricole de producție — celălalt sector socialist al agriculturii noastre, care se ia din ce în ce mai mult la întrecere cu întreprinderile agricole de stat și se afirmă ca un partener de care trebuie să vă temeți, tovarăși din I.A.S.-uri! Pentru că vă poate întrece! (Aplauze puternice; animație în sală). Firește, spun „să vă temeți” în sensul că trebuie să vă gândiți cum să acționați ca întreprinderile de stat să continue să fie fruntașe în obținerea de producții superioare, cu atât mai mult cu cât dotarea tehnică, substanțele chimice și îngrășămintele pe care le primesc actualmente sînt mult superioare celor de care dispun cooperativile agricole de producție. (Vii aplauze).

În cincinalul trecut, unitățile agricole de stat au primit din partea statului investiții de 17 miliarde lei, în afara celor pentru irigații și altor lucrări de îmbunătățiri funciare, care au fost finanțate prin fonduri alocate departamentului de îmbunătățiri funciare. Astfel, fondurile fixe au crescut cu circa 70 la sută în 1970 față de 1965, dotarea cu mașini și tractoare a sporit, de la 5 800 000 lei în 1965, la 7 390 000 000 lei în 1970. Astăzi în întreprinderile agricole de stat pe un tractor revin mai puțin de 60 de ha arabile, livezi și vii — ceea ce demonstrează că avem o dotare bună și chiar foarte bună.

După cum s-a menționat în consfătuire avem un mare număr de ferme și întreprinderi agricole care au obținut rezultate bune, unele foarte bune. S-au dat aici nenumărate exemple și nu doresc să mă opresc asupra niciunui. Aceste rezultate demonstrează atât superioritatea agriculturii socialiste în general, și a agriculturii de stat în special, și marile rezerve ce le avem în fiecare fermă și întreprindere agricolă pentru creșterea rapidă a producției. Este de înțeles că dacă ne-am propune cel puțin să egalăm producțiile obținute în aceeași zonă de unitățile fruntașe, am depăși cu mult, în 1975, prevederile planului pe acest cincinal. Și, dacă sînt sute de ferme și zeci de întreprinderi agricole de stat care au putut obține asemenea rezultate bune, de ce oare celelalte ferme și întreprinderi din

zona respectivă, avînd condiții asemănătoare, dotare și mijloace similare și aproximativ același număr de cadre, nu pot obține rezultate la fel de bune? Deci, existînd din toate punctele de vedere o deplină egalitate, factorul care hotărăște în cele din urmă rezultatele este omul; el poate face ca toate întreprinderile noastre de stat să se ridice la nivelul celor fruntașe astăzi! Și, firește, cele fruntașe să meargă și ele mai înainte! (Aplauze puternice, prelungite)

Doreș să menționez și la această consfătuire că rezultatele obținute de unitățile agricole de stat, contribuția lor însemnată la formarea fondului central de produse agroalimentare, demonstrează justele politicii partidului și statului nostru privind dezvoltarea agriculturii socialiste de stat. Întreprinderile agricole de stat au avut și au un rol important în dezvoltarea agriculturii din țara noastră; ele au jucat un rol de seamă în transformarea socialistă a întregii agriculturii, în trecerea de la agricultura fărîmîțată, pe baze particulare, la marea agricultură cooperatistă, socialistă, cu un înalt nivel de dezvoltare. Întreprinderile agricole de stat au acordat și acordă un prețios ajutor cooperativelor agricole de producție și tocmai de aceea cooperativile au putut să se consolideze și să se dezvolte. Unele din ele au ajuns chiar să întrecă unitățile care le-au ajutat. Pentru aceasta nu putem decât să felicităm atât întreprinderile care au acordat ajutor, cât și pe cooperativii care au știut să folosească cum trebuie acest sprijin. (Vii aplauze).

Cred că tovarășii care lucrează în unitățile de stat vor fi de acord că trebuie să evidențiem și în cadrul acestei consfătuiri rolul important al cooperativei agricole de producție, faptul că toate succesele obținute în agricultură sînt indisolubil legate, atât de existența sectorului de stat, cât și de cel cooperatist, care constituie împreună un tot unitar ce ne dă garanția dezvoltării cu succes a întregii agriculturii din patria noastră. (Aplauze puternice)

Viața, faptele demonstrează justele linii politice marxist-leniniste a partidului nostru în domeniul organizării și conducerii agriculturii, dovadă că numai pe calea agriculturii socialiste, a unitii tuturor forțelor țărânilor noastre în unități mari de producție este posibilă lichidarea rapidă a înapoierii moștenite din trecut, făurirea unei agriculturii avansate cu înaltă productivitate. (Vii aplauze).

Rezultatele obținute în agricultura noastră de stat se datorează muncii pline de abnegație a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor din întreprinderile agricole, tuturor lucrătorilor și activiștilor de partid și de stat care lucrează în acest sector de activitate. Pentru toate aceste rezultate doresc să adresez tuturor oamenilor muncii din fermele și întreprinderile agricole de stat, și din minister, calde felicitări din partea Comitetului Central al Partidului, a Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste România. (Aplauze puternice, prelungite).

Stimați tovarăși,

Apreciînd rezultatele bune obținute de unitățile agricole de stat, nu putem să trecem cu vederea lipsurile care s-au manifestat și care au făcut să nu realizăm producții pe măsura posibilităților existente.

În raportul prezentat și în cuvîntul multor tovarăși s-au arătat o serie de fapte concrete care atestă că nu în toate fermele și I.A.S.-urile se folosește judicios fondul funciar, mijloacele mecanice și chimice. Mă voi referi la un singur exemplu care mi se pare foarte semnificativ. În timp ce în anii 1966—1970 fondurile fixe ale întreprinderilor agricole de stat au crescut cu circa 70 la sută, producția a sporit numai cu circa 24,5 la sută. În aceeași perioadă au crescut mult cheltuielile materiale pentru realizarea producției, ceea ce a diminuat posibilitățile de creștere ale venitului național, micșorînd eficiența economică a activității unităților agricole de stat.

Trebuie să spunem deschis că producțiile obținute în acești ani sînt cu mult sub posibilitățile de care dispun întreprinderile agricole în ce privește mijloacele tehnice, cadrele și, în general, forța de muncă. Nu pot să nu apreciez că, atît în sectorul vegetal, cît și în cel

zootehnic producțiile obținute nu ne pot mulțumi. Este adevărat că în unii ani, mai cu seamă în 1970, au exercitat o oarecare influență și condițiile climatice, îndeosebi inundațiile care au avut loc; dar ele nu pot justifica nici pe departe rezultatele slabe pe care le-au avut multe întreprinderi de stat în producția agricolă.

Nici în domeniul creșterii animalelor, cu toate investițiile mari făcute, nu am obținut rezultatele așteptate; dimpotrivă, după cum ați reținut din raportul prezentat, producția de lapte din unele ferme moderne, industriale, este mai mică și se realizează cu consumuri mai mari decît în fermele vechi, de tip așa-zis gospodăresc.

A crescut foarte mult consumul de furaje, îndeosebi de furaje concentrate, pe kilogramul de carne, de lapte și alte produse animale. O apreciere, cu totul generală a depășirii acestor consumuri în 1970 ne duce la o cîlră destul de importantă: aproape 200 000 tone de cereale consumuri în plus.

În același timp, consider că este bine să reamintesc și cu acest prilej că se construiește încă scump, că nu au fost încă lichidate tendințele spre grandomanie, spre „lucruri unice” în Europa sau în lume — și aceasta ne costă foarte scump din toate punctele de vedere.

De asemenea, trebuie să menționez și faptul că în organizarea muncii persistă lipsuri serioase, că nu este asigurată o bună repartizare și folosire a cadrelor a forței de muncă; un număr însemnat de cadre tehnice stau în birouri, lucrează cu hîrtiile, în loc să contribuie la aplicarea pe teren a cunoștințelor dobîndite în facultate pentru obținerea de producții agricole sporite, atît în sectorul vegetal cît și în cel animal.

S-a vorbit aici de faptul că mai avem unele neajunsuri în ce privește dotarea întreprinderilor de stat cu toată gama de mașini agricole. Mă refer la toată gama pentru că — așa cum am spus mai înainte — apreciez că din punct de vedere al dotării generale, numărul de tractoare pe care li avem în prezent în I.A.S.-uri este nu numai suficient, dar chiar puțin prea mare. Va trebui, desigur, să lichidăm neajunsurile în domeniul asigurării cu toată gama de mașini, dar eu nu împărtășesc părerea celor care au justificat unele minuscule în realizarea producției prin lipsa unor mașini de oarece și celelalte întreprinderi care au obținut rezultate cu mult mai bune au avut aceeași dotare atît pentru efectuarea muncilor de arat și însămînțat, cît și pentru strîngerea recoltei.

Pe drept cuvînt s-a subliniat în timpul discuțiilor că una din cauzele care au împiedicat obținerea de producții mai mari a fost neajunsurile cu seminte de înaltă productivitate. Este drept, lucrurile stau ceva mai bine în ce privește sîmînța la porumb, dar și aici va trebui să acționăm pentru a obține rezultate și mai bune. De asemenea, faptul că avem un număr destul de mare de animale din rase cu un potențial biologic limitat, necorespunzător, ne-a împiedicat să obținem o sporire rapidă a producției animale.

Desigur, deficiențele la care m-am referit — și care s-au manifestat pe parcursul anilor — au avut o puternică influență negativă asupra activității economice a întreprinderilor agricole de stat. De altfel, doresc să arăt aici că problema eficienței economice nu a stat cum se cuvenea în centrul atenției tuturor conducătorilor și lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat. Trebuie să spunem deschis că multe din lipsurile și deficiențele ce s-au manifestat puteau fi evitate dacă conducerea Departamentului întreprinderilor agricole de stat și a ministerului ar fi acordat mai multă atenție activității concrete, soluționării la timp a problemelor ce le ridică munca, de zi cu zi, dacă ar fi fost mai aproape de conducerea efectivă a unităților agricole de stat și, în general, a producției agricole.

M-am referit la câteva deficiențe care mi se par mai importante pornind de la faptul că dezvoltarea deschisă a lipsurilor va contribui la lichidarea lor, ne va permite să stabilim cele mai bune măsuri pentru îmbunătățirea activității de viitor. Numai dacă vor trage toate învățămintele, atît din ceea ce este bun — și avem multe lucruri bune — cît și din deficiențele și lipsurile existente, întreprinderile agricole de stat vor reuși să-și realizeze cu succes

marile sarcini ce le revin în cincinalul în care am intrat! (Vii aplauze). Putem spune că există toate condițiile pentru aceasta; avem îndeosebi cadre cu o bogată experiență — peste 160 000 de muncitori permanenți, tehnicieni și ingineri — care reprezintă o forță puternică. În agricultura noastră socialistă de stat. Dacă vor acționa cu toată fermitatea pentru lichidarea neajunsurilor și perfecționarea întregii activități, întreprinderile agricole de stat vor reuși să înlăturească în bune condiții sarcinile ce le revin pe baza Directivelor Congresului al X-lea al partidului! Și eu am convins-grea că vor face aceasta! (Aplauze puternice, prelungite).

Stimați tovarăși,

Cunoașteți prevederile actualului cincinal, pe care, așa cum arată rezultatele primelor luni, am început să-l realizăm cu succes. Continuînd politica de dezvoltare în ritm susținut a industriei, vom accorda, în același timp o mai mare atenție progresului agriculturii. Noi pornim de la faptul că în condițiile României socialiste, agricultura reprezintă — alături de industrie, o ramură de bază a economiei noastre, că numai dezvoltarea armonioasă — atît a industriei cît și a agriculturii poate asigura progresul întregii noastre societăți socialiste, ridicarea bunăstării poporului nostru. (Aplauze puternice).

Pentru a ilustra preocuparea partidului și statului de a asigura dezvoltarea agriculturii, mă voi referi numai la faptul că în anii 1971—1975 au fost alocate din fondurile statului, 80 de miliarde lei pentru lucrările de investiții în agricultură — de peste 2 ori mai mult decît în cincinalul trecut. Dacă vom adăuga la aceasta și investițiile care urmează să fie făcute de cooperativele agricole de producție din fondurile proprii, vom ajunge la peste 100 de miliarde de lei investiții în acest cincinal, aproape de 2 ori cît totalul investițiilor pe întreaga economie din primul cincinal al României. (Vii aplauze).

O atenție deosebită se va acorda realizării programului național de irigații, de jecări și lucrări de combatere a eroziunii solului. Cunoașteți acest program, el urmează să fie dezbătut într-o consfătuire pe țară, probabil în luna mai, pentru a putea să luăm măsurile cele mai corespunzătoare în vederea realizării în întregime a sarcinilor deosebite de importante ce se pun în acest domeniu și care vor avea rol de seamă în dezvoltarea de ansamblu a agriculturii românești.

În acest cincinal, agriculturii se vor asigura cantități mult mai mari de îngrășăminte și alte substanțe chimice. Potrivit prevederilor planului aceste cantități vor fi de peste două ori mai mari decît în cincinalul trecut.

Ca urmare a îmbunătățirii bazei tehnico-materiale a agriculturii, se prevede să realizăm o creștere substanțială a producției agricole, vegetale și animale. În 1975 producția de cereale, legume, plante tehnice, struguri și fructe, precum și producția de carne, lapte și produse lactate, de ouă, lînă și altele trebuie să crească în mod substanțial spre a asigura aprovizionarea în bune condiții a populației cu produse agroalimentare și a crea, totodată, dispoibilități pentru export. Cunoașteți prevederile cincinalului în această privință și nu mă voi mai referi la ele acum.

Consider că avem toate premisele să realizăm prevederile cincinalului de creștere a producției agricole, să obținem o dezvoltare puternică și o modernizare serioasă a agriculturii din România.

De altfel, consider că este bine să subliniem că, și în condițiile cînd vom realiza toate nivelurile de producție stabilite în plan, în agricultura noastră vor mai exista încă multe rezerve, deoarece producțiile prevăzute pentru 1975 sînt cu mult mai mici decît cele realizate azi de unele țări din Europa. Chiar și producțiile medii prevăzute în 1975 pentru întreprinderile agricole de stat sînt mai mici decît cele ce se realizează astăzi într-un șir de țări europene. Subliniez aceasta pentru a face să se înțeleagă că aceste prevederi nu sînt de loc extraordinare, chiar dacă s-ar părea, pornind de la producțiile micș realizate în 1970, că ritmul mediu anual de creștere a producției globale ar fi mare — cum este la întreprinderile de stat, de 10 la sută. Ținînd însă seama de rezervele

de care am vorbit, nu ni se va mai părea că, pentru a ajunge la asemenea ritmuri de creștere va trebui să facem adevărate salturi în agricultură. Realitatea este că, cu toate progresele mari obținute în creșterea producției agricole, sîntem încă în urma multor țări cu agricultura dezvoltată, că va trebui să depunem încă eforturi serioase pentru a lichida această rămînere în urmă.

În cadrul programului general de creștere a producției agricole, întreprinderile agricole de stat vor continua să dețină un rol preponderent; va crește ponderea lor în formarea fondului central la cereale, legume, carne, lapte și alte produse. În conformitate cu prevederile planului, producțiile medii în întreprinderile de stat vor trebui să ajungă la grâu — la 3 100 kg la hectar, la porumb — la 4 250 kg, floarea-soarelui — la 2 200 kg, legume — la 18 000 kg, lapte — la 3 250 litri, ouă — la 203 bucăți pe o găină, lînă — 4 kg pe oaie. După cum vedeți, nu sînt deloc producții care să reprezinte un nivel prea ridicat, mai ales dacă ținem seama că în acești ani peste 30 la sută din suprafața arabilă a agriculturii de stat va fi irigată și deci în producțiile medii de care am vorbit mai înainte sînt cuprinse și recoltele obținute pe suprafețele irigate. Așa cum ne-a arătat experiența multor întreprinderi de stat, se pot obține nu 4 000, ci 5 000 și chiar 6 000 kilograme porumb la hectar, în terenuri neirigate. De aceea, cînd am vorbit la întîlnirea cu cadrele din agricultura județului Ialomița referindu-mă la cooperative, am spus că în Bărăgan fără o producție de 8 000 kg la hectar pe terenuri irigate nu putem să vorbim de eficiența irigațiilor în agricultură. Dar pentru întreprinderile agricole de stat nu ne putem mulțumi cu 8 000 kg la hectar; trebuie să pornim de la 10 000 kg în sus. Numai atunci vom putea să spunem că agricultura de stat folosește rațional și eficient irigațiile. Mă refer la Bărăgan, Cîmpia Dunării, Dobrogea, pentru că, firește, situația poate fi diferită în alte zone.

La legume, o recoltă de 18 000 kg la hectar — țînînd seama de faptul că avem toată suprafața irigată, de mecanizarea realizată, de cantitatea de îngrășăminte pe care o dăm de pe acum — este cu mult sub posibilități — și de aceea vor trebui luate toate măsurile pentru a obține cantități simțitor sporite.

A vorbit aici directorul întreprinderii agricole de stat din Valea lui Mihai, care a arătat că obține 9 kg lînă pe cap de oaie la un efectiv mare — de 10 000 de oi. Sînt și în Dobrogea întreprinderi agricole de stat și cooperative care obțin cite 7,8 și chiar 9 kg lînă pe cap de oaie, la turme de 5—10 000 de oi. Or, este posibil să spunem că avem rezultate bune cu media de 4 kg de lînă pe care ne-o propunem să o realizăm în 1975, sau cu producția de lapte de 3 250 litri la o vacă, cînd avem de pe acum ferme care depășesc cu mult această producție? Pentru întreprinderile de stat aceste producții sînt încă mici.

În ce privește efectivele de animale, se prevede ca ele să ajungă, în 1975, la peste 1 000 000 de capete de bovine, din care vaci circa 500 000 capete, ceea ce va însemna, la suprafața agricolă a întreprinderilor de stat circa 50 de taurine pe sută de hectare agricole, din care 25 de vaci. Consider că, pentru sectorul de stat, această creștere nu poate să ne mulțumească, deoarece știți cu toții că o agricultură avansată nu poate fi concepută fără o zootehnie avansată.

La porci vom ajunge la o situație mai bună, la circa 3 500 000 de capete. La ovine există însă un plan mai mic decît ceea ce avem astăzi sub 1 600 000 capete. Este în orice caz necesar ca la această specie să ajungem la sfîrșitul anului 1975 la un efectiv de 1 800 000 de capete, creșterea trebuind să se realizeze îndeosebi la oile cu lînă fină și semifină. În același timp, să folosim păsunile pe care le dețin astăzi întreprinderile agricole de stat în zonele de munte spre a crește un număr mare de oi turcane. De asemenea la păsările ouătoare creșterea nu este suficientă, țînînd seama că ne propunem să realizăm în 1975, de la I.A.S., 1 500 000 000 de ouă și 150 000 de tone de carne de pasăre la fondul de stat. Or, cu 8 000 000 de păsări ouătoare cît s-a prevăzut pentru 1975, nu

(Continuare în pag. a 3-a)

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a 2-a)

vom avea garanția că vom realiza producțiile de ouă și carne ce ni le-am propus. De aceea va trebui să aducem corecturile necesare, și să vedem să ajungem în 1975 la 11—12 000 000 de păsări ouătoare, deoarece numai așa vom crea baza necesară realizării producțiilor pe care le avem în vedere.

Am reamintit aceste prevederi — care de altfel vă sînt cunoscute — pentru a sublinia încă o dată necesitatea luării unor măsuri serioase atît pentru lichidarea neajunsurilor, cit și pentru a organiza bine întreaga activitate în vederea îndeplinirii și chiar a depășirii sarcinilor la care m-am referit. Tîn să subliniez încă o dată, că cifrele prevăzute în această privință în planul cincinal sînt sub posibilitățile întreprinderilor agricole de stat, mai ales dacă ținem seama de dotarea pe care aceste unități o vor avea, de eforturile pe care le facem pentru a le asigura o bază materială și tehnică foarte puternică, de fapt că în această perioadă să rezolva probabil în condiții mai satisfăcătoare problema semințelor și a îmbunătățirii raselor de animale. De aceea, trebuie să ne propunem să obținem producții sporite la toate culturile și la toate produsele animale.

Pentru realizarea acestor sarcini trebuie să începem prin a asigura o gospodărire mai judicioasă a fondului funciar. În primul rînd, am în vedere însăși mîntarea tuturor suprafețelor. Subliniez aceasta pentru că, an de an, cînd se face bilanțul final se vede că suprafețele de mii și chiar zeci de mii de hectare au rămas neînsămînțate din diferite motive; fără să mai vorbesc de suprafețele mari cuprinse în curți, în jurul grajdurilor, drumurilor, care sustrag mii și mii de hectare din producția agricolă. Știți bine că pămîntul este limitat, și deci este nevoie ca de pe fiecare metru pătrat de teren să obținem producție! Să punem capăt risipei, luînd toate măsurile pentru gospodărirea și folosirea rațională a fondului funciar! Sub nici un motiv să nu mai admitem să existe suprafețe neînsămînțate! Numai dacă s-ar întîmpla ca în luna august să survină calamități care să distrugă totul doar atunci s-ar putea concepe să nu obții o recoltă bună — deci chiar și în aceste condiții se mai pot semăna unele legume de toamnă, plante furajere — și tot se obține ceva. Să luăm toate măsurile încît chiar atunci cînd se ivesc calamități — dacă e nevoie — să înșămînțăm o dată, de două ori, de trei ori, dar să facem ca pămîntul să dea producție! În agricultură, în afara unor cazuri excepționale, nu trebuie să luăm în considerare calamitățile decît pentru recuperarea cheltuielilor efectuate cu reînsămînțarea suprafețelor respective și de pe fiecare suprafață de teren trebuie să obținem producție și să facem totul pentru a realiza acest lucru!

Este necesar să acordăm mai multă atenție lucrărilor de desecări și indeosebi lichidării bălților și de terenurile agricole. Este adevărat, cînd treci pe lângă lanuri nu-ți poți da întotdeauna seama de proporțiile acestor bălți. Ele însă ajung cîteodată la 20—30 la sută din suprafața respectivă — și, în fond, sînt terenuri de pe care nu obții nici o recoltă, desi s-a depus muncă, s-a înșămînțat. De aceea, cu cer tuturor lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat să se aplice serios de treabă pentru a lichida această stare de lucruri. Știu, se poate ca cineva să spună că pentru aceasta este nevoie de mașini. Nu numai cu mașini se poate face aceasta. Dacă m-aș referi la cei 150—160 de mii de lucrători permanenți din întreprinderile agricole de stat, numai cu ei se pot executa toate aceste lucrări. Așa face orice gospodar, orice fermier, oricine dorește să obțină de pe pămîntul său o producție bună. Este nevoie să acționăm cu hotărîre, să luăm măsuri eficiente pentru realizarea nivelărilor. Vom avea, desigur, și utilaje, dar nu trebuie să stăm și să așteptăm numai aceste utilaje, ci să acționăm cu toate mijloacele pe care le avem la îndemînă. Deci, problema desecărilor, a lichidării bălților, a nivelărilor, trebuie să constituie o preocupare zilnică, deosebit de importantă, pentru că de rezolvarea ei depind folosirea în întregime a tuturor supra-

fețelor și obținerea de recolte mari.

Pe drept cuvînt s-a arătat aici de cîte ori tovarăși — printre care și de tovarășul director al întreprinderii agricole din Insula Mare a Brăilei — că este necesar să se termine lucrările din incintele indiguite. Într-adevăr, noi am realizat foarte multe indigui. Deși ne-au costat destul de scump sînt mii de hectare care au rămas nefolosite datorită faptului că cei care au executat lucrările de indiguit respective nu au fost obligați să execute toate nivelările, să scoată toate rădăcinile. Se va spune, poate că e greu să se facă acestea. Desigur, nu este ușor, dar dispunem de mijloacele necesare și trebuie să realizăm aceste lucrări, pentru că am cheltuit mulți bani cu indiguirile. Ne-a costat în medie cam 7 000—8 000 lei hectarul indiguit — și, prin urmare, aceste terenuri nu trebuie să rămînă nefolosite. Nu mai vorbesc de faptul că aceasta este pămîntul cel mai bun, de pe care se pot obține recolte sigure, în orice condiții. De aceea, eu rog întreprinderile respective, organizația special creată pentru întreținerea și exploatarea acestor terenuri irigate și indiguite, să stabilească un program concret de măsuri și, în 2—3 ani, să lichidăm cu desăvîrșire această stare de lucruri, să redăm complet agriculturii toate aceste terenuri. Va trebui să studiem problema digurilor din Insula Mare a Brăilei — și nu numai a acestora, pentru că mai sînt și cele de la Borcea — spre a asigura măsuri de consolidare și a nu mai fi expuși unor situații de genul celor din anul trecut. Desigur, trebuie să avem în vedere și faptul că prin realizarea lucrărilor ce urmează să înceapă probabil în acest cincinal pentru construirea a încă două hidrocentrale pe Dunăre, deci și a două lacuri de acumulare care vor reține o parte mare din apă — se va reduce și pericolul inundațiilor în aceste zone. Atrag atenția asupra acestui lucru spre a nu ne apuca să facem unele lucrări care ulterior se vor dovedi inutile.

Avem un program mare de irigații — și principalul beneficiar al acestor lucrări vor fi întreprinderile agricole de stat. Directorii acestor întreprinderi trebuie să urmărească îndeaproape realizarea la timp a acestui program, să exercite un control permanent în această privință astfel ca sistemele de irigații să fie executate în condiții cit mai bune. Spun aceasta pentru că este cunoscut că multe din aceste sisteme au încă deficiențe foarte serioase care dăunează bunei lor exploatare. De asemenea, trebuie să luăm măsurile necesare pentru a asigura buna întreținere și folosirea sistemelor de irigații. La minister s-a creat o centrală specială în acest scop, dar cred că și întreprinderile agricole de stat vor trebui să analizeze mai îndeaproape aceste probleme. Să dispună ele însele de forțele necesare bunei întrețineri și exploatare a sistemelor de irigații.

În același timp, se impune să luăm toate măsurile pentru a folosi cu rezultate cit mai bune terenurile irigate, spre a obține — cum s-a mai spus aici — două culturi pe an, sau, în cel mai rău caz, trei culturi la 2 ani, atunci cînd am pus culturi care au o durată mai mare de vegetație. În orice caz, asigurarea de masă verde și de siloz trebuie să se realizeze în viitor — acolo unde avem irigații — îndeosebi din cultura a doua.

De asemenea, țînind seama de faptul că rezultatele obținute pînă acum pe terenurile irigate sînt încă slabe, este necesar ca, împreună cu Academia de Științe Agricole, cu toți specialiștii din întreprinderile de stat, apelînd eventual și la anumiți specialiști străini, să punem cit mai repede la punct complexul de măsuri agrotehnice corespunzătoare fiecărei culturi în condiții de irigare. Să creăm și soiurile de plante necesare spre a putea să obținem o eficiență corespunzătoare de pe aceste terenuri irigate. Știți bine că un hectar irigat ne costă 15—16 000 lei — și se prevede să ajungă la 18—20 000 lei; întreținerea lucrărilor de irigații costă de asemenea scump; ca atare aceste lucrări se justifică numai dacă vom obține cel puțin o dublare a producției pe aceste suprafețe, față de cele neirigate.

Tot în legătură cu folosirea rațională a fondului funciar, este necesar ca întreprinderile de stat să acorde mai multă atenție lucrărilor de combatere a eroziunii solului și în general lucrărilor de fertilizare a pămîntului. Firește, se pot aduce critici în legătură cu faptul că unele mașini agricole nu corespund acestor condiții, dar asemenea critici trebuie aduse și acelor întreprinderi agricole de stat și Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor care admit să se lucreze cu asemenea mașini, contribuind la dezvoltarea eroziunii și degradarea solului. Trebuie să punem în mod hotărît capăt acestor stări de lucruri! În acest scop se impune să asigurăm în cel mai scurt timp gama de mașini corespunzătoare pentru astfel de lucrări. Consider că întreprinderile de stat, fermele agricole, ministerul au subapreciat această problemă, nu au acordat atenție experienței noastre din trecut în acest domeniu; nu folosim această experiență, în schimb așteptăm să vină nu știu ce organizații speciale să ne execute asemenea lucrări. Nu, tovarăși, această problemă trebuie să cadă în sarcina fiecărei ferme, a fiecărei întreprinderi de stat! Ajutorul din afară trebuie să conste în anumite îndrumări tehnice și în unele utilaje. Trebuie să luăm toate măsurile pentru executarea acestor lucrări. Dacă vom folosi toată forța de muncă pe care o avem în comune, în satele noastre, vom putea combate eroziunile și degradările de pe sute și sute de mii de hectare anual.

Tot în legătură cu problema folosirii raționale a fondului funciar aș dori să subliniez necesitatea acordării unei atenții sporite fertilizării solului, prin folosirea eficientă a îngrășămintelor chimice puse la dispoziția agriculturii și, mai ales, prin utilizarea tuturor cantităților de îngrășăminte organice realizate în unități. În acest scop Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, împreună cu Academia de Științe Agricole trebuie să asigure, pe baza unui program concret, verificarea fiecărei parcele din punct de vedere al necesarului de îngrășămintă și amendamente — și să treacă în mod operativ la aplicarea practică a acestui program.

De asemenea, este necesar să trecem la realizarea în cel mult 2—3 ani a comasării tuturor terenurilor dispersate, lichidînd fărâmișarea actuală, în trupuri mici, a fermelor. Trebuie să acționăm în așa fel încît să creăm parcele care pot fi lucrate cu mijloace mecanice și exploatare rațională. Dacă undeva sînt suprafețe pe care nu putem să le comasăm sau să le lucrăm corespunzător, mai bine să le cedăm cooperativelor sau să fie lucrate în cooperare cu cooperativele agricole de producție. În cursul acestui an trebuie să se prezinte un program concret de măsuri spre a pune ordine și în această privință.

Am insistat mai mult asupra folosirii raționale a fondului funciar, cu tot ceea ce este legat de aceasta, pentru că, după părerea mea, de aici trebuie să pornim; aceasta este problema principală de care depinde ca agricultura noastră să-și realizeze cu succes sarcinile mari care-i stau în față.

De asemenea, cred că este necesar să studiem mai atent experiența acumulată în organizarea fermelor de stat și să stabilim mai rațional mărimea lor spre a le crea condiții să facă într-adevăr o exploatare rațională și științifică.

În plan sînt prevăzute măsuri de îmbunătățire a dotării agriculturii. Practic, pînă la sfîrșitul anului 1975, agricultura noastră socialistă în general — la întreprinderile agricole de stat, chiar mai devreme — vor dispune de toată gama de mașini agricole pentru toate lucrările, inclusiv pentru strînsul tuturor recoltelor. În același timp însă se impune să asigurăm o folosire mai rațională a tractoarelor și mașinilor agricole. Pînă la urmă trebuie să înțelegem, tovarăși, că menținînd un număr mare de tractoare și mașini pe care le folosim la numai jumătate din capacitatea lor sau chiar mai puțin — aceasta va greva asupra prețului de cost, va reduce eficiența economică și beneficiile, deci va micșora și posibilitățile ca oamenii muncii, inclusiv directorii, să realizeze veniturii mai mari ca urmare a creșterii beneficiilor. Totuși eu consider că 60 de hectare la un tractor este puțin, mai cu seamă acum cînd avem și combine

autopropulsate, care execută toate lucrările de strîns la grîu, floarea-soarelui, porumb și alte culturi. Practic nu se va mai putea aduce justificarea — care a fost întemeiată pînă acum — că folosim tractoarele și la strînsul recoltei, deoarece vom realiza aceasta cu o combină care execută de trei ori mai rapid strînsul recoltei decît actuala combină C-3. Aceasta înseamnă că fiecare combină înlocuiește 3 tractoare și deci, în fapt, încărcătura pe tractor scade și mai mult, ajungîndu-se la o încărcare cu totul nerațională, neeconomică. Eu rog pe toți tovarășii, inclusiv conducerea ministerului, să țînă seama de aceasta. Să stabilim o încărcare optimă încît să putem face lucrările la timp. În definitiv, un tractor de al nostru, de 65 CP poate executa vara, în două schimburi minimum 5 hectare arături pe zi. Deci ca să ari 56 de ha cit este azi încărcătura în suprafața arabilă înseamnă că le realizează în 11 zile. Atunci în restul timpului ce va mai face? Să privim deci lucrurile ceva mai gospodărește, mai economic. Puneți-vă în situația că nu sînteți directori și șefi de fermă numiți de minister — ci, că de fapt, sînteți puși în aceste posturi de răspundere de către clasa muncitoare, care v-a încredințat să gospodăriți o parte a avuției, a proprietății întregului popor, care este și proprietatea dumneavoastră, a tuturor salariaților! În această calitate, gîndiți-vă cum să gospodăriți mai bine mijloacele ce le aveți la îndemînă spre a obține maximum de eficiență, cu minimum de cheltuieli. Atunci veți acționa ca adevărați proprietari și producători ai bunurilor poporului, ca adevărați comuniști, ca oameni conștienți de rolul și răspunderea ce vă revin în societatea de azi! (Aplauze puternice).

S-au adus aici critici juste și s-au formulat, de asemenea, cerințe îndreptățite față de Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini. În legătură cu aceasta aș dori să reamintesc că ar fi fost bine să se vadă și cum sînt folosite capacitățile de producție ale Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, care are vreo 22 de întreprinderi, o centrală pentru producția de mașini și piese de schimb, precum și alte cîteva sute de ateliere mecanice. Aceste unități, care au o dotare destul de bună, pot să ajute la realizarea unor sarcini privind înzestrarea agriculturii cu o serie de mașini agricole; îndeosebi în zootehnie, ele pot să asigure o parte însemnată din necesarul de piese de schimb. Deci, apreciînd ca juste criticile aduse Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, considerăm că este necesar ca acest minister să ia măsurile ce se impun pentru a rezolva la timp cerințele agriculturii și a-i asigura mașini de calitate corespunzătoare. Este necesar, în același timp, să asigurăm buna întreținere și folosirea acestor mașini, să ne preocupăm de punerea în valoare a tuturor capacităților de producție din uzinele și atelierele mecanice proprii ale agriculturii.

Așa cum am mai spus, consider că am deplină dreptate acei tovarăși care au insistat asupra necesității producerii unor semințe de înaltă productivitate și asigurării unităților productive cu asemenea semințe. Desigur, în acest domeniu un rol important îl are Academia de Științe Agricole. Tovarășul Giosan a prezentat aici unele din preocupările Academiei în această direcție. Trebuie să acționăm cu mai multă fermitate pentru rezolvarea acestei probleme care are o importanță deosebită pentru progresul agriculturii noastre. Dumneavoastră știți foarte bine că fără semințe de elită, de înaltă productivitate, corespunzător fiecărei zone — și acum și sistemelor irigate — nu vom putea să obținem recolte pe care ni le propunem, nu vom putea să ridicăm la nivelul dorit agricultura noastră. Noi am importat multe soiuri de semințe; am adus semințe și în trecut, aducem și acum. În 1970 am importat din Uniunea Sovietică 150 000 tone de grîu de sămînță. Dar am mai făcut această și cu cîteva ani în urmă; nu a existat însă o preocupare pentru a împăpăta, a îmbunătăți și a asigura producerea seminței în țară. Trebuie să fie clar pentru toată lumea că nu putem să facem o agricultură pe bază de import de sămînță. Trebuie să ne producem sămînța la noi în țară!

Avem rezultate bune la porumb, deși și aici mai sînt încă multe rezerve și posibilități de a îmbunătăți în continuare calitatea semințelor. Avem forțe,

sîntem în stare să producem orice semințe, dar există încă neglijență în acest domeniu. Cîteodată există, ca să zic așa, o concurență rău înțeleasă, chiar în cadrul Academiei de Științe Agricole, al unităților sale, în loc să existe o coeziune, o unitate și o colaborare strînsă nu numai între lucrătorii din cadrul Academiei și din fermele sau stațiunile ei, dar chiar între aceștia și cei ai întreprinderilor de stat pentru a rezolva cit mai corespunzător și eficace această problemă.

Esti în pregătire un program general pentru producerea tuturor semințelor în țară. El urmează să fie dezbătut în următoarele cîteva luni cu un larg activ de oameni de știință și de specialiști din agricultură, pentru a stabili toate măsurile necesare îndeplinirii acestei sarcini deosebit de importante.

Dar, dacă Academia de Științe Agricole are un rol important în producerea de noi soiuri, a elitelor cum se spune — apoi în înnulțirea și în asigurarea seminței de masă rolul cel mai important revine întreprinderilor agricole de stat. De altfel această obligație s-a înscris chiar în actul lor constitutiv dar, din păcate, nu a fost dusă la îndeplinire cum trebuie. În strînsă legătură cu unitățile Academiei de Științe Agricole, întreprinderile agricole de stat trebuie să asigure producerea și înnulțirea semințelor, atît pentru nevoile lor, cit și pentru necesarul cooperativelor, al întregii agriculturi. Sistemul pe care-l preconizăm în acest sens în planul ce-l vom adopta, pornește tocmai de la aceste principii. Întreprinderile agricole de stat urmează să joace un rol important în această direcție — și va trebui să luăm toate măsurile ca, în următorii ani, să rezolvăm în mod radical problema semințelor pentru toate culturile — de cereale, plante tehnice, legume.

În același timp, va trebui să dezvoltăm relațiile cu alte țări, atît pe linia științei cit și a schimbului de sămînță. Să cumpărăm, dar să și vindem sămînță! Să ne specializăm la anumite soiuri și hibriduri pe care să-i și exportăm, cumpărînd în schimb alte soiuri, și să facem, într-adevăr, o treabă gospodărească. Să înțelegem că asigurarea semințelor corespunzătoare constituie o obligație nemijlocită a conducătorilor unităților agricole, a ministerului. Trebuie să asigurăm periodic, în întreaga agricultură, reînnoirea generală a semințelor, la 3—4 ani, maximum 5 ani, dacă vrem să avem recolte bune. În acest spirit se întocmește programul de care am vorbit, inclusiv, Legea care va reglementa obligațiile privind atît producerea cit și înlocuirea periodică a seminței. (Aplauze).

În ce privește programul național privind creșterea animalelor și realizarea prevederilor care revin întreprinderilor agricole de stat, doresc să arăt că este necesar să analizăm foarte serios situația din acest sector, ea fiind și mai nemulțumitoare decît cea existentă în problema semințelor de cereale și plante tehnice. Am rămas cu mult în urmă în ce privește îmbunătățirea raselor de animale și ridicarea potențialului lor biologic. Avem rase de animale care au început să-și piardă calitățile biologice și care, oricît ar minca, nu vor mai reuși să dea producții mari. Ceea ce am făcut la întreprinderile de stat în această privință este cu totul insuficient. N-am rezolvat problema nici măcar pentru aceste întreprinderi, nu mai vorbesc de faptul că ele ar fi trebuit să asigure animale de rasă pentru toată agricultura — atît cea cooperatistă, cit și pentru gospodăriile particulare. Insist asupra acestui lucru pentru că 50 la sută din vacile de lapte se găsesc în gospodăriile particulare și vor rămîne în continuare în aceste gospodării. Cred că este o lipsă a Ministerului Agriculturii că a neglijat și neglijează înlăturarea neajunsurilor din acest sector în sensul că nu acționează cu destulă fermitate în vederea asigurării de reproducători de rasă, corespunzători, pentru îmbunătățirea raselor de animale. Dar aceasta este valabil nu numai pentru bovine — care într-adevăr constituie problema cea mai importantă și mai greu de rezolvat — ci, în parte, și pentru oi, unde, de asemenea, asistăm la o stagnare a posibilităților biologice. În ce privește porcinele cu toate că s-au obținut unele rezultate bune în complexele noi, moderne, n-am putea spune că problema este re-

(Continuare în pag. a 4-a)

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a 3-a)

zolvată pe deplin, deşi avem un început bun. Dacă vom urmări realizarea programului pe care l-am stabilit, apelînd chiar la unele importuri de animale de rasă vom putea însă în cîţiva ani să rezolvăm rapid problema în sectorul porcinelor.

Se pare — după cît ne asigură ministerul — că în ce priveşte păsările lucrurile stau ceva mai bine. Este, într-adevăr, şi un sector unde într-un an de zile, dacă se urmăresc cum trebuie lucrurile, după un program precis, se pot obţine rezultate rapide.

Pornind de la aceasta este necesar ca întreprinderile agricole de stat să stabilească, în primul rînd pentru ele însele, măsurile ce se impun pentru ca, în cîţiva ani, să realizăm o îmbunătăţire serioasă a raselor de animale la toate speciile. În acelaşi timp să creăm condiţii ca întreprinderile agricole de stat să poată interveni şi sprijini masiv cooperatiunile agricole şi sectorul particular în îmbunătăţirea întregului efectiv de animale. Este prevăzută în această privinţă o consfătuire, am adoptat încă de acum un an, la plenara Comitetului Central, un program dar după cîte ştiu s-a făcut puţin pentru realizarea lui. Nu trebuie să aşteptăm însă nici o conferinţă pentru a trece la rezolvarea acestor probleme. Acestea sînt sarcini ale Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor şi nu se mai poate da vina pe nimeni, deoarece cei care trebuie să rezolve problema sînt numai şi numai cei care lucrează în agricultură, în frunte cu ministrul şi pînă la ultimul inginer, zootehnist, medic veterinar, lucrător şi ţăran. Pentru că, pînă la urmă, numai acţionînd cu toţii împreună vom putea rezolva corespunzător această problemă de interes naţional de care depinde progresul agriculturii noastre socialiste. (Aplauze puternice).

Tot în ce priveşte întreprinderile agricole de stat, consider că este necesar să mai supun atenţiei dumneavoastră unele probleme din sectorul zootehnic. În primul rînd, doresc să mă refer din nou, la crearea combinatelor-gigant. Consider că exagerăm mergînd pe această cale! Chiar în sectorul de porcine va trebui să nu mai mergem pe astfel de construcţii. Cu atît mai mult nu trebuie să adăptăm ca complexe intercooperatiste să depăşească 20—30.000 de capete. Este neraţională şi nejustă tendinţa care a fost imprimată de sus, de a se crea complexe de 150.000 de porci, pentru că s-a constatat că aceste complexe sînt greu de exploatat, de stăpînit, chiar la complexele pe care le avem la unităţile de stat — unde sînt condiţii mai bune — cum aţi văzut, consumurile sînt, de 5,5 unităţi nutritive pe kilogramul de carne de porc greutate vie, cînd ar trebui să fie de cel mult 3—3,5.

Va trebui ca în însăşi complexe actuale să facem o organizare mai bună, să le împărţim pe ferme mai mici, cu o conducere specifică, chiar cu anumită autonomie financiară, pentru a putea conduce mai bine aceste ferme. În general, va trebui să analizăm serios situaţia şi să nu mai mergem pe linia organizării de complexegigant. (Aplauze). Cu atît mai mult este valabilă aceasta în ce priveşte creşterea vacilor. Dacă la îngrăşătorii, unele ferme mai mari — pînă la 10.000 de capete — sînt poate acceptabile, deşi şi aici, după părerea mea, lucrurile sînt greu de ţinut în mîna, cu atît mai mult nu trebuie să încurajăm cooperatiunile agricole să facă acest lucru în viitor. În ce priveşte fermele de vaci, cel mai bine este ca ele să aibă 500—700 de capete şi să nu depăşească, decît în mod excepţional, 1.000. Mai mulţi tovarăşi care au vorbit aici au spus că, pînă la urmă trebuie urmărit fiecare animal în parte. Or, în aşa-zisa stabulaţie liberă — aşa cum am auzit că s-a introdus în judeţul Brăila — vaca singură trebuie să înveţe să se ducă să mănînce, să înveţe să se culce, să înveţe să neargă la muls; este greu de conceput că poate fi asigurată o asemenea „educaţie” a vacilor. (Animaţie, aplauze). Nu exagerăm de loc situaţia, pentru că într-o astfel de concepţie a fost creat acest combinat şi pe această bază urmau să se mai construiască şi altele.

Nu putem să mergem pe această cale mai departe. Trebuie să ţinem seama de experienţa dobîndită, să asigurăm fiecă-

rei animal o supraveghere corespunzătoare, pentru că numai aşa vom putea face o selecţie raţională şi cu rezultate bune. În general trebuie să fim mai atenţi faţă de tendinţele de gigantism în ce priveşte crescătoriile de vaci şi chiar şi de păsări, precum şi îngrăşătoriile de porci taurine şi ovine.

O altă problemă pe care doresc s-o abordez este aceea a alimentaţiei animalelor. Este necesar, în primul rînd, să vedem serios normele şi să luăm toate măsurile spre a obţine într-o perioadă scurtă o reducere serioasă a consumurilor, care sînt deosebit de mari, şi fac ca activitatea de creştere a animalelor să fie neeconomică. Să reducem îndeosebi consumul exagerat de furaje concentrate, care la întreprinderile agricole de stat este de neadmis. Dacă vom merge în continuare pe această linie, practic va deveni imposibilă realizarea programului de dezvoltare a creşterii animalelor.

Un tovarăş a vorbit aici despre necesitatea folosirii mai intensive a păşunilor şi fîneţelor şi în general de utilizarea în hrana animalelor a furajelor fibroase şi suculente. Cu toţii ştim că în trecut în ţara noastră puţini crescători de animale dădeau vitelor furaje concentrate. Şi totuşi creşteam animale şi exportam viţe cu rezultate bune. Cunoaştem că se creştea un mare număr de viţe în munţi, undă din luna mai pînă în octombrie nu li se dădea nimic altceva decît păşunea, ana şi sarea. Creşteau viţele fără să se consume 1.000 de kg de concentrate pentru a îngrăşa un vitel, cum se face astăzi! De asemenea, cu toţii ştiţi că oile erau duse primăvara la păşunat la munte, iar toamna coborîte la ses — şi aceasta permitea obţinerea unor venituri bune de pe urma creşterii oilor, se realiza o eficienţă foarte mare. Oare chiar am uitat experienţa aceasta a poporului? De ce să credem că tot ceea ce s-a făcut în trecut este primitiv, depăşit, şi să adoptăm în schimb soluţii care ne împiedică să asigurăm o creştere eficientă a efectivelor de animale şi ne duc la scumpirea continuă a preţului de cost al cărnii, al laptelui, al produselor animaliere? Eu rog foarte serios pe toţi tovarăşii, ministrul, să schimbe cu hotărîre acest curs şi să asigurăm folosirea raţională a păşunilor şi fîneţelor. Avem 4 milioane de hectare de păşuni şi fîneţe, care nu dau nici 30 la sută din randamentul pe care ar putea să-l dea, în timp ce anual reducem suprafeţele arabile spre a mări terenurile cultivate cu furaje. Am ajuns pînă acolo încît în acest cincinal întreprinderile agricole de stat să-şi propună să dea, din această cauză, mai puţin griu decît au dat în cincinalul trecut. Consider că va trebui să revedem această problemă, pentru că nu putem să diminuăm cantităţile de griu pe care întreprinderile de stat trebuie să le asigure la fondul central. Să folosim raţional păşunile, fîneţele, toate celelalte nutreţuri, fibroase, suculente, grosiere, să le pregătim bine. Să nu se mai dea aceste nutreţuri — cum se mai face chiar şi în întreprinderile de stat — aşa cum sînt luate din cîmp! Să le facem o prelucrare, o preindustrializare, dacă se poate spune aşa, să introducem biostimulatori, anumite substanţe chimice şi tot ceea ce este necesar spre a obţine rezultate cît mai bune în hrănirea animalelor. Este necesar ca Ministerul Industriei Chimice să dezvolte baza de producere a biostimulatorilor şi altor substanţe chimice necesare pentru furajarea animalelor. Totodată va trebui să revedem programul de producere a drojdiei furajere şi, în general, să intensificăm aplicarea programului de producere pe cale industrială şi de prelucrare într-un sistem unic a tuturor resurselor furajere pe care le avem în ţară.

În această privinţă rog ca fiecare colectiv de întreprindere de stat şi de fermă să înţeleagă că trebuie să acţioneze fără a aştepta ordine de undeva de sus, deoarece aceasta este una din problemele deosebit de importante pentru creşterea animalelor în România. Cred că dacă vom ţine seama de toate acestea, vom putea să realizăm în bune condiţii sarcinile pe care le au întreprinderile agricole de stat în sectorul zootehnic în acest cincinal. Şi sînt convins că vom putea face aceasta! (Aplauze puternice).

În consfătuire s-au făcut un

şir de propuneri şi de critici îndreptăţite cu privire la profilarea şi specializarea mai bună a producţiei, la o mai bună aşezare şi o mai raţională rotaţie a culturilor; s-a arătat că nerealizarea în bune condiţii a rotaţiei culturilor a contribuit la diminuarea producţiei agricole. Înălăturarea neajunsurilor care s-au semnalat în această privinţă depinde, pînă la urmă, de fiecare fermă şi mai cu seamă de conducerile întreprinderilor agricole de stat, care trebuie să aibă rolul principal în profilarea şi specializarea unităţilor proprii şi în rotaţia culturilor între ferme, precum şi în dezvoltarea cooperării cu alte ferme, inclusiv cu cooperatiunile agricole de producţie din zona. Este necesar ca acestei probleme să-i acordăm o atenţie mult mai mare; dacă nu putem realiza aceasta în cadrul unităţilor proprii — deşi acum întreprinderile de stat sînt destul de mari, au între 10.000—20.000 ha, unele şi mai mult — să apelăm şi la cooperarea cu cooperatiunile agricole de producţie pentru a putea asigura într-adevăr o mai bună raionare, o folosire judicioasă a pămîntului. Avem posibilitatea să facem astăzi acest lucru şi trebuie să acţionăm cu toată hotărîrea în această direcţie.

În general, va trebui ca, în spiritul hotărîrilor Comitetului Central al partidului, să acordăm mai multă atenţie cooperării cu cooperatiunile agricole de producţie în toate domeniile de activitate, ajutoarelor lor, spre a putea să ridicăm astfel întreaga agricultură la nivelul cerinţelor unei economii moderne, avansate.

O atenţie deosebită va trebui să acordăm reducerii cheltuielilor materiale de producţie, creşterii eficienţei economice a întregii activităţi. Cred că nu este necesar să mai insist asupra acestei probleme; cu toţii înţelegem că numai dînd o atenţie permanentă problemelor eficienţei economice vom putea să facem din întreprinderile agricole de stat unităţi moderne, un exemplu din toate punctele de vedere; numai astfel vom putea face ca ele să aducă o contribuţie mai însemnată la creşterea venitului naţional, la ridicarea bunăstării generale a întregului nostru popor. (Aplauze puternice).

Este timpul să înţelegem că nu-i suficient să obţim o anumită producţie, ci să ne punem permanent întrebarea: cît ne costă această producţie? Este ea sau nu rentabilă? Ne dă posibilitatea să reluăm cel puţin la acelaşi nivel producţia, deşi, bineînţeles, aceasta nu ne-ar satisface, deoarece trebuie nu numai să recuperăm ceea ce am cheltuit, dar şi să realizăm un anumit beneficiu care să ne ajute să dezvoltăm în continuare, pe o treaptă superioară, activitatea noastră economică şi să asigurăm ridicarea, pe această bază, a nivelului de viaţă al întregului popor.

În consfătuire s-au făcut unele propuneri privind îmbunătăţirea sistemului de salarizare şi cointeresare, în sensul unei mai bune corelări a veniturilor lucrătorilor din agricultură, de la toate nivelele, cu realizările din producţie. Consider justă propunerea de a lega veniturile mecanizatorilor, muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor din agricultura de stat de rezultatele obţinute în producţie (Aplauze). Veniturile fiecărui lucrător trebuie să poată creşte în raport direct cu sporirea producţiei la hectar şi să scadă pînă la un anumit punct dacă nu se realizează producţia planificată. Am în vedere să introducem — corespunzător condiţiilor din întreprinderile de stat — sistemul acordului global, astfel ca, în raport cu fiecare tonă de produs, lucrătorul, mecanizatorul, inclusiv inginerul să poată să primească plata corespunzătoare. Dacă în loc de 5 tone va realiza 8, să primească o plată în raport cu această cantitate, fireşte, împărţind la toţi cei care au concurenţă la această realizare pe măsura aportului fiecăruia la obţinerea celor 3 tone în plus. Se vor realiza 10 tone în plus, cei care au contribuit la aceasta să primească plata corespunzătoare pentru 10 tone. Deci să fie un sistem progresiv care nu va limita în nici un fel veniturile, ci le va diferenţia, dînd posibilitatea oricui să ajungă la nivelul cel mai ridicat dacă, pentru aceasta, depune eforturile necesare. (Aplauze).

Cred că de sistemul acesta trebuie să beneficieze şi şeful de fermă, şi — după părerea

mea — să găsim posibilitatea să beneficieze şi directorul întreprinderii agricole de stat, în măsura în care se realizează pe întreprindere depăşirea de plan respectivă. (Aplauze).

Desigur, vreau să fiu bine înţeles, eu am în vedere să asigurăm creşterea veniturilor ca urmare a muncii, a sporirii producţiei. Nimeni nu va putea fi retribuit dacă nu va realiza producţia stabilită. Va trebui să aplicăm în continuare sistemul actual, cu reţineri din drepturile evenite, care se vor restitu. Integral sau în parte, în raport cu îndeplinirea planului. Fiecare trebuie să înţeleagă că va obţine venituri mari numai depunînd toate eforturile necesare, muncind zi de zi — iar în agricultură, ştiţi bine, sînt perioade de vîrf, hotărîtoare pentru producţie, cînd trebuie să lucraţi de la 3 şi jumătate dimineaţa şi pînă la 8 şi jumătate seara — ca să obţii recoltă bună! Dacă lucraţi 8 ore, şi producţia este de 8 ore, tovarăşi! (Aplauze).

Deci eu sînt de acord să introducem un asemenea sistem în cît este necesar în perioada muncii de vîrf să poată cîştiga în raport cu munca sa, fără nici o limită. (Vii aplauze). De asemenea, cred că ar fi bine ca din producţia obţinută peste plan, îndeosebi de cereale, să se poată vinde o parte lucrătorilor din fermă pentru consum propriu, în primul rînd celor care au contribuit la această producţie suplimentară. (Aplauze).

Măsurile pentru îmbunătăţirea cointeresării materiale trebuie să ducă la ridicarea întregii activităţi în I.A.S.-uri, la creşterea producţiei agricole şi, totodată, la ridicarea nivelului de trai al salariaţilor, al tuturor celor care lucrează în agricultură de stat şi contribuie la realizarea acestor producţii mari. (Aplauze puternice).

În această ordine de idei doresc să subliniez necesitatea de a se asigura mai multă atenţie condiţiilor de viaţă, de muncă ale lucrătorilor din unităţile agricole. În această privinţă răspunderi importante revin Uniunii Sindicatelor Agricole, dar şi directorilor de întreprindere agricole şi şefilor de ferme. Trebuie să ne îngrijim serios de rezolvarea unor probleme privind locuinţele, mai cu seamă pentru cei care stau la ferme, pentru inginerii şi specialiştii care nu sînt din localităţile respective. Să asigurăm rezolvarea acestor probleme fie prin construirea unor locuinţe de către stat, fie prin acordarea de credite pentru ca salariaţii respectivi să-şi construiască case proprii. (Aplauze). Şi pentru că ştim că sînt mulţi care doresc să-şi facă case proprii, optăm pentru această cale. Ştiu, de asemenea, că unii vor spune: „mă gîndesc că e mai bine să-mi fac casă în Bucureşti”. Nu trebuie gîndit aşa! Să nu credeţi că atunci cînd veţi ieşi la pensie viaţa o să fie mai bună în Bucureşti decît la ţară. Astăzi, — şi în perspectivă şi mai mult — satele noastre se ridică la viaţa nouă, televiziunea se dezvoltă, se înmulţesc mijloacele de transport, se îmbunătăţesc întreaga activitate. Măsurile pe care le luăm pentru ridicarea nivelului satelor vor face ca viaţa să fie chiar mai bună la sate decît în oraşe unde poluarea aerului şi a apei este mult mai accentuată. (Aplauze). În fond, aşa cum sînt organizate astăzi centrele noastre judeţene, oraşeneşti şi mai ales dacă se are în vedere dezvoltarea noilor oraşe, este practic greu să găseşti undeva un sat care să fie la o distanţă mai mare de 60-70 km de un centru oraşenesc important şi la care să nu se poată ajunge într-o oră, o oră şi ceva cu maşina proprie sau cu autobuzul. Eu sînt convins că în viitor toţi directorii din I.A.S.-uri îşi vor cumpăra maşini şi chiar vrem să-l sprijinim în această privinţă. (Aplauze). Deci, aşa trebuie să ne facem socotelile, nu privind în trecut, ci în viitor, cînd şi mijloacele de transport în comun şi cele particulare se vor dezvolta, cînd nivelul general de viaţă al satelor va creşte iar distanţele practice nu vor mai exista. Ca atare construirea de case proprii la ţară este de recomandat şi consider că trebuie să perseverăm pe această cale.

Desigur, pot fi şi case particulare sistem vilă, pot fi însă şi blocuri — şi noi studiem acum un proiect tip — de 4—6 apartamente care să dea posibilitatea asigurării încălzirii centra-

le, canalizării şi alimentării cu apă. Deci, aş dori ca sindicatele, întreprinderile agricole de stat, ministerul să acorde mai multă atenţie acestor probleme sociale care au o importanţă deosebită pentru mai buna stabilizare a cadrelor în întreprindere, pentru bunul mers al activităţii generale. (Aplauze puternice).

Stimaţi tovarăşi,

Măsurile luate în ultimul timp pentru îmbunătăţirea organizării întreprinderilor agricole de stat, ca, în general, măsurile de reorganizare a conducerii agriculturii au drept scop să apropie şi mai mult conducerea centrală a acestui sector de unităţile de producţie. Ele porneşte de la faptul că unitatea de producţie de bază este şi trebuie să rămînă ferma, deoarece acolo se hotărîşte pînă la urmă soarta producţiei. De aceea trebuie să acordăm toată atenţia organizării fermei, mării ei din toate punctele de vedere, încadrării cu oameni corespunzători, încît să-şi poată realiza în condiţii bune sarcinile ce-i revin.

În acelaşi timp întreprinderea trebuie să fie văzută ca un organ de producţie şi nu ca unul de îndrumare generală, cum au fost inspectoratele. Atrag atenţia asupra acestei probleme pentru că s-ar putea pe undeva să se alunece pe această cale. Noi concepem întreprinderile agricole de stat ca organizatoare ale producţiei, cu sarcina de a asigura toate măsurile în vederea realizării în bune condiţii a sarcinilor planului, a profilării şi specializării. Ele vor întocmi planul de producţie — desigur pe baza consultării şi împreună cu fermele — dar planul va fi unic pe întreprindere. Cel care răspunde de întocmirea lui este conducerea colectivă a întreprinderii şi, desigur, directorul acesteia. Întreprinderea, conducerea ei răspund, de asemenea, de buna valorificare a producţiei, de păstrarea şi depozitarea ei în bune condiţii. Tot întreprinderea îi revine sarcina să asigure seminţele, animalele de rasă, să vegheze la aplicarea în producţie a rezultatelor cercetării ştiinţifice agricole şi zootehnice, a celor mai noi cuceriri ale agrotehnicii moderne.

Sporirea atribuţiilor întreprinderilor agricole de stat le conferă un rol hotărîtor în realizarea sarcinilor de creştere a producţiei agricole; întreprinderile agricole vor dispune de multă autonomie şi independenţă — şi trebuie să asigurăm ca, într-adevăr, ele să poată acţiona cu toată răspunderea în vederea aplicării măsurilor pe care le consideră necesare pentru realizarea în bune condiţii a sarcinilor din plan, pentru sporirea continuă a producţiei agricole. Aceasta presupune însă şi îmbunătăţirea metodelor de lucru ale întreprinderilor agricole şi conducerilor lor. Este necesar ca şi în această privinţă centrul de greutate să fie mutat, de la întreprindere, jos, în fermă, ca atît conducerea cît şi specialiştii întreprinderii să acorde un ajutor permanent, direct, la faţa locului. Să eliminăm sistemul corespondenţelor între fermă şi conducerea întreprinderii în luarea măsurilor şi hotărîrilor, menţinînd, fireşte, strictul necesar de acte financiare, de evidenţă, şi acestea însă foarte simplificate. (Aplauze). În general evidenţa trebuie realizată la întreprindere, pentru că trebuie să introducem ordine, să urmărim cum se realizează planul; dar să lăsăm ferma, să n-o încercăm cu hirtii, cu evidenţă; fermierul să fie un om de lucru! Evidenţa lui trebuie să fie în carnetul din buzunar şi, dacă e de notat ceva, să noteze acolo seara cînd se duce la culcare, nu să stea toată ziua să facă fişe şi parafişe. (Aplauze). Nu avem nevoie de hirtii; hirtii nu pot fi mincate! Avem nevoie de piine, de carne, de lapte, de produse agroalimentare — şi sarcina lucrătorilor din agricultură este să realizeze aceste produse!

Este necesar să luăm măsuri serioase pentru participarea la executarea lucrărilor necesare a tuturor lucrătorilor din I.A.S. Atunci cînd trebuie strînsă recolta, de exemplu, să fie închise toate birourile — şi dacă se poate şi cele de la minister — iar toată lumea să meargă jos, la muncă. (Aplauze). Nu trebuie să se aştepte ca să vină alţi oameni al muncii din oraş să execute lucrările, iar lucră-

(Continuare în pag. a 5-a)

Cuvîntarea tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. a 4-a)

torii I.A.S.-ului să stea în birouri și să întocmească hirtii. Cred că, atunci când ne aflăm în perioadele de vîrf ale muncilor agricole, am putea chiar face apel, ca inclusiv familiile conducătorilor și lucrătorilor din I.A.S.-uri și ale inginerilor să vină să lucreze — firește, nu pe gratis. Nu este nici o rușine pentru nimeni să pună mina și să strîngă roșii, să culeagă struguri sau mere, deoarece toată lumea mînincă din ele. (Vii aplauze) Este necesar să combatem spiritul acesta, pușin boiere, care s-a încetățenit la unii oameni. (Aplauze puternice).

Vorbînd de perfecționarea activității conducătorilor întreprinderilor agricole de stat trebuie să ne referim și la faptul că aceasta impune și îmbunătățirea activității ministerului, a felului său de a conduce, a stilului și metodelor de muncă. Trebuie să punem capăt cu hotărîre sistemului birocratic de conducere prin conferințe și teleconferințe, prin circuli, să organizăm o legătură directă cu întreprinderile. (Aplauze puternice). Nu spun că să nu se țină de loc conferințe, dar aceasta să nu devină o practică de conducere; teleconferințele trebuie să fie folosite numai atunci cînd sînt necesare, dar, practic, legătura cu directorii întreprinderilor trebuie să fie directă și nemijlocită. De altfel, cunoașteți că și la partid am hotărît să renunțăm la instructori, să realizăm o legătură directă a conducătorilor partidului cu primul secretar, cu biroul comitetului județean. Trebuie să înlăturăm și în această privință intermediarii, tovarășii (Aplauze prelungite).

În spiritul măsurilor generale nu poate da ordine sau dispoziții întreprinderilor de stat, în afară de ministru, decît șeful departamentului, care are în această privință anumită autonomie; nimeni altcineva, nici un director sau funcționar din acest departament nu poate da indicații și dispoziții! (Vii aplauze). Personalul, oamenii de specialitate din minister, din departament trebuie folosiți pentru a efectua anumite studii, pentru a acorda ajutor tehnic, pentru a se duce acolo unde lucrurile nu merg cum trebuie sau unde tovarășii nu reușesc să găsească soluții; să stea acolo 10 — 15 zile, o lună-două, chiar 6 luni dacă este necesar, pentru a redresa situația. De aceea avem nevoie de ei în minister; altfel ar trebui să reducem la un sfert aparatul ministerului. (Aplauze prelungite).

În acest fel trebuie înțeleasă conducerea din partea departamentului și a ministerului — în sensul de a realiza îndrumarea generală, de a acorda ajutor practic acolo unde oamenii nu reușesc singuri să găsească soluții, de a lucra cot la cot cu ei dacă e nevoie, inclusiv la cîmp. Căutînd și găsind soluții împreună, nu numai inspectînd; numai astfel vom realiza o bună conducere! (Vii aplauze). Iată în ce spirit înțeleg că trebuie îmbunătățită și activitatea de conducere a ministerului. Acestea sînt în sensul hotărîrilor recentei plenary a Comitetului Central — hotărîri care privesc toate ministerele, nu numai agricultura. (Aplauze).

Ținînd seama de noile sarcini ce revin întreprinderilor agricole de stat, de problemele ce le ridică știința agricolă și organizarea superioară a procesului de producție este necesar să luăm măsuri serioase pentru mai buna pregătire a cadrelor. Am în primul rînd în vedere necesitatea organizării sistematice a pregătirii profesionale a tuturor lucrătorilor, începînd cu mecanizatorii, cu zootehniștii și muncitorii din zootehnie, cu toți ceilalți muncitori permanenți, pentru a putea să-și îndeplinească în condiții bune sarcinile care le au în procesul de producție. Consider că merită atenție ceea ce a propus aici un tovarăș, ca aceia care își însușesc o bună pregătire profesională în domeniul creșterii animalelor să primească și un certificat care să ateste aceasta. (Aplauze).

Trebuie să punem în practică și în sectorul agriculturii de stat

hotărîrea partidului privind reciclarea cadrelor. Să înțelegem că și inginerii, zootehniștii, tehnicienii agricoli au nevoie să-și împrățieze periodic cunoștințele. Progresul științei în agricultură este așa de rapid, încît dacă nu vom asigura reimpresăpătarea periodică a cunoștințelor cadrelor noastre din acest sector vom dauna mult îndeplinirii sarcinilor pe care le avem. (Aplauze).

Este, de asemenea, necesar să ne ocupăm mai mult de împrăpătarea cunoștințelor tehnico-profesionale ale cadrelor de conducere și mai cu seamă aș insistasupra cunoștințelor de ordin economic, a însușirii științei conducerii. În general trebuie să sporească preocuparea cadrelor noastre pentru stăpînirea temeinică a problemelor economice, deoarece se constată că aici avem în momentul de față încă mari lipsuri.

Tot pe linia îmbunătățirii generale a conducerii activității noastre economice și sociale trebuie să asigurăm condiții pentru participarea mai activă a oamenilor muncii la conducerea fermelor, în comitetele de direcție sau în consiliile de administrație ale întreprinderilor agricole de stat. Să aducem și aici îmbunătățiri în sensul asigurării unei participări mai largi a oamenilor muncii în aceste organisme colective — încît ele să dezbate într-adevăr în colectiv problemele de bază — să facem să crească rolul sindicatului în cadrul acestor organe. Să introducem atît la ferme cît și la întreprinderi, în organele de conducere colectivă pe secretarii de partid ca membri cu toate drepturile, care să-și asume și ei toată răspunderea în luarea hotărîrilor dar și pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin fermelor sau întreprinderilor de stat. (Aplauze puternice).

În acest spirit cred că ar fi bine să ne gîndim și la anumite îmbunătățiri în consiliul de conducere al Departamentului, în sensul atragerii într-o măsură mai mare a unor conducători de întreprinderi de stat în conducerea acestui departament. Totodată, cred că ar fi deosebit de util să adoptăm practica ca, anual, să organizăm o consfătuire a tuturor directorilor întreprinderilor agricole de stat și a altor cadre de conducere din aceste unități. Această consfătuire să devină de fapt forul suprem de aprobare a planului agriculturii de stat, al adoptării măsurilor privind dezvoltarea acestor unități. (Aplauze puternice). În felul acesta consfătuirile cu conducătorii unităților principale ale agriculturii de stat vor deveni adevărate organe de conducere colectivă. Consider că prin aceasta nu vor avea decît de cîștigat, atît agricultura noastră, conducerea centrală a întreprinderilor de stat, cît și conducătorii întreprinderilor și fermelor agricole (Aplauze).

Ridicarea activității I.A.S.-urilor în vederea realizării importanțelor prevederi de creștere a producției agricole ce revin acestor întreprinderi pune sarcini de mare răspundere în fața comitetelor județene de partid; ele trebuie să asigure o conducere permanentă, operativă a activității întreprinderilor de stat, să acorde întregul lor sprijin ca toate întreprinderile și fermele agricole să lucreze responsabil hotărîrilor Comitetului nostru Central.

Organizațiile de partid din ferme și I.A.S.-uri trebuie să pună în centrul activității lor îndeplinirea tuturor măsurilor pentru creșterea producției. Ele trebuie să desfășoare o largă muncă de mobilizare a comunistilor, a tuturor lucrătorilor din aceste întreprinderi pentru realizarea în cele mai bune condiții a tuturor prevederilor de plan. Munca de partid va trebui să fie apreciată după rezultatele obținute în producție. Rezultatele bune vor confirma că și munca de partid este bună! (Aplauze puternice).

Disponem de tot ce este necesar, avem cadre de specialiști și muncitori minunați în sectorul agricol de stat. De aceea putem aprecia că agricultura noastră de stat își va îndeplini

în bune condiții marile sarcini ce-i revin din hotărîrile Congresului al X-lea al partidului, că ea va contribui într-o măsură tot mai însemnată la progresul general al întregii noastre societăți, la ridicarea nivelului de trai al poporului — scopul și țelul suprem al întregii politici a partidului și statului nostru. (Aplauze puternice).

Stimați tovarășii,

Dați-mi voie să mă refer, foarte pe scurt, la unele probleme internaționale actuale. Cunoașteți principiile politicii externe a partidului și statului nostru; ele pornesc, în primul rînd, de la necesitatea dezvoltării relațiilor de colaborare și prietenie cu toate statele socialiste, a extinderii colaborării cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. La baza relațiilor noastre cu statele de pe toate continentele așezăm principiile depline egalități în drepturi, ale respectului egalității și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, intrajutării și avantajului reciproc. (Aplauze puternice).

Trînd în Europa, acordăm o atenție deosebită problemei stabilirii pe continentul nostru a unor raporturi de colaborare între popoarele europene, înfăptuirii unor relații de tip nou care să excludă amestecul străin în treburile interne ale vreunui stat, să pornească de la egalitatea în drepturi dintre toate statele acestui continent, să asigure o conviețuire și o cooperare pașnică în toate domeniile de activitate. (Aplauze).

Ultima reuniune a miniștrilor de externe al țărilor socialiste participante la Tratatul de la Varșovia a abordat tocmai problema securității europene și a ajuns la constatarea că trebuie să intensificăm măsurile pentru realizarea unei întîlniri pregătitoare în vederea ținerii într-un timp cît mai scurt posibil a conferinței europene. Noi considerăm că sînt create condiții ca reprezentanții statelor europene să se poată întîlni și să discute problemele pregătirii unei conferințe europene, și vom face totul pentru a contribui la realizarea acestei întîlniri cît mai curînd posibil. (Vii aplauze).

Cu toții cunoaștem că în ultimul timp Statele Unite ale Americii au intensificat acțiunile militare în Indochina, în Vietnam, în Cambodgia și, nu de mult, în Laos. Considerăm că aceste acțiuni sînt menite să agraveze mult situația din această zonă, să ridice piedici uriașe în calea unei soluționări politice a situației din Indochina. De aceea noi ne-am pronunțat și ne pronunțăm cu toată hotărîrea pentru încetarea acestor acțiuni agresive,

pentru a se pune capăt oricăror acțiuni militare și a se trece la retragerea tuturor trupelor americane și ale aliașilor lor din Vietnam, din Cambodgia și Laos, pentru ca popoarele din Indochina să fie lăuate să-și rezolve problemele fără nici un amestec din afară. Considerăm că nimic nu va putea înfrînge voința de luptă a acestor popoare; în ciuda oricăror eforturi militare inamice. Aceste state își vor redobîndi independența, se vor putea dezvolta conform voinței lor! (Aplauze puternice). Am dori să se realizeze aceasta cît mai curînd, și, am fi bucuroși dacă s-ar ajunge la o soluție politică în această direcție. Dorec să reafirm simpatia și solidaritatea noastră față de popoarele Indochinei și să menționez că vom sprijini tot timpul lupta lor dreaptă. (Aplauze puternice).

În ce privește situația din Orientul Apropiat, am înregistrat și noi pașii făcuți în direcția unei soluții politice, am remarcat cu satisfacție o serie de propuneri ale guvernului Republicii Arabe Unite care merg în această direcție. Trebuie să spunem că nu putem înțelege poziția adoptată de guvernul Israelului, de a nu veni în întîmpinarea acestor poziții și propuneri care deschid calea unei soluții politice a conflictului din Orientul Apropiat, a unei rezolvări care să asigure independența și integritatea tuturor statelor din această zonă.

Noi considerăm că nu se poate aștepta o soluție fără retragerea trupelor israeliene de pe teritoriile ocupate, fără a se ajunge la o reglementare care să asigure integritatea teritorială și independența tuturor statelor din această zonă, decît și a Israelului; de asemenea, considerăm că nu se poate ajunge la o soluție trainică fără a se ține seama și de interesele legitime ale populației palestiniene. (Vii aplauze).

Dezvoltăm larg relațiile noastre de colaborare și cooperare cu statele de pe toate continentele, sprijinim lupta de eliberare națională, de întărire a independenței și suveranității naționale a țărilor în curs de dezvoltare. Considerăm că aceste state — și în general statele mici și mijlocii — au de jucat un rol important în viața internațională. În condițiile de astăzi nu mai este posibilă rezolvarea problemelor complexe ale situației internaționale într-un spirit care să ducă la asigurarea păcii și securității în lume, fără participarea activă a tuturor statelor, fie ele mari, mici sau mijlocii; numai cu participarea tuturor se pot găsi soluții viabile care să asigure condiții de pace și securitate pentru toate popoarele. (Aplauze puternice).

Viața, evenimentele internaționale demonstrează zi de zi justetea politicii partidului și sta-

tului nostru. Această politică corespunde atît intereselor naționale ale poporului nostru care construiește socialismul și doarește pacea și colaborarea cu toate popoarele, cît și intereselor țărilor socialiste, ale mișcării comuniste, ale tuturor popoarelor lumii, de a trăi în pace și cooperare. (Aplauze puternice).

Tovarăși,

În încheiere, doresc să exprim încă odată convingerea conducerii partidului și statului că prezența consfătuire — prima de acest fel cu lucrătorii întreprinderilor agricole de stat — va marca o nouă etapă în activitatea agriculturii de stat și, în același timp, va exercita o puternică influență asupra progresului întregii agriculturi socialiste în România. (Aplauze).

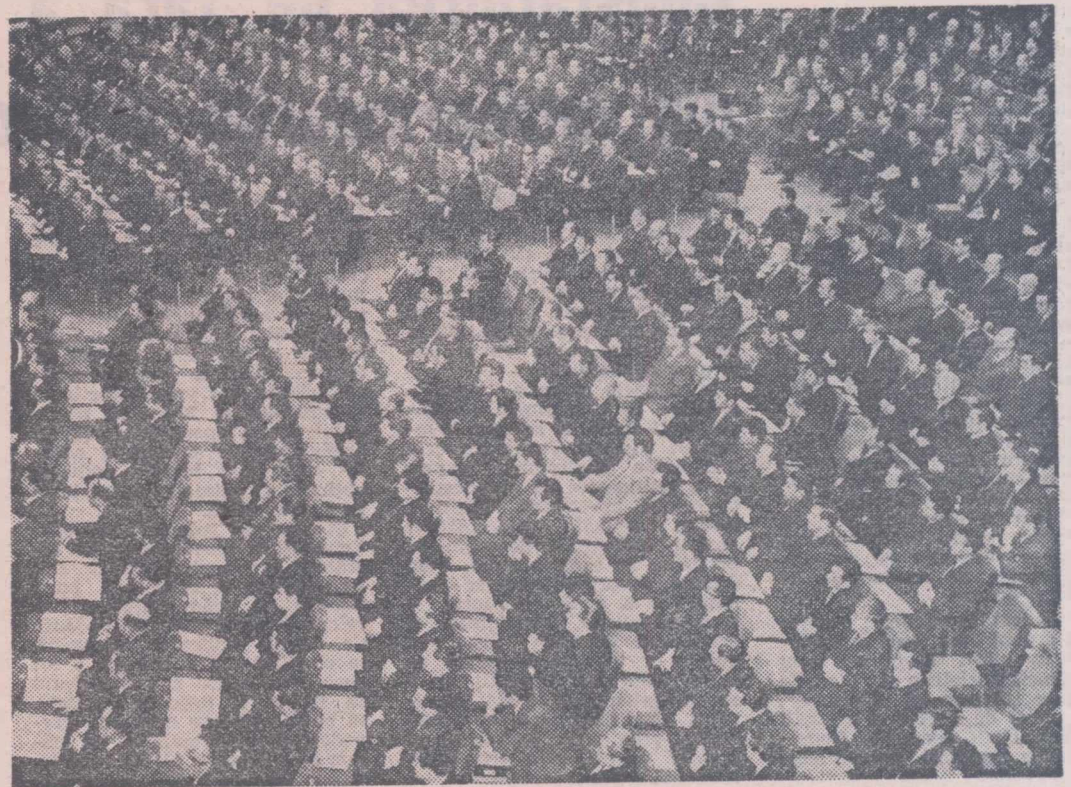
Fără îndoială că toți cei prezenți la consfătuire, toți muncitorii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile agricole de stat vor munci cu hotărîre și nu vor precupeți nici un efort pentru traducerea în viață a programului de dezvoltare a agriculturii, pentru înflorirea continuă a patriei noastre socialiste. (Aplauze puternice, prelungite).

Este de înțeles că îndeplinirea cu succes a sarcinilor care stau în fața întreprinderilor agricole de stat va contribui într-o măsură însemnată la progresul general al economiei naționale, la apropierea continuă a României de țările cu un înalt nivel de dezvoltare, va asigura ridicarea bunăstării generale a întregului nostru popor. (Aplauze puternice, prelungite).

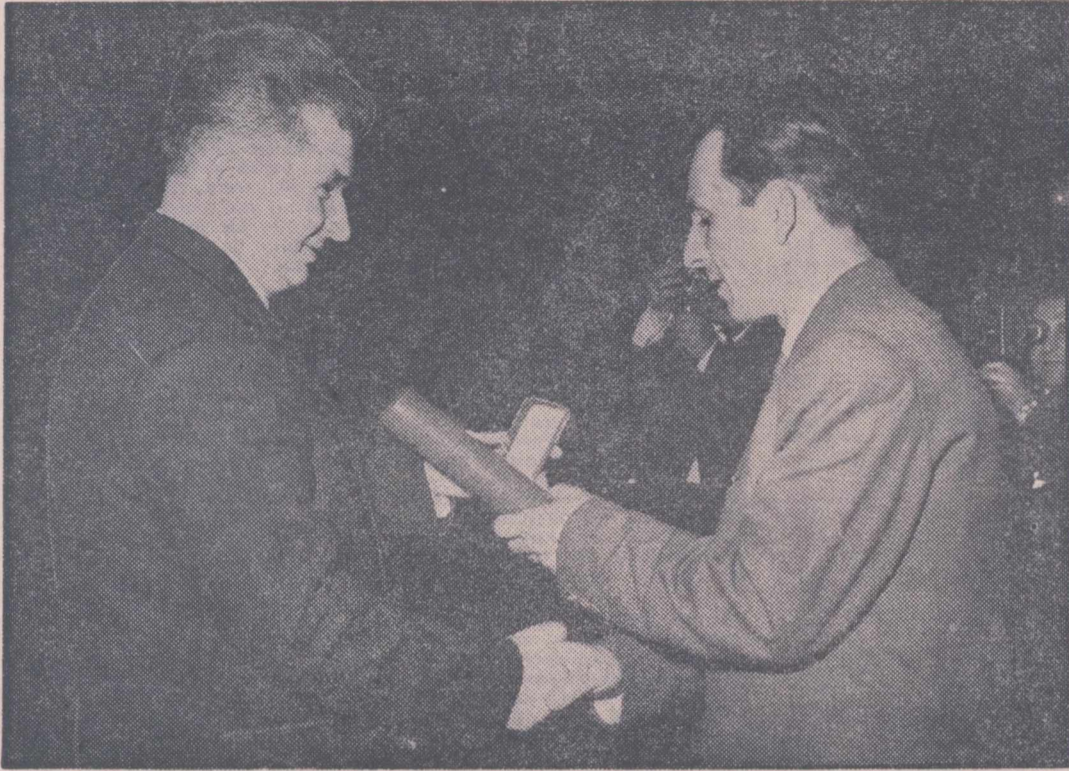
Sîntem la începutul lucrărilor de primăvară. De altfel în multe locuri aceste lucrări au și început. Cînd vă întoarceți acasă, va trebui să acționați cu toată energia în vederea executării la timp și în bune condiții a tuturor lucrărilor. Toate forțele ministerului, ale organelor agricole, ale întreprinderilor de stat și cooperativei agricole, toate forțele organelor și organizațiilor de partid din agricultură, ale întregii noastre țărîni să fie îndreptate spre realizarea marilor sarcini ce se pun în acest domeniu în perioada actuală! Să facem din acest an, primul an al noului cincinal, anul de pornire pentru ridicarea la un nivel superior a activității unităților agricole de stat, pentru progresul general al agriculturii României socialiste! (Aplauze puternice, prelungite).

Vă urez dumneavoastră, tuturor oamenilor muncii din agricultura socialistă de stat, noi și noi succese în îndeplinirea acestor mari sarcini; numai cu precupeții nimic pentru a contribui la făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate în România, la victoria comunismului! (Aplauze puternice, prelungite).

Vă doresc tuturor multă sănătate și fericire. (Aplauze puternice, prelungite).



În timpul lucrărilor Consfătuirii



ÎNALTE DISTINCȚII ACORDATE UNOR LUCRĂTORI DIN AGRICULTURA DE STAT

În cadrul lucrărilor Consfătuirii pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat a avut loc solemnitatea înmînării unor înalte distincții ale Republicii Socialiste România.

Pentru merite deosebite în întreaga activitate desfășurată în anul construcției socialiste, pentru contribuția personală adusă la dezvoltarea unităților agricole în care lucrează, precum și pentru obținerea an de an a unor producții sporite, ridicarea continuă a productivității muncii și a rentabilității unităților, a fost conferit titlul de „Erou al Muncii Socialiste” și medalia de aur „Secera și Cioceanul”, tovarășilor Vasile Bratu — mecanic agricol la I.A.S. Mircea Vodă, județul Ialomița, Marin Dobro — mecanic agricol la I.A.S. Hirșova, județul Constanța, Gheorghe Lungu — mulgător la I.A.S. Iași, Cristache Musler — tractorist la I.A.S. Teremia Mare, județul Timiș, Nicolae Szekely — mulgător la I.A.S. Turda, județul Cluj, Mihai Stănescu — medic veterinar, director la I.A.S. Arad, Ioan I. Vlad, inginer agronom, director la I.A.S. Insula Mare a Brăilei. Pentru merite deosebite în

muncă și contribuția adusă la dezvoltarea agriculturii socialiste, a fost conferit ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa I tovarășilor: Iosif Banc — vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, Angelo D. Miculescu — ministru secretar de stat la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Nicolae Giosan — președintele Academiei de Științe Agricole și Silvice.

Pentru merite deosebite în activitatea de producție și economico-financiară a întreprinderilor agricole de stat, a fost conferit „Ordinul Muncii” clasa I tovarășilor: Ion P. Bora — inginer agronom, director la I.A.S. Segarcea, județul Dolj, Gheorghe St. Costache — mecanic la I.A.S. Puchenii Mari, județul Prahova, Iacob D. Deneș — maistru grădinar la I.A.S. Codlea, județul Brașov, Vasilica Diaconu — tehnician agronom, șef de fermă la I.A.S. Popești-Sere, municipiul București, Ana C. Fișcu — mulgătoare la I.A.S. Variș, județul Timiș, Adolf Mihai Eristoff —

maistru viticol, șef de fermă la I.A.S. Mediaș, județul Sibiu, Valerian Negoită — inginer agronom, director la I.A.S. Bacău, Marin Gh. Tudoran — inginer horticultor, director la I.A.S. Medgidia, județul Constanța, Stan M. Tîrlea — inginer zootehnist, director general la Trustul pentru producția avicolă, Constantin Zgîrvați — tractorist la I.A.S. Insurăței, județul Brăila.

„Ordinul Muncii” clasa a II-a tovarășilor: Urania Stela Alexandrescu — medic veterinar, șef de fermă la I.A.S. Buzău, județul Buzău, Lucia T. Birca — inginer zootehnist, la I.A.S. Mihăilești, județul Ilfov, Ana T. Brătianu — îngrijitoare de păsări la I.A.S. Avicola Craiova, județul Dolj, Ion V. Breban — tractorist la I.A.S. Deta, județul Timiș, Dumitru I. Călin — mulgător la I.A.S. Turnu Măgurele, județul Teleorman, Alexandru M. Cocoșilă — inginer agronom, director general la I.A.S. Urziceni, județul Ilfov, Vasile Cosmuța — inginer zootehnist, director general al Trustului pentru îngrășarea porcilor, Ștefan Demeny — inginer zootehnist, director la I.A.S. Avi-

cola Mureș, județul Mureș, Constantin I. Gib — inginer agronom, director la I.A.S. Ograda, județul Ialomița, Gheorghe N. Heluța, mulgător la I.A.S. Birăd, județul Vaslui, Mihail T. Kantz — mecanizator la I.A.S. Sibiu, județul Sibiu, Octavian N. Lambru, inginer agronom, director la I.A.S. Murfatlar, județul Constanța, Gheorghe Manu — inginer agronom, director general al direcției agricole, județul Vaslui, Ion Moldovan — șeful Departamentului Industriei Alimentare din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Augustin I. Nemes — îngrijitor porcine la Complexul Gornești, județul Mureș, Marin I. Otu — mulgător la I.A.S. Răbănești, județul Dolj, Dumitru D. Pestanția — inginer zootehnist, director la I.A.S. Oradea, județul Bihor, Ion M. Soineanu — muncitor viticultor la I.A.S. Odobești, județul Vrancea, Dumitru Gh. Știrbu — tehnician agricol, șef de fermă la I.A.S. Studina, județul Olt, Ion Teșu — șeful Departamentului Agriculturii de Stat, din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Ion N. Toma — inginer agronom, director la I.A.S. Prejmer, județul Brașov, Francisc F. Vintze — mecanic agricol la I.A.S. Udviș, județul Arad.

Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasa a III-a tovarășilor: Ion S. Burcea — inginer agronom, director general în Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Florin Chițu — adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii, și apelor, Nicodim N. Dăian — economist, consilier la Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, Ecaterina Drăghici — inginer agronom, șef de fermă la I.A.S. Giubega, județul Dolj, Alexandru Ienciu — tehnician agronom, director la I.A.S. „30 Decembrie”, municipiul București, Emil N. Ionescu — inginer agronom, director la I.A.S. Valea Călugărească, județul Prahova, Ferdinand G. Kopacz — inginer, șef de fermă la I.A.S. Miercurea Ciuc, județul Harghita, Ioan P. Nedelcu — mecanic agricol la I.A.S. Hirșova, județul Constanța, Ion D. Nicolae — mecanic agricol la I.A.S. Pietroui, județul Ialomița, Simjon S. Paraschiv — inginer agronom, director la I.A.S. Buciumeni, județul Ilfov, Ioan Al. Popovici — mecanic agricol la I.A.S. Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, Ion Gh. Stîngă — tehnician horticol, șef de fermă la I.A.S. Rîmnicu Vilcea, județul Vilcea.

Prin același decret au mai fost decorați un număr de 313 tovarășii cu „Ordinul Muncii” clasa a III-a, 70 de tovarășii cu ordinul „Steaua Republicii Socialiste România” clasele a IV-a și a V-a, precum și 408 tovarășii cu „Medalia Muncii”.

Exprimînd calde mulțumiri și adîncă recunoștință conducerii de partid și de stat, în numele celor distinși cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste, a luat cuvîntul tovarășul Ioan

Vlad. Noi vedem în această prilej, cinstirea pe care partidul și guvernul, personal tovarășul Nicolae Ceaușescu, o acordă permanent cadrelor din economia patriei, care dovedesc în activitatea lor dăruire, hărnicie, inițiativă și entuziasm creator. Acestea sînt astăzi în general atribuțiile omului nou, omul crescut și educat de partid în spiritul progresului și al dragostei de patrie. În același timp considerăm distincțiile acordate un simbol al aprecierii cu care conducătorii noștri înconjoară întreaga masă de lucrători din întreprinderile agricole de stat.

Trăim cu profunde emoții acest moment. El rămîne întipărit de-a lungul întregii vieți, chezuind îndemnuri nobile pentru noi eforturi creatoare. Întorcîndu-ne la locurile noastre de muncă, ne vom strădui să transmitem tuturor celorlalți lucrători, tehnicieni și specialiști flacăra dorințelor de realizări superioare, tendința nestăvilită de progres, ambiția de a fi purtătorii stindardului producțiilor bogate.

Indicațiile consfătuirii ne vor ajuta în fiecare clipă să rezolvăm mai operativ și eficient problemele ce ne vor sta în față. În mijlocul colectivului nostru de muncă, vom căuta să ne situăm la înălțimea distincțiilor primite, să fim bravi ostași în primele rînduri ale bătăliilor pentru plina țării.

În cuvîntul său, tovarășul Angelo Miculescu a spus: Distincțiile acordate nouă astăzi, în acest moment important de analiză a rezultatelor activității noastre în plinul consfătuirii cadrelor de conducere din agricultura de stat, prima de acest fel după o perioadă lungă de activitate, reprezintă pentru noi un semn de înaltă prețuire a activității depuse, un îmbold și mai mare pentru a mobiliza participarea și capacitatea de muncă, spre a îndeplini și depăși sarcinile de mare răspundere ce ne revin în activitatea viitoare în agricultură.

Asigurăm conducerea de partid și de stat, pe dumneavoastră, tovarășe secretar general, că ne vom face o preocupare de prim ordin din îmbunătățirea activității sectorului agricol de stat, a întregii agriculturi, a rezultatelor de producție și economice, spre a traduce în viață sarcinile stabilite de conducerea de partid și de stat, a aplica cu succes deplin îndrumările date pentru ridicarea agriculturii țării noastre la nivelul posibilităților reale pe care le are.

Adresînd calde felicitări tuturor celor distinși cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, cu distincții și medalii ale Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că acordarea acestor decorații, reprezintă o înaltă apreciere a conducerii de partid și de stat atît a activității celor distinși, cît și a activității întreprinderilor agricole de stat, a contribuției aduse de ele la dezvoltarea agriculturii, la asigurarea de produse agroalimentare a patriei.

(Urmare din pag. 1)

tul 160 de delegați și invitați care, pe fundalul realizărilor obținute în unitățile agricole în care lucrează, au făcut o analiză cuprinzătoare în spirit critic și autocritic a deficiențelor care mai există pe linie tehnică, economică și organizatorică, au făcut propuneri în vederea stabilirii celor mai eficiente măsuri ce trebuie luate pentru îndeplinirea și depășirea prevederilor planului de stat în actualul cincinal, pentru ridicarea întregii activități pe o treaptă calitativ superioară.

Dezbaterea vii și nivelul ridicat al discuțiilor, valoarea propunerilor făcute de majoritatea participanților sînt mărturie grăitoare ale competenței profesionale și experienței bogate ale lucrătorilor din agricultura de stat, expresia preocupărilor lor de perfecționare a muncii și folosire mai judicioasă a capacităților de producție, pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de răspundere trasate de conducerea de partid și de stat.

În cadrul lucrărilor consfătuirii a avut loc apoi solemnitatea înmînării titlului de Erou al Muncii Socialiste și Medalia de aur „Secera și Cioceanul”, precum și de ordine și medalii ale Republicii Socialiste România unor lucrători din agricultura de stat.

Înaltele distincții au fost înmînate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român,

Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat

președintele Consiliului de Stat. În încheierea dezbaterilor, primit cu vii și îndelungi aclamații a luat apoi cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. Cuvîntarea secretarului general al partidului a fost urmărită cu deosebit interes și subliniată în repetate rînduri cu vii și puternice aplauze.

În numele tuturor participanților la consfătuire tovarășul Iosif Banc a adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu cele mai calde mulțumiri, exprimînd sentimente de recunoștință pentru aprecierea pozitivă, pentru criticile îndreptățite, pentru indicațiile deosebit de prețioase pe care le-a dat. Vom depune, tovarășe secretar general — a spus vorbitorul — toate eforturile, străduința și priceperea de care dispunem pentru a traduce în viață aceste valoroase indicații și a ridica agricultura de stat la nivelul condițiilor ce au fost create prin grija partidului și statului nostru, prin grija permanentă a dumneavoastră.

Indicațiile date de dumneavoastră, tovarășe Nicolae Ceaușescu, vor constitui o călăuză permanentă și de mare preț pentru noi,

pentru toate întreprinderile agricole de stat pentru toate fermele, pentru toți lucrătorii din unitățile agricole de stat, pentru toți lucrătorii ministerului nostru, în munca lor pentru progresul continuu al agriculturii noastre. Avem posibilitatea și sîntem ferm hotărîți să îndeplinim înainte de termen sarcinile trasate agriculturii de stat prin Directivele Congresului al X-lea al partidului, de a sporii producția și productivitatea muncii la nivelul celor mai bune realizări obținute de statele cu agricultură dezvoltată.

Conducerea ministerului, participanții la consfătuire, toți lucrătorii din agricultura de stat ne angajăm ca prin mai buna folosire a pămîntului și a celorlalte mijloace de producție, prin aplicarea creatoare la condițiile țării noastre a tot ceea ce este mai nou și înaintat în știința și practica agricolă, să obținem peste actualele prevederi ale cincinalului un milion tone cereale, 100 000 tone legume, 50 000 tone struguri și fructe, 120 000 tone carne, 500 000 hectolitri lapte și 300 milioane ouă, produse ce însumează circa

3,5 miliarde lei producție globală. Aceste angajamente, nu însumează însă tot ceea ce poate da sectorul agricol de stat. Vom analiza încă o dată unitate cu unitate, cultură cu cultură și produs cu produs, astfel ca să găsim și să punem în valoare toate rezervele de care dispun întreprinderile agricole de stat.

Pe deplin conștienți de rolul și de răspunderea ce revine întreprinderilor agricole de stat pentru dezvoltarea întregii agriculturii, vom produce cantități sporite de semințe, în ferme specializate, vom generaliza încă din acest an cooperarea cu unitățile cooperatiste în producția cîrnii de pasăre și o vom extinde la porcine, la taurine și ovine, și în alte domenii în care trebuie să acordăm sprijinul necesar cooperativelor agricole de producție.

Ne exprimăm — a spus în încheiere vorbitorul — deplina adeziune pentru politica internă și externă a partidului nostru, deplina satisfacție pentru transformările profund înnoitoare care au loc în viața economică și socială a țării și sîntem hotărîți să depunem toate eforturile pentru realizarea sarcinilor

trasate de Directivele Congresului al X-lea al partidului nostru.

Vă mulțumesc încă odată tovarășe Ceaușescu, pentru înaltele distincții acordate lucrătorilor din unitățile agricole de stat, pentru tot ceea ce ați făcut și faceți în vederea dezvoltării întreprinderilor agricole de stat, pentru dezvoltarea întregii noastre agriculturii, pentru progresul și propășirea României socialiste.

Intr-o atmosferă însuflețită, de entuziasm, participanții la consfătuire au adoptat o chemare către toți lucrătorii din fermele și întreprinderile agricole de stat, prin care adresează un vibrant îndemn la o activitate creatoare, menită să asigure avîntul întregii noastre agriculturii socialiste.

Participanții la consfătuire au manifestat îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul său general. Se scandează „P.C.R. — Ceaușescu”, „P.C.R. — Ceaușescu”. Este o expresie grăitoare a dragostei pe care lucrătorii din întreprinderile agricole de stat o poartă conducerii de partid, a recunoștinței lor pentru măsurile adoptate în vederea modernizării rapide a acestei ramuri a economiei naționale, și totodată a hotărîrii ferme de a munci cu toată însuflețirea pentru sporirea producției agricole vegetale și animale, pentru prosperitatea și progresul patriei noastre socialiste.

Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din I. A. S.

Subliniind că prima Consfătuire a lucrătorilor din agricultura de stat are loc într-un moment deosebit de important pentru dezvoltarea multilaterală a economiei naționale, pentru înflorirea patriei, tovarășul Angelo Miculescu, ministru secretar de stat, a arătat că în cele peste două decenii care au trecut de la înființarea lor, întreprinderile agricole de stat s-au bucurat de o permanentă atenție din partea conducerii partidului și statului nostru. Volumul investițiilor alocate întreprinderilor agricole de stat, de la înființarea lor și până în prezent, se ridică la aproape 40 miliarde lei. S-au asigurat, totodată, pentru întreprinderile agricole de stat, 16 500 de specialiști, din care peste 6 000 de cadre cu pregătire superioară. Întreprinderile agricole de stat dispun în prezent de 30 000 de tractoare, cu aproape 5 000 mai multe decât în 1965, revenind astfel 70 ha de teren agricol pe un tractor fizic față de 90 ha cite revin pe total agricultură. Ele dispun de 11 000 combine pentru cereale păioase, față de 8.500 cite aveau cu cinci ani în urmă, ceea ce înseamnă o înălțare medie de 48 ha, față de 60 ha pe total agricultură. Industria constructoare de mașini a diversificat producția de tractoare și utilaje agricole. În ceea ce privește zootehnia, dotarea cu mașini și instalații s-a axat, în primul rând, pe mecanizarea lucrărilor de recoltare și preparare a furajelor, transporturilor de nutrețuri, aprovizionării cu apă etc.

Rezultatele obținute pe plan mondial, ca și propria noastră experiență, au dovedit din plin că o agricultură modernă, de înalt randament, este de neconceput fără utilizarea largă a unei game variate de produse chimice: îngrășăminte, insecticide, erbicide, biostimulanți etc. În perioada 1966-1970, cantitățile de îngrășăminte furnizate de industrie agriculturii de stat au sporit de la un an la altul. Cantitatea de îngrășăminte chimice substanță activă folosită pe hectarul de teren agricol a crescut de la 64 de kg în 1965, la 97 de kg în 1970. Acțiunile hidroameliorative au cunoscut, în cincinalul trecut, o amploare fără precedent. Numai în Lunca Indiguită a Dunării, suprafața totală cistigată prin asemenea acțiuni însumează peste 250 000 ha. Importante fonduri de investiții au fost alocate pentru extinderea suprafețelor amenajate pentru irigații, care, în 1970, au ajuns la 236 000 ha, față de 100 000 ha existente în 1965.

Orientarea spre intensificarea producției agricole a determinat ca o mare parte din investiții să fie îndreptate spre realizarea de noi capacități productive. În deosebi complexe de tip industrial. Au fost construite sere legumicole, suprafața totală a acestora reprezentând, la sfârșitul anului trecut 494 ha. S-au dat în funcțiune complexe de tip industrial de creștere și îngrășare a porcilor, cu o capacitate de 1,3 milioane de capete, complexe avicole cu o capacitate de 1,8 milioane de locuri pentru pui și 3,5 milioane de locuri pentru găini.

Paralel cu dezvoltarea capacităților de creștere a animalelor și păsărilor, s-au luat măsuri corespunzătoare pentru construirea de noi fabrici de nutrețuri combinate, a căror producție a ajuns în 1970 la circa 1,5 milioane tone, față de circa 390 mii de tone cite s-au produs în 1965. O deosebită importanță s-a acordat continuării și adâncirii acțiunii de specializare și concentrare a producției, cale sigură pentru creșterea producției și reducerea prețului de cost. În prezent, din cele 3 304 ferme, numai 96 mai au caracter mixt, față de 454 de ferme mixte existente în anul 1967.

În anii 1966-1970, producția globală a întreprinderilor agricole de stat a înregistrat o creștere de 43 la sută față de perioada 1961-1965.

Deși dețin numai 14 la sută din suprafața agricolă a țării și 18 la sută din efectivele de animale, participarea lor la fondul central de produse agroalimentare a fost în anul 1970 de peste 35,1 la sută la grâu, 27 la sută la carne total, din care peste 65 la sută la carnea de porc, iar la ouă de 57 la sută. O contribuție însemnată au avut întreprinderile agricole de stat în perioada 1966-1970 și în sporirea fondului de produse agricole, destinate exportului.

Rezultatele, luate în ansamblu, obținute de agricultura de stat în cincinalul trecut sînt însemnate, a arătat vorbitorul. Dar, analizînd producțiile planificate se constată că, la multe culturi, ele n-au fost realizate. Nivelele de producție atinse sînt mici. În 1970, de exemplu, recolta medie de porumb pe terenurile irigate a fost de 4 460 kg la ha, față de 6 500-7 000 kg la ha, cit s-a prevăzută în studiile tehnico-economice. Nu peste tot îngrășămintele chimice au fost aplicate în mod științific. Amelioratorii au creat în decursul anilor, o serie de soiuri valoroase, dar ele sînt departe de a face față cerințelor mari pe care le impune o agricultură intensivă. Din această cauză, statul a trebuit să facă un important efort valutar pentru procurarea unor cantități de semințe cu valoare biologică mai ridicată decît cele de care dispunem noi. Deprecierea soiurilor, folosirea unor semințe cu valoare biologică scăzută, constituie una din cauzele plafonării producțiilor. În continuare

tîns plantațiile intensive s-au creat condiții pentru concentrarea și specializarea producției. Cu toate acestea, producția și calitatea fructelor, eficiența economică a acestei activități nu se ridică la nivelul dorit.

În viitor se vor înmulți soiurile de struguri pentru masă cu boabe mari și soiurile pentru vinuri roșii aromate și acele specifice în producerea șampaniei și coniacurilor. În pomicultură se vor introduce în producție sortimentele de fructe mult căutate.

Arătînd că creșterea animalelor reprezintă una din ramurile principale ale agriculturii, vorbitorul a subliniat că producția animalieră, fundamentată pe o concepție nouă, modernă, de concentrare și specializare, participă în prezent cu 45 la sută la volumul producției globale a întreprinderilor agricole de stat. Față de anul 1965, întreprinderile agricole de stat au livrat, în anul 1970, mai mult cu un milion h de lapte, 156 mii tone de carne, 336 milioane de ouă și 900 tone de lînă. În anul 1970, planul

fiind că în ultimii ani s-au obținut unele rezultate pozitive, ca urmare a concentrării producției. S-au creat complexe de îngrășarea mieilor în sistem industrial. Producția medie de lînă însă a înregistrat creșteri mici de la an la an.

Sectorul de creștere a păsărilor unde statul a făcut mari investiții pentru construirea de complexe și importul de material de reproducție, au creat condiții să se realizeze o producție medie pe găina furajată din sectorul industrial, de peste 220 de ouă, într-o serie de unități obținîndu-se peste 240 de ouă. Cu asemenea producții ne situăm la nivelul țării cu avicultură dezvoltată.

Punerea în balanță a realizărilor și minusurilor în sectorul zootehnic — a subliniat vorbitorul — arată că mai există încă mult de făcut pentru a răspunde cerințelor mari puse în fața acestui sector. Deficiențele semnalate își au originea în faptul că unii specialiști n-au reușit încă să se alinieze cadrului modern de desfășurare a

vor primi 378 mii tone de îngrășăminte chimice substanță activă, care vor asigura cite 180 kilograme îngrășăminte substanță activă pe hectarul de teren agricol, de 1,8 ori mai mult decît în 1970.

Condițiile ce se creează vor permite ca în ultimul an al cincinalului să se obțină în medie la hectar: 3 100 kg grâu, 4 250 kg porumb, 2 210 kg floarea-soarelui și 7 290 kg struguri.

Ritmuri și proporții dinamice se vor înregistra în actualul cincinal și în sectorul zootehnic, dezvoltîndu-se acțiunea de industrializare a creșterii animalelor. Se vor construi 220 de mii de locuri pentru vaci de lapte, precum și 10 complexe de porci și alte obiective. În anul 1975 efectivul de vaci și juninci, crescut în sistem industrial, va reprezenta 43 la sută din total, la porcine 76 la sută, iar la păsări 100 la sută. Contribuția agriculturii de stat la constituirea fondului central va fi în anul 1975 de aproape 50 la sută la carnea de porc, de 68,4 la sută la carnea de pasăre, de 59 la sută la ouă, iar la laptele de vacă de 35 la sută.

Valoarea exportului pe care trebuie să-l realizeze întreprinderile agricole de stat la nivelul anului 1975 va fi de peste 721 milioane de lei valută, cu 78 la sută mai mult față de realizările anului 1970. Pentru a fi competitiv pe piața externă, este nevoie să se adîncească specializarea, mergînd pînă acolo încît o serie de ferme să producă exclusiv pentru export și avînd orientarea producției făcînd chiar după specificul anumitor piețe.

Anul 1971, primul din actualul cincinal, va constitui pentru agricultura de stat anul unei hotărîte creșteri a producției vegetale și animale.

Sarcina obținerii unor producții mari obligă, totodată, să se urmărească cu mai multă perseverență respectarea tehnologiei de irigare a culturilor.

După cum s-a arătat la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din noiembrie 1970, va trebui să se extindă formele de cooperare dintre întreprinderile agricole din stat și cooperativele agricole de producție. Experiența deja cistigată, rezultatele bune obținute în anul 1970, arată că această formă permite generalizarea mai rapidă a tehnologiilor moderne și experienței necesare aplicării acestora și în cooperativele agricole. În acest sens, au fost stabilite programe concrete, dar pentru ca îndeplinirea lor să se realizeze, este nevoie să se acționeze intens, cu mai multă energie. Trebuie în același timp, perfectate criteriile de cooperare.

Rolul decisiv în realizarea sarcinilor de plan a programelor stabilite, îl au firește, cadrele. Agricultura de stat dispune de cadre valoroase, cu o bogată experiență. Fiecare fermă este direct condusă de un specialist. Avem deci o forță care, împreună cu tehnicienii, cu mecanizatorii, cu toți lucrătorii permanenți din întreprinderile agricole de stat, este în stare și va fi în stare, să atîngă nivelele de producție și de rentabilitate stabilite. Pentru realizarea sarcinilor ce stau în fața agriculturii de stat se are în vedere lărgirea competențelor unităților și îndeosebi ale fermelor, creșterea cointeresării salariaților în dobîndirea unor rezultate finale superioare. Se analizează în prezent posibilitatea ca salariații fermelor să fie retribuiți în acord global pentru munca depusă pe bază de tarife pe unitatea de produs, corelate cu gradul de rentabilitate realizat. Se are în vedere, totodată, ca încadrarea pe posuri de șefi de fermă, de economiști etc. să se facă pe bază de concurs, tîndu-se seama atît de cunoștințele profesionale, cît și de rezultatele obținute în producție.

Asigurăm conducerea de partid și de stat — a arătat în încheiere vorbitorul — că nu vom precepeți nici un efort pentru ca sarcinile ce ne revin în acest cincinal să fie îndeplinite cu cinste. Ne angajăm să gospodărim mai bine pămîntul, celelalte mijloace de producție și financiare, bunuri ale întregului popor, să asigurăm avîntul rapid al agriculturii de stat și să sprijinim din plin dezvoltarea și consolidarea agriculturii socialiste.

Raportul tovarășului Angelo Miculescu

ministru secretar de stat

vorbitorul a citat o serie de date comparative care ilustrează diferențe mari de producții și de preț de cost în condiții pedoclimatice și tehnico-materiale similare, fapt ce relevă în multe cazuri insuficiența preocupare pentru problemele producției.

Precizînd că există rezerve de sporire a recoltei de porumb, vorbitorul a citat, între altele, exemplul I.A.S. Pietroiu care a obținut 7 700 kg la hectar, al unor ferme ale I.A.S. Dorobanțu, Jegălia sau Băilești, care au realizat, în condiții de irigare, 6 700-7 000 kg la hectar. Pentru creșterea producției și a rentabilității la cultura porumbului va trebui ca, începînd cu anul 1971, să se dea cea mai mare atenție aplicării tehnologiei stabilite pentru această cultură — a arătat vorbitorul. În mod deosebit trebuie să se insiste asupra amplasării judicioase a culturii, folosirii hibrizilor adecvați, asigurării densității optime, întreținerii la timp a culturilor și recoltării fără pierderi.

În continuare, raportul s-a ocupat de problemele pe care le ridică cultura de floarea-soarelui, arătînd că recolta medie obținută în perioada 1966-1970 a fost de 1 700 kg la hectar, față de 1 490 kg realizate în cincinalul precedent, dar că nivelul producției este încă scăzut. O deosebită importanță s-a acordat în raport extinderii culturii de soia.

În aprovizionarea populației cu produse agroalimentare, legumicultura ocupă un loc important. Întreprinderile agricole de stat au sporit cantitățile de legume vindute pe piața internă și la export. Față de 141 mii tone de legume de cîmp livrate la fondul de stat în 1966 s-a ajuns, în 1970, la peste 220 000 tone. Trebuie arătat însă că sporul de producție s-a obținut mai mult pe seama extinderii suprafețelor și mai puțin pe seama creșterii producției medii. În unele unități, producția de legume și cartofi nu s-a bucurat de atenția cuvenită, influențînd nesatisfăcător aprovizionarea pieței. Avem create toate condițiile — a precizat raportorul — ca să realizăm producții medii de cel puțin 20 000 kg cartofi la hectar.

În continuare au fost abordate probleme ale viticulturii și pomiculturii din întreprinderile agricole de stat. Patrimoniul viticol al întreprinderilor agricole de stat cuprinde în prezent o suprafață de 55 000 ha, din care 43 000 ha de vii pe rod. Ele au dat posibilitatea furnizării la fondul de stat în anul 1970, a 52 000 tone struguri de masă și aproape 11 000 vagoane de vin, apreciat atît pe piața internă cît și la export. Din păcate însă, în ultimii ani, producțiile sînt scăzute, bat pasul pe loc. O situație similară există și în pomicultură. Și în acest sector s-au ex-

de producție-marfă a fost depășit cu 13,8 mii tone de carne și 130 milioane de ouă, iar efectivele de animale au fost realizate și depășite la toate speciile. Totuși, efectivul de vaci și juninci a înregistrat un ritm lent de creștere, iar aceasta datorită faptului că nu s-a acordat atenția cuvenită selecției, reproducției și creșterii tineretului taurin. Producția medie de lapte se menține la un nivel scăzut — în jurul a 3 000 litri de lapte.

În ultimii ani a sporit ponderea efectivelor de vaci crescute în complexe industriale. Trebuie arătat, însă — a subliniat vorbitorul — că nu s-a reușit încă să se atingă parametrii prevăzuți în studiile tehnico-economice. Nivelele de producție, prețul de cost, rentabilitatea în aceste complexe sînt departe de a fi satisfăcătoare.

Practica de pînă acum, problemele deosebite ce s-au ridicat în legătură cu exploatarea marilor complexe, impun realizarea de complexe cu efective de 1 000-2 000 capete, în grajduri de mare capacitate. Sectorul gospodăresc se va dezvolta în continuare prin extinderea și modernizarea grajdurilor existente, astfel ca, în final, să se ajungă la ferme specializate de 800-1 000 locuri. Va trebui să se continue acțiunea de ameliorare și selecție.

Producția de carne de taurină a fost concentrată în unități specializate, ceea ce a permis să se facă un salt calitativ față de trecut. An de an, livrările de carne de taurine la fondul de stat au fost depășite. Dar și în cazul complexelor pentru îngrășarea taurinelor nu se realizează parametrii prevăzuți în studiile tehnico-economice și se cer făcute în continuare eforturi pentru mai buna folosire a tehnologiilor moderne, a spațiilor construite, pentru furajarea rațională a animalelor.

În cincinalul trecut, la complexe industriale de îngrășare a porcinelor, nu s-a realizat în întregime planul de livrări la fondul central, ritmicitatea a lăsat de dorit pierderile prin mortalități au fost încă destul de mari, de circa 14 la sută din efectiv. În condiții similare de producție o serie de complexe obțin rezultate diferite.

Pentru a se obține producții la nivelul studiilor tehnico-economice, este necesar să se dea cea mai mare atenție problemelor de reproducție, de introducere și extindere a însămînțărilor artificiale, respectării normelor sanitare-veterinare și reducerii la minimum a pierderilor prin mortalități. De asemenea va trebui să se rezolve asigurarea unor furaje bogate în proteină, să se înlăture risipa de furaje, în vederea reducerii consumului specific.

În continuare, vorbitorul s-a ocupat de creșterea ovinelor, ară-

producției zootehnice. Departamentul I.A.S. n-a fost suficient de exigent față de unitățile în subordine pentru riguroasa respectare a tehnologiilor recomandate pentru diferitele specii, a măsurilor pe linie sanitar-veterinară.

Principala direcție către care trebuie să ne îndreptăm atenția este de a realiza și depăși efectivele de animale, în special efectivele-maică, atît în complexe industriale, cît și în sistemul gospodăresc. Pe acesta din urmă nu trebuie sub nici o formă să-l neglijăm, ci să-l modernizăm, să-i îmbunătățim condițiile de producție. În toate complexe, vom acționa ca specialiștii să stabilească programe concrete privind corelarea producerii materialului necesar populării cu asigurarea furajelor, cu punerea în funcțiune a noilor capacități de producție.

În continuare vorbitorul a înfățișat problematica majoră a agriculturii de stat în cincinalul 1971-1975.

Caracteristicile activității întreprinderilor agricole de stat în anii 1971-1975 vor fi adîncirea intensivizării, pe calea continuării procesului de concentrare și specializare a producției, diversificarea și realizarea mecanizării integrale, complexe, a lucrărilor atît în sectorul producției vegetale, cît și în cel al producției animale, extinderea chimizării și irigațiilor, aplicarea celor mai avansate tehnologii de lucru, creșterea eficienței economice în toate domeniile. La nivelul anului 1975, întreprinderile agricole de stat vor trebui să realizeze o producție globală agricolă de peste 25 miliarde de lei, cu 80 la sută mai mare față de cea realizată în 1970. Ritmul mediu anual de creștere în perioada 1971-1975 va trebui să fie de 10,3 la sută. Producția marfă ce se prevede a se realiza la nivelul anului 1975 va fi de 20,5 miliarde lei, cu 55 la sută mai mult față de anul trecut. Volumul beneficiilor în anul 1975 va ajunge la aproape 3,4 miliarde lei.

Creșterea deosebită a volumului producției în actualul cincinal necesită o lărgire și modernizare, în continuare, a bazei tehnico-materiale. Pe întreaga perioadă 1971-1975 agricultura de stat va primi un volum de investiții de 23,5 miliarde lei, din care 18,5 miliarde lei investiții centralizate, cu 28 la sută mai mult decît în perioada 1966-1970. Ele vor fi orientate, cu prioritate, pentru realizarea de noi obiective în sistem agro-industrial. În anul 1975, suprafața amenajată pentru irigații va crește la 490 mii hectare, reprezentînd peste 30 la sută din totalul terenului arabil. Întreprinderile agricole de stat

Constătuirea pe țară a lucrătorilor din I. A. S.

Din cuvîntul participantilor

După ce s-a referit pe larg la vastele lucrări hidroameliorative inițiate de partidul și statul nostru, ing. **ION VLAD**, director la I.A.S. „Insula Mare a Brăilei”, a arătat că, mulțumită măsurilor întreprinse, cei peste 2.000 salariați permanenți ai întreprinderii agricole de stat pe care o reprezintă la constătuire, au satisfacția de a raporta conducerii partidului și statului că în cincinalul 1966-1970 au realizat o producție globală de 1,2 miliarde lei și o producție marfă de 762 milioane lei. În această perioadă au fost obținute și livrate statului 560.000 tone porumb boabe stas în afară de alte însemnate cantități de cereale și produse animaliere.

Beneficiile obținute în cincinalul trecut s-au ridicat astfel la 173 milioane lei, la care se adaugă încă 35 milioane lei întrași în bugetul statului pe calea amortizamentelor.

Din întreg cincinalul trecut, anul 1970, în ciuda unor condiții deosebit de critice, a constituit anul celor mai bune rezultate. Producția globală realizată a fost de 369 milioane lei, iar producția marfă de 220 milioane lei. Consider edificator să mai arătăm că, la cultura griului, de pe suprafața de 4.000 ha, s-a realizat o producție medie de 3.883 kg boabe stas la ha, iar la porumb, de pe o suprafață de aproape 36.000 ha s-au recoltat în medie 5.422 kg boabe stas la ha în condiții de neirigare.

Produsele obținute, alături de mînuirea gospodărească a fondurilor materiale și bănești, au determinat ca prețurile de cost la aceste produse să fie de 568 lei pentru tona de grâu și 494 lei pentru tona de porumb.

În final, aceste rezultate, au făcut ca activitatea economică și financiară a întreprinderii în anul trecut să se încheie cu un beneficiu de peste 65 milioane lei, adică circa 1.300 lei pentru fiecare hectar cultivat.

În obținerea rezultatelor amintite, pe lângă potențialul ridicat al acestor pămînturi, merită a fi subliniată și priceperea lucrătorilor noștri, inițiativa, și operativitatea cu care au adaptat la condițiile specifice, tehnologiile cele mai corespunzătoare. Fără a minimaliza aportul unor măsuri agrotehnice ca ogoarele adînci de toamnă, densitatea sporită a plantelor, ca 45-50.000 de plante la hectar, uniformitatea pe rînd a acestora, considerăm că un rol important l-au avut folosirea erbicidelor și recoltarea la timp.

În ceea ce privește erbicidarea, din cele 36.000 ha cultivate cu porumb, pe aproape 21.000 ha nu s-a lucrat nici cu sapa și nici cu cultivatorul, deoarece această suprafață a fost tratată cu Hungazin. Noi practicăm erbicidarea totală executată toamna sau primăvara timpuriu, cu o cantitate de 8-10 kg la hectar, punînd accentul pe încorporarea imediată în sol a erbicidului cu ajutorul grapei cu disc. Pe lângă erbicidele triazinice, pe scară mare și cu bune rezultate folosim și erbicidul românesc 2-4 D. Țin să precizez că, în condițiile primăverii anului 1970, cînd de teama inundațiilor ne-au părăsit majoritatea lucrătorilor sezonieri, am fi riscat să compromitem culturile dacă nu am fi folosit cu mult curaj erbicidele. În afară de avantajele întinerii curate de buruieni a culturii, prin eliminarea sapei, și chiar a cultivatorului, am reușit să păstrăm densitatea și uniformitatea lanurilor realizate din însămînțare, factor deosebit de important pentru asigurarea unor producții sporite.

Important de asemenea este și faptul că, datorită erbicidărilor, numărul lucrătorilor sezonieri folosiți pentru lucrările de întinerire a fost redus de la 12.000 la numai 3.500.

În ce privește recoltatul, a intrat în practica muncii noastre de a ne organiza și a lua asemenea măsuri în luna septembrie să recoltăm și să livrăm mai mult de jumătate din producția de porumb. Personal, în ciuda unor destul de multe păreri contrare, consider că și în cazul porumbului este valabil dictonul „ai recoltat la timp, ai cîștigat”, chiar dacă porumbul nu se scutură. Poate că și nevoia ne-a învățat să lucrăm cu combina de porumb (CT-2R) și folosind cu multă pricepere cele 380 de asemenea combine din

dotatie, noi am reușit ca întreaga suprafață de porumb să c recoltăm numai mecanic. Desigur că la aceasta trebuie adăugată buna organizare și corelare a activității celor peste 1.000 autocamioane și 70 șleperi cu care lucrăm toamna la transportul porumbului.

În lumina preocupării noastre majore, a continuat vorbitorul, de a încheia cît mai curînd recuperarea investițiilor făcute în Insula Mare a Brăilei, ne-am propus ca în cincinalul în care am pășit, pe baza experienței acumulate, să realizăm o producție globală de peste 2 miliarde de lei, și o producție marfă de 1,2 miliarde.

Trebuie să arătăm însă că pentru realizarea a ceea ce ne-am propus mai avem încă multe de făcut. Nici astăzi nu ne-au trecut florii din primăvara anului 1970 cînd apele Dunării crescuseră cu 3-5 m peste nivelul pămîntului din Insulă. În timp ce unele diguri înmuinate, rase de valuri, erau gata de a fi depășite și distruse. Ne amintim cu profundă recunoștință, că pentru salvarea „Insulei Mari a Brăilei” în momentele cele mai grele, ne-am bucurat de sprijinul și îndrumările directe ale conducătorului partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu. (Aplauze).

De aceea propun să se reanalizeze oportunitatea consolidării digurilor ce apără insula. În afară de securitatea investițiilor făcute aici, am putea trece în construirea unor fabrici de nutrețuri combinate și stații de uscat furaje verzi, complexe de creștere și îngrijirea porcilor, abatoare etc. pentru a scoate din Insulă carne sau preparate de carne și nu porumb. Am în vedere că astfel am putea pune bazele unei exploatare intensive, cu unități de producție integrate pe verticală.

În încheiere, vorbitorul a făcut o serie de propuneri concrete legate de exploatarea cît mai rațională a suprafețelor de pămînt din Insula Mare a Brăilei, angajîndu-se, în numele colectivului pe care îl reprezintă, să nu preocupetească nici un efort pentru traducerea în viață a programului de dezvoltare a agriculturii elaborat de cel de al X-lea Congres al P.C.R.

În ferma de vaci Popești-Leordeni, situată în preajma Capitalei, pe o perioadă de timp de aproximativ 18 ani s-au realizat producții medii de peste 4.000 litri lapte pe vacă furajată, ajungîndu-se, în anul 1970 la 5.200, a arătat în cuvîntul său tov. **DUMITRU BARBU** șeful fermei taurine de la I.A.S. Popești-Leordeni. Pentru a ajunge la aceste rezultate s-a creat baza furajeră pe terenul cel mai bun din unitate, adăposturile au fost modernizate.

Munca într-o fermă de vaci, după părerea mea, are unele aspecte deosebite față de celelalte ramuri ale zootehnicii. Se cere o atenție deosebită, o permanențizare și o specializare a lucrătorilor, deoarece organismul vacilor este supus unui efort destul de mare în producerea laptelui și vițelilor.

Furajarea, reproducția, starea sanitar-veterinară, necesită cunoașterea fiecărui animal cu particularitățile lui și felul de manifestare proprie. Colectivul de conducere al întreprinderii și fermei s-a orientat în selecționarea îngrijitorilor, angajîndu-i pe acela care au demonstrat atitudine pentru această muncă.

Mulți dintre ei au o vechime de aproximativ 15-20 de ani și se consideră lucrători permanenți ai fermei.

De-a lungul anilor, ei au învățat de la specialiștii fermei fie direct la locul de producție, fie în cadrul cursurilor agro-zootehnice sau în ședințe de analiză a muncii, cum trebuie să lucreze, ajungînd la un moment dat adevărați specialiști. S-a format un grup de lucrători specializați în îngrijirea vacilor de lapte, a vițelilor și a tineretului femel, asigurînd obținerea producțiilor mari de lapte și creșterea unui tineret de valoare. Dintre ei cităm pe Pascu Aurel, Gheorghijă Dumitru, Juga Alexandru, Botzatu Dumitru și Farcaș Nicolae, care timp de 15-20 de ani au depășit, în fiecare an, planul de lapte.

Începînd din anul 1968 pe un efectiv de taurine din rasa Friză s-a desfășurat o activitate sus-

ținută pentru a pune în valoare potențialul genetic și de producție. De la aceste animale s-a obținut în anul 1970, o producție medie de lapte de 5.200 litri cu un preț de cost de 1,50 lei l., ceea ce a făcut posibilă obținerea unui beneficiu de peste un milion lei. Datorită acestor rezultate, ferma a fost declarată fermă de selecție, avînd sarcini importante în obținerea de reproducători de mare valoare ameliorativă.

Lucrătorii fermei de vaci din Popești-Leordeni sînt mîndri că lucrează aici. Este firesc să fie așa, intrucît un mulgător care are de îngrijit 20 de vaci, în 19 ani de producție poate atinge o valoare a producției de nivelul milioanei. Propun ca acești muncitori să primească un certificat de calificare, așa cum au tractoriștii sau alți lucrători din agricultură.

Problema perfecționării și calificării lucrătorilor din agricultură constituie un obiectiv important al partidului și statului nostru, care recent au analizat și au emis o lege care va duce fără îndoială la îmbunătățirea cunoștințelor, la ridicarea pe o treaptă superioară a pregătirii cadrelor din agricultură.

În numele colectivului de lucrători și specialiști, asigur conducerea de partid și de stat că vom realiza și depăși sarcinile ce ne revin din planul de stat.

Prin grija partidului și statului nostru — a arătat tovarășul ing. **VALERIAN NEGOIȚĂ**, directorul I.A.S.-Baicău — întreprinderile agricole de stat au devenit mari unități de producție, cu un înalt nivel de dotare și o organizare superioară, integrîndu-se în procesul de industrializare a agriculturii.

După ce a înfățișat bilanțul activității întreprinderilor agricole de stat din județul Bacău, care de la pierderi de peste 20 milioane au ajuns să realizeze beneficii de 20 milioane lei vorbitorul s-a referit la rezultatele obținute în anul 1970. S-au livrat peste plan la fondul central al statului 243 tone carne, 7.820 hl lapte, 12 t. lînă, 3.620 tone cartofi, 420 tone legume și alte produse, s-a realizat peste plan o producție marfă de 5,5 milioane lei, iar planul de beneficii a fost depășit cu 2,5 milioane lei. Aceste realizări constituie premise ale îndeplinirii sarcinilor ce ne revin, în actualul cincinal, cînd producția globală, va crește în comparație cu 1970, cu 155 la sută, productivitatea muncii cu 82 la sută, producția marfă cu 156 la sută, iar rezultatele economice cu 233,8 la sută. Din expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la ședința de lucru de la C.C. al P.C.R. din 23 noiembrie s-a desprins clar necesitatea de a se realiza pe o scară mai largă cooperarea între unitățile agricole de stat și cele cooperatiste. Anul trecut la indicația comitetului județean de partid împreună cu direcția agricolă, am organizat acțiunea de cooperare în creșterea păsărilor. Am obținut astfel rezultate foarte bune. Producția de ouă la C.A.P. „Nicolae Bălcescu” a fost de 212 ouă în medie pe găină; în numai 8 luni, cooperativa a recuperat costul materialului de reproducție, a plătit utilajele și s-a realizat un venit net de 124 mil lei; în acest an, venitul net va fi triplu. Anul acesta, ne-am propus să cooperăm cu încă trei cooperative în creșterea păsărilor, vom organiza producția de carne de porc la o cooperativă, unde am proiectat amenajarea unor spații, am asigurat asistență tehnică. Cu cooperativa agricolă Mărgineni intenționăm să cooperăm în creșterea vacilor pentru lapte punînd la dispoziție proiecte, material de reproducție, și asigurînd asistență tehnică în execuție. În această primăvară, vom organiza o parcelă model pentru cultura cartofului, la cooperativa agricolă Siretul.

Aceste ferme model, pe care le vom organiza în cooperative agricole de producție, vor constitui pentru toți cooperatorii, un exemplu asupra felului cum trebuie să lucreze pentru a obține rezultate superioare. Și nu ne vom supăra atunci cînd vor avea rezultate și mai bune ca ale noastre.

Nu ne oprim numai la aceste

ferme. Ne-am gîndit să repartizăm toți specialiștii din întreprinderi, sectoare și ferme la cooperativele vecine pentru a da asistență tehnică. Intervenim cu experiența noastră și în redresarea sectorului de creșterea animalelor. Desigur că se vor ivi și alte forme de cooperare și e foarte bine că ni s-a lăsat această inițiativă.

Diversele forme din trecut, schimburi de vizite — experiențe, demonstrații practice au fost bune, dar este clar că ele sînt depășite. Sînt fiu de tîran și nu odată am auzit pe operatori spunînd că vor să lucreze și ei ca noi, să cooperăm, să ne asociem ca prin eforturile comune să obținem rezultate și mai bune.

În încheiere vorbitorul a arătat: înlăturînd lipsurile și neajunsurile care se mai manifestă încă în activitatea noastră, avem datoria de a ne înzeci eforturile ca să folosim condițiile create prin noua organizare a agriculturii de stat, astfel ca sarcinile planului pe anul 1971 și angajamentele ce ni le-am luat să fie îndeplinite exemplar.

În primul rînd aș dori să-mi exprim satisfacția de a participa la această constătuire în care se dezbate problema dezvoltării și modernizării agriculturii de stat — a spus tovarășul **SZABO EMERIC** — directorul I.A.S. Valea lui Mihai, județul Bihor. Este o constătuire care oglîndește stilul de muncă al partidului nostru, a tovarășului Nicolae Ceaușescu personal a cărui prezență în mijlocul oamenilor și indicațiile prețioase date constituie un puternic impuls în realizarea obiectivelor ce ne stau în față.

Aș dori să împărtășesc participanților cite ceva din realizările și preocupările noastre privind dezvoltarea zootehnicii. Practica noastră a dovedit că pentru a asigura o eficiență economică sporită în creșterea oilor pentru producția de lînă, este necesară aplicarea unor metode și tehnologii avansate. Un rol deosebit de important în tehnologia de creștere și exploatare a oilor în ferme specializate îl are organizarea fătărilor timpurii, gruparea lor pe o perioadă cît mai scurtă și furajarea intensivă a mieilor și tineretului. În condițiile unității noastre, cînd prin selecție îndelungată s-a ajuns la un efectiv matcă de bună calitate, ne gîndim la schimbarea structurii efectivului, micșorînd din ce în ce numărul bătărilor și crescînd corespunzător numărul oilor mame, pentru a obține produși valoroși care pot fi valorificați superior. Ținînd seama că de la o oale mamă se obțin în medie 7,5 kg lînă, chiar dacă un batal dă o producție de 9 kg lînă, este merentabil. Luînd în considerare numai producția de lînă, rezultă că de la batalii se încasează în plus pentru 2 kg lînă cel mult 120 lei. În aceleași condiții, de la o oale mamă se mai obține un miel care la naștere valorează 230 lei și în anul următor se poate vinde la prăsilă cu 1.700-2.200 lei.

Considerăm că rezultatele obținute nu constituie o limită, de aceea ne preocupăm permanent de ridicarea indicilor de producție, atît sub aspect cantitativ cît și calitativ. Vom continua dezvoltarea sectorului ovin pentru producția de lînă și carne pentru a putea spori livrarea de material de prăsilă, efectivele de ovine vor ajunge la 10.000 în cele două ferme de elită pe care le avem. Lînă în prezent întreprinderea noastră a furnizat unităților socialiste din întreaga țară un mare număr de reproducători de valoare ridicată.

Aș dori să propunem organizarea tîrgurilor de animale de prăsilă astfel ca fiecare crescător să poată cumpăra animale corespunzătoare și să obțină rezultate bune.

Consider că putem lărgi acțiunile de cooperare cu cooperativele agricole, contribuînd în felul acesta la traducerea în viață a sarcinilor trasate agriculturii. Metodele aplicate în unitatea noastră pot fi extinse cu bune rezultate în cooperativele agricole. Mă refer de pildă la reținerea pentru prăsilă în fiecare an a tuturor mioarelor corespunzătoare și eliminarea oilor mame necorespunzătoare pentru producția de lînă. În felul acesta noi am reușit să sporim an de an numărul oilor mame cu 200-300 capete. Deosebit de eficientă este folosirea la reproducție numai a berbecilor de mare valoare biologică,

reținuți din prăsilă proprie sau procurați din afara I.A.S. În mod practic folosim la producție berbeci cu producție de 16-18 kg lînă. Asigurăm utilizarea la maximum a berbecilor care s-au dovedit cei mai valoroși prin însușirile transmise descendenților cu ajutorul însămînțărilor artificiale care au fost aplicate an de an, cu rezultate bune în întreprinderea noastră.

Creșterea merinosului pentru lînă necesită adăposturi corespunzătoare: călduroase, bine luminate, fără curenți de aer și lipsite de umezeală. În adăposturi trebuie respectată o densitate optimă a oilor și evitată supraaglomerarea care duce la diminuarea producției de lînă și la deprecierea ei. Asigurarea unei baze furajere bune, este un factor esențial care asigură producții mari de lînă. Aceasta trebuie să fie cît mai variată și să cuprîndă furaje fibroase, suculente, de calitate.

Vreau să subliniez contribuția importantă pe care au adus-o și cîobanii noștri. Ei au fost permanenți în locul de muncă și lucrează în ferme de peste 15-20 de ani. În această perioadă au acumulat o mare experiență în creșterea și îngrijirea oilor pe care și-o transmit din tată în fiu, bucurîndu-se de stima și recunoașterea muncitorilor din celelalte sectoare de activitate. Dat fiind faptul că în condiții obișnuite de exploatare, sectorul ovin este rentabil iar carnea de ovine este din ce în ce mai solicitată de piață, vom depune toate eforturile ca acest sector să se dezvolte în viitor.

Referîndu-se la importanța măsurilor luate pentru organizarea agriculturii de stat pe principiul fermelor, ing. **LUCIA BIRCA**, șef de fermă la întreprinderea avicolă de stat Mihăilești, județul Ilfov, a relevat faptul că pe măsura îmbunătățirii tehnologiei de lucru și a materiei avicole, la ferma Alba s-a reușit să se obțină rezultate din ce în ce mai bune, ajungîndu-se în anul 1969 — 1970 la producții de peste 260 ouă pe găină anual, cu consumuri specifice de 0,165 gr. furaj combinat pe ou. Ca urmare a rezultatelor bune de producție, prețul de cost pentru o mie ouă a fost realizat în 1969 cu 432 lei, iar în 1970 cu 424 lei — valori sub prevederile din studiul tehnico-economic al investiției.

Cu toate acestea — a spus vorbitoarea — consider că există destule posibilități de a reduce și mai mult cheltuielile. Mă asociez întru totul măsurilor propuse în programele discutate ieri în cadrul secției de păsări și animale mici, măsuri ce urmează să fie luate în fermele de găini ouătoare. Rezolvarea în bune condiții a celor stabilite, impune însă soluționarea unor probleme legate de asigurarea fermelor cu utilaj modern, de calitate, durabil și mai ieftin, cu furaje combinate în vrac și de bună calitate, evitîndu-se astfel cheltuielile cu sacii de ambalaj și cele de manipulare, imunizarea păsărilor în apa de băut pentru economisirea forței de muncă și evitarea deranjării acestora.

Rezultatele fermei noastre sînt strîns legate de sprijinul pe care-l primim în ceea ce privește asigurarea cu material avicol și cu furaje combinate. Pulcițele primite de la ferma de reproducție a întreprinderii au fost de bună calitate, apreciere confirmată de alți beneficiari. Curbele de ouat din ferma noastră, reprezentate grafic, se identifică cu cele indicate de ferme producătoare de hibridi, ceea ce vine să confirme că munca de selecție pentru liniile pure existente în întreprindere se desfășoară normal și cu rezultate bune. Apreciînd competența furnizorului nostru de furaje combinate, nu pot să nu adaug faptul că au fost și perioade în care am înregistrat scăderi de producție, datorită fluctuațiilor ce au survenit ca urmare a substituirii unor componente în rețete cum au fost: nucleele furajere, fânuri animale și chiar porumbul.

Permiteți-mi să mă refer în câteva cuvinte și asupra acțiunii de cooperare cu cooperativele agricole de producție. La indicația Comitetului județean Ilfov al P.C.R., întreprinderea noastră a inițiat cooperarea în domeniul avicol cu C.A.P.-Brănești, măsură care s-a soldat cu rezultate deosebite. În prezent, ferma noastră de pildă,

(Continuare în pag. a 9-a)

Constătuirea pe țară a lucrătorilor din I. A. S.

(Urmare din pag. a 8-a)

cooperează cu C.A.P.-Berceni, acordându-i asistență tehnică în organizarea procesului tehnologic, livrându-i în 1970, un număr de 12.000 puicute în vîrstă de peste 2 luni. S-au creat în acest an toate condițiile pentru realizarea planului în sectorul avicol, pentru ca procentul de ouat să fie de peste 200 de ouă pe găină.

Din anul acesta, în întreprinderea noastră a început acțiunea de introducere a bateriilor în fermele de găini ouătoare, acțiune care se va termina la sfîrșitul anului 1972. Prin aceasta, capacitatea de producție a întreprinderii va crește de la 204.000 locuri găini, la 510.000 locuri. Tehnica creșterii și exploatarea pasărilor în baterii va permite, alături de alte măsuri pe care le vom lua, atingerea încă din anul 1972 a unor indicatori de producție și de eficiență, competitivi cu cei realizați în țări cu avicultură dezvoltată.

La secția culturii cîmp — a spus în prezentarea concluziilor secției ale cărei lucrări le-a condus — ing. **CONSTANTIN GIB**, directorul I.A.S. Ograda — Ialomița, au luat parte 1250 delegați și invitați, la discuții participînd 18 cadre din producție și institute de cercetări, care au făcut propuneri valoroase în legătură cu tehnologiile prevăzute în programele elaborate, în vederea realizării sarcinilor ce revin agriculturii de stat în actualul plan cincinal la cultura grîului, porumbului, soiei și florii soarelui. Discuțiile purtate au constituit, în același timp, un bun prilej de împărtășire a experienței unităților frunțate.

Susținînd programele, participanții la discuții și-au exprimat în unanimitate convingerea că sarcinile ce revin agriculturii de stat pot fi realizate și depășite prin transpunerea în practică a măsurilor preconizate.

Sintetizînd discuțiile și propunerile făcute, rezultă următoarele:

1 — În ce privește cultura grîului al cărui nivel de producție continuă să fie sub posibilitățile materiale create, participanții la discuții au făcut propuneri prețioase privind îmbunătățirea structurii soiurilor, înmulțirea și extinderea în producție a acelor care s-au dovedit mai productive, pregătirea calitativ superioară a terenului, folosirea rațională a îngrășămintelor și erbicidelor, combaterea bolilor și dăunătorilor; s-a insistat asupra asigurării unei rotații minime, în care grîul să nu urmeze mai mult de doi ani după el însuși.

Pentru sporirea productivității muncii, în vederea reducerii consumului de la 17 ore-om/tonă la 5,5—6 ore-om/tonă, insistă cu actuala dotație, s-a insistat asupra necesității unei mai bune organizări a procesului de muncă și a folosirii integrale a capacității precum și a timpului de lucru al tractoarelor și mașinilor.

Propunerile valoroase s-au făcut și pe linia îmbunătățirii capacității de producție a soiurilor, în special a celor din zonele subcarpatice, care, prin natura lor, au un potențial de producție mai scăzut și pe care, în prezent, se obțin producții mici. Aceasta cu atât mai mult, cu cât, în actualul plan cincinal, suprafața de grîu din zona de cîmp se va restrînge, iar producția medie va trebui să crească la 3.100 kg/ha în 1975.

2 — Cu privire la porumb, care va constitui în perioada următoare, cultura de bază, ocupînd în anul 1975 peste 30 la sută din suprafața arabilă a agriculturii de stat, s-a subliniat că sporirea considerabilă a producției și a eficienței economice pe terenurile amenajate pentru irigat este posibilă numai prin aplicarea corespunzătoare a tehnologiilor, folosirea hibrizilor de mare productivitate, chimizarea complexă și aplicarea corectă a programului de irigare. Pentru reducerea consumului de forță de muncă la 8—10 ore/tonă, față de 52 ore cît s-a folosit în anul 1970, a rezultat că va trebui să se pună accentul pe mecanizarea complexă a lucrărilor, în special a celor de recoltare, precum și pe aplicarea erbicidelor pe mai mult de 80 la sută din suprafața cultivată. S-a cerut, de asemenea, să se asigure utilajele de uscare a porumbului recoltat cu combinele autopropulsate. S-a solicitat și sprijinul Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice, în ve-

derea asigurării unor hibrizi de mare productivitate, cu conținut ridicat în proteină și cu valoare nutritivă superioară. Este nevoie, de asemenea, ca producția să primească și hibrizi foarte timpurii care, cultivați după păioase în terenurile irigate, să dea o producție certă de boabe în cultura dublă.

3 — Ținînd seama de importanța soiei, ca principală sursă de proteină vegetală, participanții la discuții au reliefat necesitatea amplasării acestor culturi cu prioritate pe terenurile irigate, îmbunătățirii structurii soiurilor urmîndu-se înmulțirea și extinderea rapidă a celor mai productive; s-a insistat asupra aplicării corecte a tehnologiei stabilite, și în mod special asupra îmbunătățirii sistemului de aplicare a îngrășămintelor și a erbicidelor, bacterizării semînelor.

4 — Floarea-soarelui continuă să rămînă cultura de bază pentru asigurarea uleiului comestibil, precum și pentru completarea rezervei de furaje proteice.

Pentru realizarea sarcinilor la această cultură, se impune să se asigure o rotație corespunzătoare, astfel ca floarea soarelui să nu revină pe aceeași solă decît după 5—8 ani, înălțurîndu-se astfel pericolul de boli și plante parazitare.

Mulți participanți la discuții s-au referit la măsurile care trebuie luate în vederea folosirii integrale a pămîntului, precum și a asigurării ridicării potențialului său productiv. A fost scos în evidență faptul că, mai ales în incintele îndiguite și în vestul țării, însemnate suprafețe de teren, rămîn nefolosite, iar, în multe locuri, chiar suprafețe însemnate sînt calamitate din cauza excesului de apă. S-a solicitat sprijinul Departamentului Agriculturii de Stat, ca împreună cu Departamentul Îmbunătățirilor funciare, să stabilească, pentru fiecare incintă și zonă, programe de desecare, cu executarea paralelă a lucrărilor de nivelare, de drenaj vertical prin subsoaj, precum și alte lucrări cu caracter agroameliorativ.

Din discuțiile purtate a reieșit că exploatarea terenurilor amenajate pentru irigat nu s-a făcut întotdeauna corespunzător cerințelor tehnice, iar tehnologiile n-au fost respectate, din care cauză producțiile realizate nu au corespuns investițiilor făcute.

Este necesar ca în sistemele mari de irigație să se organizeze laboratoare teritoriale care, în timpul perioadei de vegetație a culturilor, să aibă sarcini de prognozare în dirijarea udărilor, iar în perioada de intrerupere a vegetației să execute analize chimice ale solului, pentru a stabili programe de fertilizarea fiecărei parcele.

În perioada următoare, unitățile agricole de stat vor dispune de o sistemă de mașini îmbunătățită. Cantitatea de îngrășăminte chimice va crește depășind 190 kg/ha substanță activă. Erbicidarea va fi asigurată la nivelul necesităților, iar suprafața ce se va iriga va ajunge aproape la 30 la sută. Toți acești factori vor putea fi puși în valoare numai dacă vom folosi semînte cu valoare biologică ridicată.

Producerea și folosirea semînelor a constituit una din temele principale dezbaterii în cadrul secției. S-a accentuat asupra consolidării continue a fermelor specializate în producerea de semînte, perfecționării tehnologiilor și completării dotării pentru uscarea și condiționarea semînelor.

Concluziile și propunerile care au rezultat în ședința Secției culturii cîmp, au evidențiat și alte probleme: intensificarea activității de producere a celor mai valoroase soiuri și celor mai valoroși hibrizi, îmbunătățirea conținutului material a lucrătorilor din ferme etc.

În continuare, ing. Constantin Gib, directorul I.A.S.-Ograda, județul Ialomița, a făcut cîteva referiri la activitatea acestui mari unități agricole din Bărăgan. El a arătat că unitatea pe care o conduce dispune de aproape 24.000 hectare, peste 8.000 taurine, 2 complexe de creștere și îngrășarea porcilor a cîte 20.000 de animale fiecare, peste 15.000 de oi, un însemnat număr de păsări, albine. Datorită bunei organizări a muncii, introducerii noului în producție, extinderii mecanizării, asigurării unor adăposturi corespunzătoare pen-

tru animale, îmbunătățirii raselor și a soluționării problemei furajelor, precum și datorită asigurării unor condiții de viață din ce în ce mai bune salariaților, întreprinderea a realizat venituri ce depășesc cu 14 milioane lei pe cele planificate, iar beneficiile cu peste 5 milioane lei. Vorbitorul a abordat apoi alte probleme care țin de activitatea de producție și de organizarea muncii în I.A.S.-Ograda

Una din problemele importante care se pun agriculturii noastre de stat, în actualul stadiu de dezvoltare, a spus **ALEXANDRU COCOȘILĂ**, directorul I.A.S. Urziceni, este crearea unui cadru științific fundamentat și verificat din punct de vedere practic, în vederea folosirii cit mai raționale a îngrășămintelor chimice, pentru a obține producții mari și ieftine, fără să stricăm echilibrul și metabolismul plantelor.

Întreprinderea noastră a obținut la grîu în ultimii 10 ani o producție medie de 3.270 kg, în 4 ani din 10 peste 3.500 kg, iar într-un singur an chiar 4.000 kg pe hectar. La cultura porumbului recolta medie la hectar s-a cifrat la 3.370 kg în ultimii 10 ani și în 3 ani s-a ridicat la peste 6.300 kg. La floarea-soarelui am obținut 3 ani la rînd peste 3.000 kg la hectar, iar în ultimii 2 ani am depășit producția de 2.200 kg pe hectar.

Producții mari am obținut și la cultura de soia, porumb siloz și lucernă. Menționez că toate aceste producții au fost obținute în condiții de neirigare. În cadrul întreprinderii noastre, pe suprafețe mari, peste aceste producții medii am obținut și producții record. La porumb, în anul 1970 pe suprafața de 257 ha am realizat 7.300 kg porumb boabe pe hectar. Tot în cadrul întreprinderii noastre am obținut în cîmpurile experimentale, pe parcele unde combinațiile de îngrășăminte au fost bine echilibrate, 9.200 kg/ha la porumb boabe, 5.500 kg/ha la grîu și 4.434 kg/ha la soia.

Toate aceste realizări obținute în condiții de neirigare se datorează atît efectuării unor lucrări agrotehnice de calitate, mecanizării lor la un înalt grad, soiurilor de grîu și hibrizilor de porumb cu însușiri productive superioare, cit și folosirii raționale a îngrășămintelor.

Aprofundarea literaturii de specialitate, amplasarea unor experiențe în cadrul întreprinderii noastre, pe schemele tehnice experimentale riguroase, colaborarea strînsă cu bazele de cercetare ale Institutului de cercetări de la Fundulea, ne-au dat posibilitatea să stabilim pe bază de analize agrochimice și a observațiilor practice făcute în teren care sînt cele mai potrivite combinații de îngrășăminte pentru fiecare cultură. Folosirea îngrășămintelor pe baza acestor scheme ne-a permis ca în condițiile solului nostru, de tip cernoziom, să obținem în medie 8 kg de grîu pentru un kg de îngrășămintă (și un spor valoric de aproape 6 lei pentru un leu cheltuit pe îngrășămintă), iar la cultura porumbului 17 kg pentru un kg de îngrășămintă (și un spor valoric de aproape 10 lei pentru un leu cheltuit pe îngrășămintă).

Folosind îngrășămintele chimice ca pîrghe importante în sporirea producției pe hectar, greutatea lor specifică în structura cheltuielilor de producție a crescut de la un an la altul, de la 0,5 la sută în 1958, la peste 14 la sută în 1970. Această creștere substanțială a consumului de îngrășăminte a influențat direct creșterea producției și a rentabilității pe tonă de produs.

Porînd de la punctul de vedere că o agricultură modernă nu se poate concepe fără combaterea pe cale chimică a buruienilor, a continuat vorbitorul, noi am întrebunțat cu multă încredere această metodă și avem rezultate deosebite, în unele privințe la nivelul fermelor din țările cu agricultură avansată. La cultura porumbului, bunăoară, am obținut tonă de porumb cu un consum de 31 ore — om.

Folosirea îngrășămintelor și a erbicidelor a determinat și o creștere substanțială a rezultatelor economice. În ultimii 10 ani am obținut un venit net pe tonă de grîu de peste 380 lei, 450 lei pe tonă de porumb, 1.500 lei pe tonă de soia și peste 1.000 lei pe tonă de floarea-soarelui. Întreprinderea noastră și-a în-

chelat activitatea în ultimii 12 ani numai cu beneficii.

Organizarea agriculturii de stat în grupuri integrate, de mari dimensiuni, a spus vorbitorul, scoate în prim plan necesitatea ca, în aceste unități, să se aplice tehnica cea mai modernă, să fie conduse de către cadre bine pregătite din punct de vedere profesional și politic, capabile să dea viață sarcinilor trasate de partid agriculturii noastre de stat Nouă, celor ce lucrăm în producție, ne revine deci sarcina de a ne perfecționa continuu pregătirea, de a stăpîni tot ce este nou în tehnica agricolă.

Lucrez la această fermă de 20 de ani — a spus tovarășul **ION NICODIM**, mecanic de întreținere, ferma Dilga I.A.S. Lehtiu, județul Ialomița. În prezent sîntem un colectiv de 24 de mecanizatori, cu 24 de tractoare, cu care lucrăm cele 2.000 ha, ale unității.

Datorită mecanizării tot mai complete a lucrărilor, cantităților sporite de îngrășăminte și insectofungicide, recoltele au crescut an de an. La grîu, de exemplu, cultura de bază a fermei obțineam în anii 1963—1964 producții medii de 2.800—3.000 kg/ha. În anul 1968 am realizat 4.265 kg/ha. Chiar în condițiile nefavorabile de climă ale anului 1970, producția a depășit 3.000 kg/ha. Rezultate bune am obținut, de asemenea la floarea soarelui, la porumb, cultură la care începînd din 1966 realizăm peste 4.550 kg la hectar. În 1970, am cultivat 200 ha cu soia și cu toate că nu aveam experiența necesară, aplicînd întocmai indicațiile tehnice pe care le-am primit am reușit să obținem o producție de 3.100 kg/ha.

Referindu-se în continuare la creșterea gradului de mecanizare a lucrărilor, vorbitorul a subliniat necesitatea de a se rezolva mecanizarea lucrărilor de încercat și descărcat prin introducerea combinei autopropulsate C-12, înzestrarea cu bunecare a tuturor combinelor C-1 și C-3.

La floarea soarelui recoltarea se face cu combina C-12, care este o realizare importantă a industriei noastre constructoare de mașini și aș dori ca fermele agriculturii de stat să fie dotate cu cit mai multe asemenea mașini, rezolvîndu-se, astfel și mecanizarea recoltării porumbului. Propun de asemenea, ca pe lângă silozuri să se construiască uscătoare, care să aibă capacitatea de a usca întreaga producție de porumb.

Pentru anul 1971, a spus în continuare vorbitorul — colectivul nostru și-a pregătit baza tehnico-materială în vederea îndeplinirii sarcinilor de plan. Astfel, întreaga suprafață de teren a fermei a fost arată și fertilizată încă din toamnă. Toate tractoarele și mașinile agricole din fermă au fost reparate cu o deosebită grijă.

În încheiere vorbitorul a spus: După cîte am aflat în stațiunile pentru mecanizarea agriculturii se aplică un nou sistem de plată a muncii depuse de tractoriști. Întrucît acest mod de plată dă posibilitate de a se obține cîștiguri mai mari, în raport cu producția realizată pe tarla lucrată, propun ca să fie introdus și în fermele agricole de stat. În acest fel s-ar realiza o mobilizare mai mare a mecanizatorilor din I.A.S. la creșterea producției agricole.

Muncesc în Întreprinderea Agricolă de Stat Mihai Viteazul — Turda — a spus mulgătorul **NICOLAE SZEKELY**, de la înființarea acestor unități ca ingrijitor de animale, împreună cu alți ingrijitori români, un-guri și de alte naționalități, și chiar din primul an de muncă am obținut rezultate bune.

În perioada de început, întreprinderea avea în jur de 70 vaci, adunate din tot județul Turda. Din acestea au fost alese 8 vaci dintre cele mai bune. De la ele și de la altele care s-au dovedit a fi vaci cu producții bune am crescut cu mare grijă toate vițelele și taurășii. Numărul vacilor elită și record s-au înmulțit precum și vițele de la ele. Pentru că nu le mai puteam ingrijii singur, am crescut pe lângă mine muncitori pe care i-am învățat cum să îngrijească animalele. Treptat s-a reușit să avem în adăposturi numai vaci recordiste și produșii lor, vacile elită predîndu-le la alți ingrijitori.

Am primit pentru hrana animalelor șira de fin cea mai bună, precum și furaje con-

centrate. Nu-mi este în obicei să fac risipă, dar am hrănit vacile pe săturate.

O mare atenție am acordat ingrijirii animalelor tinere. Numărul vacilor recordiste a sporit astfel continuu. În 1966, existau 7 familii de vaci, compuse din cîte 7—8 exemplare, cea mai numeroasă fiind familia Giogion, care avea 18 exemplare. Dintre acestea, de la una, la a 3-a lactație am obținut 10.800 litri lapte, cu un procent de grăsime de 4 la sută, ocupînd locul I la Expoziția națională de zootehnie din 1967 de la București. De altfel, din 1956 și pînă în anul 1968, de la vacile îngrijite de mine nu s-a muls mai puțin de 6.500 litri lapte de la fiecare vacă, producție care se obține și astăzi.

În anul 1970 am realizat, de la o grupă de 18 vaci recordiste, aproape 6.300 litri de la fiecare vacă. Ca urmare am realizat și cîștiguri lunare și anuale foarte bune, deși nu am fost plătit după un alt sistem de salarizare decît ceilalți ingrijitori; dimpotrivă s-a ținut cont că îngrijesc vaci recordiste.

Zi de zi m-am străduit să realizez corect tehnologia stabilită. În grupa mea de vaci, numai rareori am avut cazuri de îmbolnăviri. Furajarea rațională, grija față de fiecare animal, m-au ajutat să mențin producția la un nivel ridicat. Aceste rezultate bune mi-au adus bucurie și prețuire. Am în colecția mea tot atîtea insigne de frunțas în muncă cîtă ani sînt de la înființarea întreprinderii agricole de stat Mihai Viteazul, precum și Ordinul Muncii cl. III-a.

După cum am mai spus sîntem la I.A.S. Mihai Viteazul — Turda un colectiv de oameni, conduși de preocuparea ca prin munca noastră să facem din complexul de vaci de lapte un model pentru toate unitățile agricole. Sînt convins că în viitor vom ajunge la acest rezultat. Programul de metisare și selecție, preocuparea conducerii pentru crearea unor condiții mai bune de muncă, stăruința noastră pentru respectarea tehnologiilor de lucru vor asigura realizarea unor producții mai mari și mai ieftine de lapte.

Concluziile dezbaterilor secției pentru creșterea vacilor de lapte au fost prezentate de tovarășul ing. **ION GHEORGHIU**, director al Întreprinderii agricole de stat Tg. Frumos, județul Iași, care s-a referit la început la unele realizări obținute în agricultura de stat în domeniul sporirii efectivelor și a producției de lapte. În perioada 1966—1970, efectivul total de taurine a crescut de la 517.000 la 625.000 capete, ceea ce reprezintă o creștere de 23 la sută. Producția totală de lapte a crescut de la 5.233.000 hl în 1966 la 6.055.000 hl în 1970, reprezentînd o creștere de 15,7 la sută, ponderea întreprinderilor agricole de stat la fondul central fiind de 38 la sută. Rezultatele obținute se datorează concentrării și specializării acestui sector de producție, în vederea trecerii la un sistem de exploatare intensiv, preocupării existente pentru dotarea mecanică a fermelor, pentru îmbunătățirea furajării animalelor și creșterea producțiilor de furaje la hectar.

În dezbaterile care au avut loc în cadrul secției, s-au făcut referiri și la o serie de aspecte negative, care au determinat obținerea în întreprinderi agricole de stat a unor producții scăzute și neeconomice. O analiză aprofundată a stabilit că deficiențele existente se datorează organizării defectuoase a producției de furaje sub raport cantitativ și calitativ, preocupării insuficiente pentru îmbunătățirea structurii pe rase, în special pentru mărirea numărului vacilor de mare randament din rasa Holstein, exploatarea necorespunzătoare a animalelor tinere fapt ce determină ieșirea din circuitul de producție a acestora, după numai 2—3 ani de producție. S-au făcut simțite greutăți în procurarea utilajelor cum sînt remorcile de mare capacitate, pentru transportul furajelor de volum, tocătorile mobile cu alimentare continuă de mare capacitate și ca urmare a calității nesatisfăcătoare a mașinilor livrate — remorci tehnologice, racleți, aparate de muls — care au influențat negativ procesul de producție. A rămas, ne rezolvată problema mecanizării, recoltării furajelor și a exploatarea vacilor în ferme.

(Continuare în pag. a 10-a)

Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din I. A. S.

(Urmare din pag. a 9-a)

Defecțiunile în organizarea și urmărirea procesului de reproducție, au determinat realizarea unui indice de natalitate scăzut (72 % la sută) și menținerea în efectiv a unui procent ridicat de animale sterile. De asemenea pierderile de efective prin mortalități sacrificiale de necesitate, avorturi, au contribuit în mare măsură la diminuarea creșterii efectivului.

Un loc important în discuțiile secției pentru creșterea vacilor de lapte s-a acordat complexelor de vaci existente și a celor care urmează să se construiască în actualul cincinal. Din experiența acumulată până în prezent a rezultat că investiția specifică la complexele industriale care se vor construi trebuie să fie reanalizată în vederea reducerii ei. S-a subliniat faptul că atât conducerea ministerului, cât și întreprinderile agricole de stat nu s-au preocupat în mod suficient de popularea noilor complexe. Efectivul ales a fost eterogen, provenit din unități și zone diferite, cu un procent redus de animale din rasa Holstein sau metisii acestora, care se pretează la exploatarea intensivă.

Producția scăzută de furaje, pierderile calitative care se înregistrează din cauza organizării defectuoase a recoltării și depozitării, au făcut ca an de an să existe o balanță deficitară, care a fost compensată în majoritatea cazurilor pe seama unor cantități mari de furaje concentrate.

În scopul eliminării deficiențelor existente și al generalizării experienței pozitive, s-au făcut în cadrul secției propuneri concrete pentru îmbunătățirea programelor privind activitatea de perspectivă a fermelor de vaci. Aceste programe îmbunătățite cuprind un ansamblu de acțiuni și măsuri menite să asigure baza organizatorică și tehnico-materială pentru sporirea efectivelor, la nivelul prevederilor cincinalului, creșterea producțiilor, ameliorarea raselor indigene, îmbunătățirea și folosirea raselor importate, păstrarea sănătății animalelor și creșterea productivității muncii.

În același scop, a reieșit necesitatea unificării acțiunilor de reproducție și selecție a taurinelor, urmându-se prin aceasta realizarea în cel mai scurt timp a unui număr de obiective importante ca generalizarea în sămânțării artificiale la întreg efectivul de vaci și vițele, îmbunătățirea fondului genetic al taurinelor, extinderea acțiunii de încrucișare a unor rase indigene, mai puțin productive cu rase de mare productivitate, exemplul rasei Holstein, pregătirea materialului pentru popularea complexelor de vaci la un nivel calitativ corespunzător parametrilor proiectați.

În scopul îmbunătățirii bazei furajere și al alimentației taurinelor de lapte a reieșit necesitatea diversificării structurii bazei furajere pe zone pedoclimatice și îmbunătățirea structurii și calității plantelor de nutreț, prin reducerea sortimentelor și creșterea ponderii leguminoaselor, în special a lucernei.

De asemenea, este necesar să se acorde o importanță deosebită în sămânțării culturilor succesive în perioada și zonele cele mai favorabile, obligatoriu în teren irigat, punerea în valoare a pașiișilor naturale, rezervă importantă de furaje cit și înființarea la fiecare fermă de pașiiș artificiali în sistem irigat.

Îmbunătățirea bazei tehnico-materiale a fermelor de vaci, va trebui concretizată într-un program specific fiecărei ferme și întreprinderi agricole de stat, privind modernizarea constructivă și tehnologică a acestora pe etape distincte, în care să se prevadă sisteme noi pentru mecanizarea lucrărilor și necesarul de utilități și echipament tehnic.

Din dezbateri a reieșit că pentru permanentizarea muncitorilor în fermele de vaci, este necesară asigurarea unor fonduri care să permită construirea la fiecare complex sau mare unitate, prin utilizarea unor soluții constructive ieftine, a unui minim de spațiu de locuit.

Vorbitorul a prezentat în încheiere, experiența I.A.S. Tg. Frumos al cărei colectiv a reușit anul trecut să obțină, la un efectiv de 2.500 vaci, o producție medie de 4.100 litri lapte pe cap de animal, la un preț de cost de 113 lei hectolitru, fapt care s-a soldat cu importante beneficii peste prevederi.

Referindu-se la progresul cert în domeniul modernizării bazei tehnico-materiale, în cuvântul său, tovarășul **PETRE MARINESCU**, director economic al I.A.S. Timișoara, a arătat că înzestrarea întreprinderii agricole de stat Timișoara, cu mașini și utilaje moderne, folosite cu pricepere de salariați a dus, an de an, la obținerea unor realizări importante în domeniul creșterii productivității muncii, a rentabilității unității.

Dacă în 1966, a spus vorbitorul, fiecare salariat producea bunuri materiale în valoare de 42.000 lei, în 1970 valoarea acestor bunuri s-a ridicat la aproape 62.000 lei. Avem deci temeiuri să fim convinși că angajamentul nostru de a spori productivitatea muncii la 106.000 lei pe salariat, va fi realizat și chiar depășit.

Pentru aceasta, unul din obiectivele principale ale acțiunii de organizare a producției și a muncii ce se desfășoară în întreprinderea noastră, îl constituie creșterea premiselor pentru creșterea în anul viitor, a productivității muncii îndeosebi la unele produse ca: — orz, floarea soarelui, griu și carne de taurină.

Este adevărat că rezultatele obținute în anii 1966-1970 au fost diminuate datorită capriciilor naturii, dar tot așa de adevărat este că lipsa unor preocupări permanente față de reducerea consumurilor specifice de carburanți, materiale și în special de furaje, abaterile de la prescripțiile tehnice ca și evitarea pierderilor și a risipei, nu au stat în permanență în centrul atenției factorilor de răspundere din fermele și din întreprinderea noastră.

Am realizat în medie, în cincinalul trecut 907 lei cheltuieli la o mie lei producție marfă, obținând deci un beneficiu de 93 lei.

Realizarea sarcinii din actualul cincinal de a obține 1.000 lei producție marfă, cu 888 lei cheltuieli, ne impune să identificăm posibilități și căi de micșorare continuă a cheltuielilor de producție, mai ales pe calea utilizării judicioase și valorificării la un nivel înalt a fondului de materiale și furaje cu pondere hotărâtoare în structura prețului de cost.

Ocupându-se de o serie de probleme legate de rentabilizarea fermelor de vaci cu lapte, vorbitorul a spus: Pentru colțesarea în mai mare măsură a șefilor de fermă în prelungirea duratei de exploatare a animalelor facem propunerea ca, anual, în cheltuielile de producție să fie inclusă și valoarea reformelor încorporând astfel în prețul de cost, pe lângă celelalte elemente de cheltuieli, și de gradarea valorii biologice a animalelor. Considerăm că în acest fel, indicatorul sintetic de preț de cost, va oglindi cu mai multă obiectivitate rezultatul activității și va obliga ferma și consiliul de administrație la măsuri corespunzătoare pentru rentabilizarea activității de producție. Propunem, de asemenea, ca trecerea în producție a junincilor la vârste mai mici cit și asigurarea longevității vacilor cu calități productive să formeze obiectul unui regulament de premiere, stimulându-se îngrășătorii care au contribuit la aceste rezultate.

Organizarea superioară a muncii solicită din partea fermierului, obligațiuni mai eficiente de stimulare în tot cursul anului. În activitatea cotidiană, mulți salariați depun eforturi deosebite, ale căror rezultate sînt superioare muncii celorlalți, aducînd un aport mai substanțial în realizarea și depășirea sarcinilor. Pentru a nu se pierde aceste plusuri de activități și randament, se impune ca șeful de fermă să aibă mai multă independență și posibilități, în acordarea unor recompense stimulatorii, ori de cîte ori consideră că este nevoie.

Actuala reglementare de 3 la sută divizată în cursul anului la numai 2 la sută este insuficientă și nu poate satisface decât parțial scopul propus.

Propunem ca, în limita fondului de salarii planificat al fermei, cota de premiere pentru stimularea în timpul anului a unor rezultate deosebite, pe întreprindere, să fie de 6 la sută iar consiliul de administrație să poată aproba în funcție de specificul fermei cote mai mici sau mai mari.

În noua formă de organizare a întreprinderilor mari, multilateral dezvoltate și specializate pe ferme, este necesar a li se

acorda independență mai mare în angajarea planului de producție, la alegerea culturilor cele mai eficiente și chiar în contractarea produselor cu beneficiarii care oferă cele mai avantajoase condiții.

Trebuie, de asemenea, să îmbunătățim actuala evidență economică din fețele zootehnice, în sensul ca elementele principale de cheltuieli (furaje și materiale consumate), să fie cunoscute zilnic nu numai în cantități dar și în valori, comparându-le permanent cu prevederile planului, dînd astfel posibilități fermierului și consiliului de administrație, să ia măsuri operative la perioade cit mai scurte.

Întreprinderea agricolă de stat Dorobanțu din județul Constanța — arată tovarășul **NICOLAE RAHAU**, directorul acestei unități, dintr-o unitate cerealiară, în care ponderea o aveau păioasele, a devenit o mare unitate cultivatoare de porumb, soia și floarea-soarelui.

Pentru amenajarea celor peste 10.000 hectare în cadrul marelui sistem de irigații al Văii Carasu, au fost alocate de către stat importante fonduri. Este suficient să arătăm că valoarea investiției totale reprezintă 113 milioane lei, revenind o investiție specifică pe hectar de 11.735 lei. În aceste condiții — a spus vorbitorul — am realizat în 1970, de pe o suprafață de 6.000 ha de porumb, o producție medie de aproape 5.000 kg la ha. La floarea-soarelui recolta a fost de 2.400 kg, iar la soia 1.560 kg pe hectar.

Deși aceste recolte sînt necomparabile cu orice producții realizate vreodată pe aceste locuri, totuși nu ne-am îndeplinit indicatorii de plan. Pe importante suprafețe însă, acolo unde irigarea s-a putut face în mod corespunzător, rezultatele obținute sînt cu mult peste media înregistrată pe întreprindere. Astfel, la ferma nr. 5 condusă de inginerul Marinescu Gheorghe, s-a obținut pe întreaga suprafață cultivată cu porumb, o producție medie de 7.675 kg la ha. De asemenea, ferma nr. 13 condusă de inginerul Ungureanu Anghel, a obținut, în medie, 6.600 de kg la ha, pe unele parcele realizându-se producții de peste 10.000 kg la ha. La soia, la ferma nr. 1, condusă de inginerul Ion Bîntăr, pe întreaga suprafață cultivată cu soiul M-2 s-au realizat, în medie, peste 2.700 kg la hectar.

Producțiile medii necorespunzătoare obținute de întreprindere se datoresc unor deficiențe în organizarea și funcționarea sistemului de irigații. Astfel, darea în folosință a sistemului s-a făcut cu o întârziere de aproape 8 luni de zile, ceea ce a dus la imposibilitatea irigațiilor unor culturi. Pe o suprafață de peste 1.400 ha nu s-a executat nivelarea necesară, din care cauză nu a putut fi deloc irigată. Defecțiunile frecvente și de lungă durată ale stațiilor de repompare și de punere sub presiune au dus, de asemenea, la întreruperea irigațiilor tocmai în perioadele critice, fapt ce a împiedicat mult asupra producției.

Considerăm că asemenea defecțiuni pot și trebuie să fie eliminate la realizarea noilor amenajări pentru irigații. Trebuie totodată să se facă mai mult pe linia automatizării stațiilor, a stăvilarelor, în vederea înlocuirii muncii manuale.

O greutate deosebit de mare în munca noastră o constituie mutarea manuală a arilor de ploaie la culturile cu talie înaltă (exemplu la porumb și la floarea-soarelui). Trebuie neapărat găsită o metodă de mutare mecanizată a acestora.

În ceea ce privește îngrășămintele chimice arătăm că, în anul trecut, nu am putut asigura cantitatea necesară nici de fosfați, nici de azotați. N-am avut deci posibilitatea să realizăm echilibrul între aceste două elemente.

Nici calificarea oamenilor n-a fost satisfăcătoare. O serie de lucrători au venit să se califice direct la locul de muncă. Ei n-au cunoscut temeinic tehnologiile specifice diferitelor culturi.

Lucrătorii din întreprinderea agricolă de stat Dorobanțu eliminînd aceste deficiențe, își propun să-și înzecească eforturile pentru obținerea unor producții mărite în acest an, pe măsura investițiilor făcute de stat.

De la început, a arătat în cuvîntul său tovarășul **ION BORA**, directorul I.A.S.-Segar-

coa, din județul Dolj, aș vrea să apreciez grija deosebită pe care o poartă conducerea de partid și de stat pentru dezvoltarea agriculturii socialiste, ramură de bază a economiei naționale. Au fost luate măsuri importante pentru modernizarea agriculturii, dezvoltarea bazei tehnico-materiale, perfecționarea conducerii, planificării și organizării muncii în unitățile agricole. Se înfăptuiește programul național de dezvoltare a zootehniei și de sporire a producției animale, precum și programul național privind gospodărirea rațională a resurselor de apă, extinderea lucrărilor de irigații, indiguii, desecări și de combatere a eroziunii solului. Prin sporirea investițiilor și concentrarea producției în mari unități socialiste, combinate specializate cu rentabilitate ridicată, agricultura capătă un caracter tot mai industrial. Toate acestea, alături de noua organizare a agriculturii, care s-a înfăptuit în aceste zile, creează un cadru nou pentru toți lucrătorii din agricultura de stat, care sînt chemați să-și sporească eforturile pentru folosirea la maximum a resurselor materiale și de producție, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

În anul care a trecut — a spus în continuare vorbitorul — întreprinderile agricole de stat din județul Dolj au reușit să depășească veniturile planificate cu 68 de milioane lei, iar producția marfă cu 47 milioane, dînd în final un beneficiu peste plan de 22 milioane lei. Rezultate de seamă au fost realizate în sectorul producției animale unde s-au îndeplinit toți indicatorii de producție, livrîndu-se peste plan 700 tone carne, 2.700 hl lapte de vacă, peste 13 milioane ouă, 3.400 scrofițe de prăsilă și alte produse.

Referindu-se la sarcinile stabilite pentru anul 1971, vorbitorul a arătat că acestea pot fi realizate prin utilizarea rațională a fondului funciar și a celorlalte mijloace de producție.

În întreprinderea noastră se cultivă cu griu peste 6.000 de hectare. De obicei, la semănat se execută lucrări de bună calitate, însă în timpul ferilor cu precipitații abundente multe plante dispar, locul lor fiind ocupat de buruieni. În rîndul specialiștilor și lucrătorilor noștri s-a format o opinie de masă privind lupta pentru distrugerea buruienilor prin toate mijloacele și în primul rînd prin erbicidare. Momentul optim de erbicidare a griului este însă destul de scurt și coincide de multe ori cu perioada de ploii, fapt ce face ca mașinile de stropit să nu poată fi folosite la întreaga lor capacitate. Propunem de aceea ca agricultura să fie dotată cu un număr mai mare de avioane, care pot fi utilizate cu eficiență sporită la erbicidare.

Considerăm — a spus vorbitorul în continuare — că este necesar ca nivelarea terenului înainte de semănat, să fie extinsă și la floarea-soarelui și porumb, unde cheltuielile de circa 40-60 lei la hectar pot fi acoperite de sporul de producție care se obține și propunem ca ministerul să ne ajute în dotarea cu un număr mai mare de nivelatoare de 2,8 m lățime. Cunoșcînd pierderile mari care le avem la recoltarea cerealelor, ne preocupăm în momentul de față executarea unor reparații de calitate la combinele C-1 și C-3 și în același timp folosirea bucărelor la toate mașinile mergînd pe transportul în vrac al întregii producții.

Avînd în vedere că și producția de floarea-soarelui și soia va fi manipulată numai în vrac, este necesar ca planul întocmit de minister, privind descărcarea prin basculare a cerealelor la bazele de recepție, să se materializeze în acest an.

În continuare vorbitorul a arătat: Cu ocazia adunării generale a salariaților din fermele și sectoarele noastre de producție, ne-am angajat ca în anul 1971 să livrăm peste plan la fondul de stat 500 tone griu, 450 tone porumb, 450 tone carne, 1.500 hl lapte și alte produse. Încheind activitatea cu un beneficiu suplimentar de aproape 1 milion lei.

Asigurăm cu această ocazie conducerea de partid și de stat că muncitorii, tehnicienii și inginerii din unitatea noastră sînt hotărâți să folosească toată hărnicia și pricepera lor în traducerea în fapte a mărețelor sarcini ce vor decurge din a-

ceastă consfătuire în vederea sporirii continue a eficienței întregii noastre activități economice.

Dezbaterile care au avut loc în cadrul Secției de taurine și ovine pentru producerea de carne au prilejuit un schimb larg de experiență, a spus ing. **GHEORGHE HIOU**, directorul I.A.S. Giurgiu.

În cursul cincinalului trecut, în complexele și fermele de producerea cîrnii de taurină și ovină din întreprinderile agricole de stat s-a obținut o creștere de peste 20 mii tone carne taurină și peste 8,5 mii tone la carne de ovină. În această perioadă, producția de carne livrată la export a crescut de la 26 mii tone viu — realizată în anul 1966 — la 36 mii tone în anul 1970.

Totodată, prin îmbunătățirea calității și greutateilor de sacrificare s-au creat disponibilități sporite pentru livrarea la export de carne tăiată.

Participanții la dezbateri au arătat că în organizarea și conducerea procesului de producție din aceste unități au existat multe deficiențe. Astfel, multe unități de îngrășarea taurinelor obțin sporuri mici (sub 600 grame) cu consumuri de furaje ridicate, de peste 8,5 U.N. (furaje) cu prețuri de cost de peste 11 lei pe kg spor, care conduc la înregistrări de pierderi. În multe îngrășătorii rămîn spații neutilizate, datorită deficiențelor în aprovizionarea cu animale, ceea ce conduce atît la nerealizarea sporului de producție prevăzut, cît și la cheltuieli neeconomice, care încarcă în mod nejustificat realizările fermelor.

Sistemul actual de aprovizionare a îngrășătorilor este greoi și cu multe etape intermediare, ceea ce face ca animalele să ajungă în îngrășătorii tarate, necesitînd, timp de 1-2 luni, cheltuieli de refacere care, de asemenea încarcă suplimentar costurile de producție și diminuează sporul mediu. S-a propus reorganizarea sistemului de achiziție și recepție prin folosirea directă, de către îngrășătorii, a achizițiilor întreprinderilor de industria cîrnii, cu ajutorul cărora să se poată cumpăra întregul tineret taurin disponibil pentru îngrășare din zonele de producere a vițelor atribuite fiecărei îngrășătorii. Această acțiune ar urma să se realizeze într-un program de 1-2 ani, care să permită trecerea la generalizarea acestui sistem, concomitent cu satisfacerea nevoilor curente de carne, pentru a se ajunge la îngrășarea la greutatea de peste 350-400 kg, în funcție de rasă, a întregului efectiv destinat producției de carne.

O problemă deosebit de importantă, examinată în dezbateri, este folosirea rațională a pășunilor și fînețelor naturale, în special din zona de deal și munte. Este un adevăr cunoscut de toți agricultorii că furajul cel mai ieftin și mai complet îl constituie masa verde de pe pașiiși. S-a propus întocmirea de către unitățile agricole din zonele respective care le dețin, cu sprijinul organelor agricole județene și al ministerului, a unui program de măsuri care să asigure întreținerea, fertilizarea și exploatarea rațională a acestora. Concomitent trebuie întreprinse măsuri pentru creșterea efectivului de tineret taurin și în special a oilor din rasa țurcană, cu care să ne repopulăm aceste zone pentru a le folosi cit mai rațional. Toamna, după căderea brumelor, ar urma ca mieii și ovinele reformate din această zonă să fie transportate în zonele de cultură a porumbului, în special în Lunca Dunării, pentru folosirea resurselor mari furajere rămase după recoltarea culturilor, cu finisarea într-o ultimă etapă de îngrășare celor destinați exportului. În complex special amenajat în acest scop.

Au fost discuții și în jurul proporției ridicate de concentrate în structura rațiilor și nefolosirii raționale a importanțelor resurse de furaje grosiere pe care le avem în apropierea zonelor de producere a cîrnii de taurine.

Participanții au fost de acord că se poate reduce simțitor consumul de concentrate în furajarea taurinelor și ovinelor însă au arătat cu toții că este necesar un grad mult mai ridicat de pregătire a furajelor, ceea ce ar îmbunătăți indicele de consum specific. Unii șefi de fermă au cerut să fie ajutați în realizarea bucătăriilor furajere, a amestecurilor vita-

(Continuare în pag. a 11-a)

Constătuirea pe țară a lucrătorilor din I. A. S.

(Urmare din pag. a 10-a)

minice și minerale, pentru a ajuta la folosirea mai eficientă a furajelor grosiere.

În cadrul dezbaterilor, vorbitorii au solicitat intervenția mai hotărâtă a ministerului, pentru soluționarea unor probleme privind mecanizarea în unitățile de îngrășare, înlăturarea dificultăților datorate lipsei frecvente a pieselor de schimb la unele utilaje din dotare. S-a subliniat necesitatea ca ministerul să definitivze schemele de tratament și prevenirea îmbolnăvirilor specifice complexelor, care să fie aplicate cu toată răspunderea de specialiștii veterinari, pentru a reduce pierderile de efective prin mortalități și sacrificări.

Participanții au subliniat în mod unanim posibilitățile mari pe care le au complexele și fermele de îngrășare a taurinelor și ovinelor pentru sporirea producției de carne, reducerea consumului specific și a costurilor, în vederea creșterii eficienței economice a acestor importante sectoare de activitate a agriculturii de stat.

Creșterea păsărilor în complexe mari de tip industrial, a spus în concluziile asupra dezbaterilor în secția de avicultură ing. STAN TIRLEA, directorul general al Trustului pentru producția avicolă, a început acum 10 ani, când a fost dat în folosință complexul de la Crevedia și s-a dezvoltat într-un ritm foarte rapid, care poate fi ilustrat de creșterea producției de ouă de la numai 35 milioane în 1960, la 655 milioane în 1970. Producția de ouă care se realizează în 1960 pe total agricultură de stat se obține acum într-o singură întreprindere avicolă de mărime medie. Producția de carne de pasăre a crescut de la 8.000 tone în 1960 la 24.000 tone anul trecut.

În urma indicațiilor prețioase date de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu ocazia vizitării complexelor de la Crevedia, Bacău și Arad, în anul trecut, s-a întocmit un program științific de dezvoltare a aviculturii. Prin trecerea la sistemul de creștere a păsărilor în baterii, pe același spațiu crește de 2,5 ori numărul de păsări. Se creează astfel baza materială pentru realizarea, în anul 1975, a unei producții anuale de 1.640 milioane ouă în I.A.S.

S-au luat măsuri pentru realizarea sarcinii de a realiza o producție de 200 mil tone carne pasăre, astfel încât acest produs să reprezinte 30 la sută din consumul de carne al populației.

La ședința de lucru a secției de avicultură au participat 152 tovarăși — directori, economiști, mecanizatori, șefi de fermă și cei mai buni muncitori din avicultura noastră. Propunerile care s-au făcut în urma acestor dezbateri și care se referă în principal la programul de sporire a producției de ouă prin introducerea bateriilor în spațiile existente, reprezentând o etapă nouă superioară, de creștere și exploatare a păsărilor, care are eficiență economică sporită față de actualul sistem.

Având în vedere gradul înalt de tehnicitate ce se realizează în halele de păsări prin introducerea bateriilor și pentru a asigura creșterea corespunzătoare a productivității muncii, s-au făcut propuneri pentru a se organiza instruirea temeinică a tuturor îngrijitorilor care vor lucra cu baterii. Această instruire trebuie să confere muncitorului respectiv calificarea necesară pentru a putea folosi utilajul din hală fără ajutorul personalului auxiliar mecanic, electrician etc. În această ordine de idei s-a creat situația actuală când în aceeași hală îngrijitorul de păsări, care are răspunderea producției, este considerat și plătit ca muncitor necalificat și lucrează 10 ore, în timp ce mecanicul este muncitor calificat, plătit ca atare și lucrează 8 ore pe zi.

În discuțiile asupra programului de introducere a bateriilor s-a criticat calitatea bateriilor fabricate de Tehnometal Timișoara. În special în ceea ce privește protecția metalului și s-a atras atenția asupra urgenței realizării bateriei pentru creșterea tineretului, a instalațiilor pentru uscarea deiechilor și a utilajului pentru alimentarea hălelor cu furaje în vrac.

În ceea ce privește producția de carne de pasăre, participanții la discuții au aprobat tehnologia stabilită pentru marile complexe și s-au făcut recoman-

dări ca aceasta să fie adaptată și extinsă și în celelalte unități care au sarcini de creștere a puilor de carne. Una din problemele cele mai larg dezbătute este reducerea costurilor de producție atât la ouă, cât și la carne de pasăre. Vorbitorii au scos în evidență largi posibilități de creștere a productivității păsărilor și au criticat faptul că proiectanții și constructorii dau soluții scumpe care încarcă prețul de cost. Echipamentul tehnic al hălelor este nejustificat de scump și de slabă calitate.

Din discuții a rezultat că principala cauză pentru care producția medie de ouă și greutatea medie la livrarea puilor de carne, pe total agricultură de stat, nu se ridică la nivelul posibilităților hibridizării, este calitatea nesatisfăcătoare a furajului și schimbările dese de rețete, ca urmare a lipsei unor sortimente. S-a apreciat că, cu toate rezultatele bune obținute în întreprinderile avicole de stat în ultimii trei ani, totuși nici unul din acești ani nu a fost normal, din punct de vedere al asigurării furajelor și deci rezultatele puteau fi și mai bune. Este necesar să se introducă furajele granulate în hrana puilor de carne și rețete cu un conținut înalt de energie, apărându-se că prin această măsură risipa va fi mult redusă, iar furajele mai bine utilizate. Prin aplicarea acestor măsuri, la o producție de 100 mil tone carne, economiile se estimează la 60 mil tone furaje anual.

Organizarea activității de selecție a liniilor de păsări corespunde cerințelor programelor de dezvoltare a aviculturii iar hibridizările pe care le avem sint la fel de bune, din punct de vedere productiv, ca și cei folosiți în țările cu avicultură dezvoltată. Producțiile de peste 250 de ouă pe găină și 1,8-2 kg greutate vie la vârsta de 60 de zile realizate pe efective foarte mari și în multe ferme, dovedesc potențialul productiv al hibridizării pe care o folosim.

Întreprinderile avicole ale statului li s-au creat o serie de condiții deosebite din partea statului. Experiența acumulată de acestea, nu cu mică cheltuială, trebuie rapid difuzată în sectorul cooperatist al agriculturii în întreaga țară. În a doua jumătate a anului 1970, în cadrul acțiunilor de cooperare s-au introdus în cooperativele agricole aproape 2 milioane de pui de carne, din care au rezultat cca 1.700.000 de găini care acum, în plină producție, se comportă la fel de bine ca și cele din fermele avicole ale statului.

Asigurăm conducerea partidului și statului nostru — a spus în încheiere vorbitorul, că specialiștii și lucrătorii din avicultura de stat vor munci cu entuziasm și competență crescândă pentru a îndeplini și depăși sarcinile ce ne revin în actualul cincinal.

Întreprinderea agricolă de stat Suceava în care lucrez — a spus ing. MIHAI AURSULESEI, directorul acestei unități, are o suprafață de peste 15.000 ha. Unitatea are profil agrozootehnic posedând, printre altele, un număr de 17.000 taurine. Venitul planificat se ridică la peste 200 milioane lei. În sectorul vegetal ponderea o deține cultura cartofului. Se cultivă cu această plantă 2.300 ha, ceea ce reprezintă peste 17 la sută din suprafața de cartofi din agricultură de stat în cincinalul încheiat recent, producția de cartofi realizată în unitățile agricole de stat din județ a fost de 20.800 kg la hectar, la un preț de cost de 531 lei tona anul trecut, deși recolta a fost mai slabă împreună cu cooperativele agricole de producție, am livrat fondului central o treime din întreaga cantitate de cartofi a acestuia.

Pentru ca în acest an să obținem de pe cele 2.300 ha pe care le vom cultiva cu cartofi, producții sporite am luat o serie de măsuri. Am specializat un număr de 10 ferme am pregătit sămânța am fertilizat în arăturile de toamnă întreaga suprafață de teren cu 400 kg superfosfat și 200 kg sare potasiu. Pe 70 la sută din suprafață am administrat gunol fiind cca 35 tone la hectar. La începerea plantării vom mai fertiliza încă 12 la sută din suprafață, iar restul de 18 la sută o vom fertiliza odată cu plantarea aplicând gunol la cuib.

Am pregătit, de asemenea, dispozitive de aplicat îngrășăminte chimice cu ajutorul cărora, o dată cu plantarea, vom ad-

ministra încă 300 kg de îngrășămint complex la ha.

Ocupându-se de problemele sporirii producției, vorbitorul a arătat că în general unitățile agricole din județ cultivă cele mai mari suprafețe cu cartofi timpurii și de vară, lucru care face ca atât în I.A.S., cât și în C.A.P. să se concentreze un mare volum de lucrări într-un timp scurt.

Considerăm necesar să eșalonăm soiurile, pentru a putea astfel eșalona și forța de muncă. Dacă din soiurile timpurii, extratimpurii și semitimpurii avem soiuri corespunzătoare din grupa soiurilor târzii, în schimb, avem soiuri plafonate, de potențial scăzut. Soiul de cartofi „Mercur” care este acum raionat, este slab și ca producție și ca valoare culinară. Știm că în prezent — a spus vorbitorul — se pregătește un soi valoros, dar deocamdată se cultivă pe 2-3 hectare. Până îl introducem în cultură nu mai are valoare, apare altul mai productiv. Aș propune să ni se permită să importăm acest soi, iar valuta necesară, cel puțin pentru unitatea noastră s-o realizăm din exportul de cartofi de consum, peste nivelul aportului valutar planificat. Și în general să se permită I.A.S., fermelor, ca din valuta realizată peste nivelul sarcinilor planificate să poată importa materiale și utilaje. Acest lucru ar stimula mult inițiativa fermierilor, tehnicienilor, tuturor lucrătorilor ca să acționeze pe toate căile, pentru a obține cât mai multă valută.

Ocupându-se de problemele mecanizării lucrărilor la culturile de cartofi, vorbitorul a subliniat necesitatea ca mașinile importate, precum și cele care se construiesc în țară să fie cercetate în condițiile pedoclimatice din terenurile unde vor lucra. El a arătat că au fost cazuri când mașini importate, pentru care s-a plătit valută, nu au putut fi folosite în condițiile locale. Combina de recoltat cartofi realizată în țară este o mașină în general bună, dar nu s-a reușit să se realizeze cu ea prea mult pentru că s-au ivit unele defecțiuni. Trebuie să recunoaștem însă că nici noi nu am fost pregătiți să folosim asemenea mașini. Pentru anul acesta ne-am propus să destinăm parcelele cele mai potrivite pentru a o putea folosi la un nivel cât mai ridicat. Sintem informați că mașina pneumatică de stropit cartofi este omologată și urmează să fie construită peste doi ani. Până atunci propunem să folosim și elicopterele pentru combaterea manei și altor dăunători care ne provoacă mari pierderi.

În încheiere, vorbitorul a făcut cunoscut consfătuirii angajamentul muncitorilor din această unitate de a realiza în acest an, printre altele, în medie 25 tone cartofi la hectar, și de a sporii producția la această cultură până la sfârșitul cincinalului la peste 30 tone la hectar.

În dezvoltarea de mari proporții a agriculturii românești, unitățile agricole de stat au constituit încă de la înființarea lor, factorul inovator cel mai important în aplicarea științei și tehnicii moderne și mijlocul cel mai grăitor de ilustrare a superiorității economico-organizatorice a agriculturii socialiste — a subliniat în cuvântul său tov. NICOLAE GIOSAN, președintele Academiei de Științe Agricole și Silvice. Continua lor dezvoltare a necesitat mari eforturi din partea partidului și statului pentru dezvoltarea bazei materiale, îmbunătățirea continuă a metodelor de conducere, creșterea și perfecționarea cadrelor de specialiști. Reorganizarea unităților agricole de stat din anul 1967 a însemnat un important pas înainte în procesul de industrializare a producției și de intensificare a proceselor tehnologice.

Recentele măsuri de trecere la întreprinderi mari și la trusturi specializate deschid perspective și mai largi pentru perfecționarea activității unităților agricole de stat permițând o concentrare, o specializare și o integrare mai avansată a producției, cu însemnate consecințe asupra productivității și rentabilității.

Indicațiile personale ale tovarășului Nicolae Ceaușescu în jalonairea acestor mari prefaceri au fost de o importanță hotărâtoare pentru dezvoltarea și intensificarea agriculturii noastre socialiste.

Rezultatele obținute de întreprinderile agricole de stat reflectă și contribuția adusă de cercetarea științifică prin soiurile și hibridizările obținute în institute și stațiuni experimentale, prin îmbunătățirile aduse în tehnologiile de producție, prin cunoașterea însușirilor diferențiate ale solurilor noastre și a măsurilor de ameliorare a acestora prin aplicarea în producție și a altor rezultate.

Dar nu este mai puțin adevărat că unele neajunsuri din activitatea întreprinderilor agricole de stat în domeniul producției vegetale și animale, al exploatării lucrărilor de îmbunătățiri funciare și al rezultatelor economice se datoresc în mare măsură și cercetării științifice care nu a rezolvat din timp unele probleme absolute necesare pentru dezvoltarea producției agricole, nu a stabilit o colaborare strânsă între unitățile de cercetare și cele de producție pentru valorificarea și generalizarea imediată a rezultatelor, pe care le-a obținut.

Prin măsurile luate în ultima perioadă pentru perfecționarea organizării cercetării științifice în agricultură, odată cu înființarea Academiei de Științe Agricole și Silvice și a unor noi institute și stațiuni experimentale a continuat vorbitorul, prin legarea strânsă a cercetării științifice de cerințele cele mai actuale și mai importante ale producției, s-au creat condiții superioare și în ceea ce privește aportul științific la dezvoltarea producției agricole și la progresul rapid al economiei naționale.

Profesorul Nicolae Giosan a insistat apoi asupra problemelor care au o importanță deosebită în etapa actuală. Vom continua, a subliniat vorbitorul să intensificăm cercetările pentru a crea o diversitate de soiuri și hibridi și pentru a experimenta soiurile cele mai valoroase create pe plan mondial, astfel încât să putem alege în fiecare zonă în parte pe cele mai corespunzătoare ca însușiri de productivitate, calitate și rezistență la boli.

În înfăptuirea programului național de producere de sămânță ameliorată, unitățile de cercetare vor asigura în fiecare an întregul necesar de sămânță elită pentru culturile de timp și legumicole și material săditor viti-pomicol de calitate, liber de viroze. Un rol important revine însă și unităților agricole de stat privind înmulțirea semințelor ameliorate în ferme specializate, în dotarea acestora cu utilajele necesare și în aplicarea celor mai corespunzătoare lucrări în aceste ferme, care să ducă în final la aprovizionarea tuturor unităților agricole cu sămânță de calitate.

Cercetarea științifică va elabora metode îmbunătățite de analiză și de prognoză agrochimică în aplicarea diferențiată a îngrășămintelor chimice precum și a insectofungicidelor și erbicidelor, pentru a asigura sporuri cât mai mari și mai rentabile de producție. Ampla dezvoltare a irigațiilor ridică cu un accent deosebit problema execuției și exploatării eficiente a acestor amenajări. O preocupare principală în această direcție o constituie reducerea investițiilor specifice și a cheltuielilor de exploatare a sistemelor de irigație, care în prezent sint ridicate. Totodată cercetările noastre vor trebui să ofere soluții și metode pentru o folosire eficientă a terenurilor amenajate, cu privire la folosirea rațională și cu randament ridicat a apei de irigație, la creșterea și folosirea unor soiuri și hibridi mai productivi decât cei pe care-i avem, la aplicarea unei agrotehnici specifice condițiilor de irigație, la obținerea de două recolte pe an sau trei în doi ani, pentru a se asigura o eficiență economică cât mai ridicată a investițiilor mari care se fac în irigații.

În domeniul creșterii animalelor, cercetarea științifică a manifestat o accentuată rămânere în urmă, atât în ceea ce privește ameliorarea raselor, cât și tehnologiile de creștere. Producțiile mici pe care le avem încă în sectorul zootehnic, și în același timp, consumurile ridicate de furaje pe unitatea de produs la efectivele existente, impun cercetări privind stabilirea unei structuri mai raționale a raselor și îmbunătățirea lor, folosind cele mai eficiente metode ale geneticii moderne. Procesele tehnologice cu caracter industrial din combinatale de creștere a animalelor, prin marea lor intensivitate și tehnicitate ridică în fața cercetării

probleme însemnate; asigurarea unor condiții optime de mediu, îmbunătățirea măsurilor de creștere a natalității, stabilirea utilajelor și construcțiilor celor mai adecvate ș.a. constituie preocupări cărora cercetarea științifică va trebui să le dea soluții în scurtă vreme. O problemă esențială în zootehnie este și aceea a apărării sănătății animalelor, domeniu în care, cu toate contribuțiile aduse până acum de cercetare, va trebui să stabilim noi metode de tratament și noi produse biologice mai eficiente. Cercetările privind alimentația animalelor vor fi puternic dezvoltate, în direcția tehnologiilor de fabricație a nutrețurilor combinate și elaborării diferențiate a rețetelor și amestecurilor furajere pe specii și categorii de animale, utilizându-se materii prime din țară și urmându-se o folosire cât mai largă a tuturor resurselor furajere, atât din agricultură cât și din industrie. Vor trebui găsite soluții pentru o valorificare mai bună a producției de pe pășunile naturale, pentru sporirea producției la hectar a furajelor cultivate, precum și de prelucrare a tuturor furajelor grosiere, astfel încât să crească substanțial valoarea lor nutritivă.

În domeniul mecanizării, cercetările sint îndreptate spre diversificarea în continuare a tractoarelor, mașinilor, și utilajelor și mai ales spre extinderea mecanizării lucrărilor pe terenurile în pantă, pe terenurile grele cu exces de umiditate și pe cele nisipoase. Vom aduce soluții în automatizarea proceselor tehnologice din complexele de creștere a animalelor, în perfecționarea instalațiilor din fabricile de deshidratare a furajelor, precum și în mecanizarea complexă pentru producerea și conservarea nutrețurilor și pentru prelucrarea și condiționarea semințelor.

În cercetările de economie agrară o atenție deosebită va trebui acordată găsirii căilor de creștere a productivității muncii, printr-o organizare cât mai bună a producției și a muncii, printr-o folosire cât mai eficientă a mijloacelor de producție și a investițiilor importante efectuate în irigații, mecanizare, creșterea animalelor.

Întreprinderile agricole de stat, prin dimensiunile, complexitatea și intensivitatea lor, constituie un domeniu vast de aplicare a acestor procedee și metode de calcul deoarece oferă mari posibilități de analiză economică, de creștere a veniturilor, de economisire a resurselor și de folosire eficientă a muncii. Va trebui să depunem toate eforturile pentru a înarma întreprinderile agricole de stat cu modele economico-matematice și metodologiile științifice necesare aplicării lor practice.

Raportul prezentat în consfătuire, a redat pe larg și deficiențele muncii noastre, a spus tovarășul ION TESU, șeful departamentului agriculturii de stat din Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor. Doresc în cuvântul meu să arăt cu toată răspunderea, în fața conducerii de partid, a consfătuirii noastre, că lipsurile arătate ne revin în primul rând nouă, celor din Departamentul agriculturii de stat.

Deficiențele pornesc încă de la modul cum am gândit și repartizat sarcinile de plan anuale sau de perspectivă, precum și în felul cum urmărim realizarea lor. Din partea unor cadre din întreprinderi, s-a manifestat și se manifestă tendința de a susține cu tot felul de argumente planificarea unor sarcini de producție cât mai modeste, sub nivelul posibilităților și a dotărilor primite. Această tendință, s-a resimțit și la nivelul departamentului. Noi am îmbrățișat și chiar am susținut în fața organelor superioare argumente preluate de multe ori cu usurință de la unități.

Lipsa de exigență din partea noastră a contribuit ca unii directori de unități sau șefi de ferme să ajungă să găsească și să prezinte tot felul de cauze obiective în susținerea producțiilor scăzute, care în fond ascundeau deficiențe în activitatea curentă de producție. În rindul unor cadre ale conducerii agriculturii de stat și de asigurare a noastră, a celor din departament, s-a încetățenit, tot-

(Continuare în pag. a 12-a)

Consfătuirea pe țară a lucrătorilor din I. A. S.

(Urmare din pag. a 11-a)

odată, tenanța de a cere și a cere mereu cu insistență, investiții, materiale, furaje, mașini și tractoare, argumentând că nerealizările de plan se datorează nesatisfacției acestor cerințe.

De multe ori, astfel de justificări împiedică o analiză profundă a cauzelor reale ale nerealizărilor, menită să determine folosirea multiplelor rezerve și posibilități din unitățile noastre.

Atât în raport, dar mai ales în secții, prin cuvântul celor care ne-au prezentat experiența și rezultatele muncii lor, s-a arătat din plin că în cazul folosirii și valorificării rezervelor putem obține producții cu mult superioare. Consider că noi, cei din departament, nu am dat atenția cuvenită acestui important aspect din munca unităților noastre, lăsându-ne antrenate de solicitări nejustificate sau de explicații superficiale date de unii specialiști, mulțumindu-ne să înregistrăm rezultatele bune sau rele, fără ca analizele periodice făcute să fie întotdeauna urmate de cele mai ferme măsuri de lichidare a deficiențelor.

În munca unor cadre din departament se mai manifestă un stil de muncă funcționăresc, iar în control nu dovedesc exigență, competență profesională, insistență, mulțumindu-se de multe ori să vină cu un braț de informări, care nu folosesc la nimic.

În activitatea de teren n-am dat sprijinul necesar consilierilor din întreprinderile de stat, din care cauză acestea n-au reușit să imprime peste tot o fermă orientare cu privire la modul de lucru, activitatea colectivă, problemele ce se dezbate și hotărârile elaborate.

Pe bună dreptate sîntem criticați că la o serie de obiective productive, îndeosebi în sectorul zootehnic, nu s-au atins parametrii proiectați. Este, de asemenea, pe deplin justificată critica pentru nerealizarea pe terenurile irigate, a unor producții la nivelul indicatorilor prevăzuți în studiile tehnico-economice, pentru depășirea costurilor de producție sau pentru desfășurarea unei activități nerentabile la unele produse.

Rădăcina acestor deficiențe trebuie căutată în faptul că departamentul nu a exercitat jos, în unități, un control sistematic, bazându-se pe conducerea activității unităților prin intermediul inspectoratelor întreprinderilor agricole de stat, verigi, care nu au asigurat o conducere operativă pentru soluționarea rapidă a unor probleme cheie.

Departamentul a pus la îndemina unităților tehnologii de lucru, s-au elaborat programe, planul de măsuri pentru îmbunătățirea activității de producție și economică, financiară, dar nu s-a urmărit cu toată vigoarea și insistența modul cum acestea sînt transpuse în viață.

În legătură cu diferențele mari de producție între unități și ferme, chiar din cadrul întreprinderilor care au aceleași condiții de producție, vorbitorul a spus: n-am reușit să generalizăm numeroasele experiențe bune din unitățile fruntașe, să ne întâlnim periodic cu cadrele din aceste unități, să discutăm cu ele și să prezentăm și altora ceea ce e bun în munca lor.

Este locul să arătăm în consfătuire că nu peste tot s-a înțeles că imperativul major al activității oricărei întreprinderi agricole de stat este eficiența economică. Într-o serie de unități se depășesc cheltuielile prevăzute. Analizele economice, lunare sau trimestriale, pe aceste probleme au avut un caracter superficial sau formal, fără a fi urmate de măsuri concrete, imediate, de tragerea la răspundere a celor ce se abat de la disciplina de producție. Dacă am fi evitat tutela măruntă a unităților și am fi urmărit ca în consiliul de administrație să se dezbate sistematic materiale bine documentate, pe probleme majore, n-am fi ajuns la situațiile care au fost prezentate în raport.

În partea finală a cuvîntului său, tov. Ion Toșu a spus: Desprindem de aici concluzia că este necesar să realizăm o serioasă îmbunătățire a stilului nostru de muncă. Cadru organizatoric nou creat permite o mai mare apropiere de producție a conducătorilor departamentului, a cadrelor din departament. Crearea trusturilor de profil,

care răspund direct de conducerea unităților specializate din subordinea lor, conducerea directă a întreprinderilor de către Departamentul agriculturii de stat permit o nemijlocită cunoaștere a realității din teren, a problemelor care se ridică.

Desigur, se cere nouă, tuturor, specialiști din departament și unități, să găsim în acest context nou organizatoric, formele cele mai adecvate de lucru, operativitate, competență și un nivel de răspundere ridicat pentru tot ceea ce ne cer de la noi întreprinderile.

Conștiința de răspundere ce ne revine, dorim să asigurăm conducerea partidului, pe dv. personal, tovarășe secretar general, că noi, toate cadrele din Departament sau unități vom răspunde prin fapte sprijinului de care ne-am bucurat din partea partidului și statului nostru, vom asigura aplicarea în viață a indicațiilor și sarcinilor ce vor reieși din această consfătuire, situind agricultura de stat la nivelul pe care trebuie și poate să-l aibă în economia țării noastre.

Discuțiile purtate în cadrul secției legume și cartofi, ale cărei lucrări au fost conduse de tovarășul ing. ION CEAUȘESCU, secretar general în Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, au avut un accentuat caracter de lucru, abordându-se problemele cele mai actuale ale producției și valorificării acesteia, scoțându-se în evidență lipsurile ce mai dăinuie în acest domeniu. Rămînerea în urmă a legumiculturii față de celelalte sectoare din agricultură se datorește, între altele, și faptului că se practică încă în unele ferme sisteme vechi grădinarice, care duc la o folosire nerațională a solului, crează greutăți în extinderea mecanizării lucrărilor, contribuie la apariția unor virfuri de muncă ceea ce se resfringe în creșterea cheltuielilor de producție, chiar peste prețurile de livrare. Tehnologiile noi care se aplică în țările cu legumicultură avansată și care au fost adaptate la condițiile din țara noastră n-au fost promovate cu consecvență în producție. Pe această linie, nici Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură nu a desfășurat o activitate suficient de susținută și nici conducerea unităților de producție nu a dovedit destulă receptivitate și operativitate în acest domeniu. Rămînerea în urmă se face simțite și în ceea ce privește crearea de hibrizi și soiuri noi. Este necesară o intensificare a eforturilor pe această linie, cit și o mai mare operativitate în promovarea noilor creații autohtone și din sortimentul mondial pentru culturile de cîmp, din solarii și sere.

De asemenea, s-a ajuns la concluzia că sistemul actual de producere a răsădului în răsădnic cu blocambustibil și foarte dispersat, este, mult rămas în urmă, nu prezintă siguranță pentru producție, nici condiții de calitate, într-un cuvînt nu concurează la progresul legumiculturii. Se impune realizarea centrelor de producere a răsădului pentru suprafețe mari de legume dotate cu baza materială modernă, sere înmulțitor, solarii încălzite în care să se lucreze cu mijloace mecanizate, să se aplice fitoprotecția, să se folosească substanțe specializate pentru stimularea și retardarea vegetației. Numai în aceste condiții se poate produce un răsăd de calitate în faza optimă de dezvoltare, corelată cu momentul de plantare, numai astfel răsădul devine un mijloc sigur și eficient pentru realizarea corespunzătoare a producției de legume.

Din același punct de vedere s-au făcut referiri la faptul că materialul săditor de cartofi nu este în general satisfăcător, iar în unii ani a fost deficitar. De asemenea, că nu se aplică încolțirea tuberculilor de cartofi, măsură deosebit de eficientă pentru creșterea și îmbunătățirea producției de cartofi. Se impun măsuri pentru producerea cartofilor de sămînță, asigurarea spațiilor pentru păstrarea și încolțirea cartofilor. Totodată, s-a subliniat necesitatea să se acorde o mai mare atenție nivelării de bază, irigațiilor pe rigole lungi din sisteme moderne etc.

În ceea ce privește mecanizarea lucrărilor se întîmplă greutăți din cauza lipsei de operativitate în omologarea și asimilarea în fabricație a celor mai corespunzătoare tipuri

de mașini. S-a scos în evidență faptul că cea mai mare parte a mașinilor destinate lucrărilor în legumicultură și pentru cultura cartofilor prezintă deficiențe mari de concepție, fabricație și exploatare, cu consecințe negative asupra producției și eficienței economice. Astfel, mașina de modelat solul nu realizează brazde înalte corespunzătoare, nici rigole suficient de adînci, mașina de plantat răsăduri și cartofi preîncolțiti are randament scăzut și prezintă deficiențe de fabricație (rezistență insuficientă); mașinile pentru fitoprotecția plantelor prezintă mari deficiențe de fabricație și realizează lucrări necorespunzătoare din punct de vedere calitativ.

La combina C.R.C. 2 pentru recoltat cartofi, piesele active de dislocare, transportoarele și alte ansamble ale mașinii prezintă defecțiuni mari de fabricație care au dus practic la o slabă folosire a lor (s-a realizat într-o campanie 1-5 ha/mașină, față de 30 ha cit s-a prevăzut prin proiectare), aceleași deficiențe s-au semnalat și la lăniile pentru sortarea tomatelor și cartofilor, la frezele pentru prășit între rînduri, cultivatorul pentru plante tehnice și legume etc. S-a apreciat faptul că unele utilaje din dotarea fermelor legumicole și de producerea cartofilor au o rezistență scăzută în special a organelor active, deci sînt folosite o perioadă scurtă de exploatare cu o randament scăzut. De asemenea, s-a semnalat că tractorul legumicol L-400 se fabrică fără a se produce concomitent sistemul de mașini și echipamentele de lucru, aferente. Pentru agricultură este deosebit de important ca sortimentul de îngrășăminte chimice să cuprindă și îngrășăminte complexe ternare cu solubilitate ridicată, cu rapoarte între principalele elemente de nutriție specifice legumelor și cartofilor. De asemenea, s-a semnalat lipsa îngrășămintelor cu micro-elemente și a celor pentru aplicarea foliară.

În baza concluziilor relesite și măsurilor ample dezbătute în cadrul secției s-a apreciat că vor fi create condiții să se realizeze și să se depășească indicațiile prevăzute pentru întreprinderile agricole de stat pe anul 1971, de 290 000 tone de legume și 228 000 tone de cartofi, cu reducerea însemnată a prețului de cost pe unitatea de produs.

În cadrul secțiilor de viticultură și pomicultură, ale căror lucrări au fost conduse de tovarășii GHEORGHE MOLDOVAN și NICOLAE ȘTEFAN adjușii ai ministrului, au fost dezbătute problemele legate de orientarea în perspectivă, de tehnologia culturilor viti-pomicole și acțiunile care trebuie să fie întreprinse, pentru îmbunătățirea activității în vederea realizării și depășirii prevederilor din actualul cincinal. A fost subliniată necesitatea concentrării și specializării în continuare a podgoriilor și bazinelor pomicole pe baza zonării speciilor, dîndu-se prioritate celor mai valoroase soiuri. S-a relevat că prin investițiile care se vor face în această perioadă, să se reintregească suprafețele, în primul rînd în podgoriile și bazinele pomicole consacrate folosindu-se sortimentele noi. Plantările se vor face numai pe terenuri amenajate, care să asigure mecanizarea completă a lucrărilor de întreținere, combaterea bolilor și dăunătorilor și chiar a recoltatului.

În noile plantații se vor generaliza sistemele de cultură intensivă a strugurilor de masă și vin, a mărlului, părului, piericului și calsului, urmîndu-se realizarea producțiilor la parametrii obținuți în țările avansate și anume de minimum 10 tone struguri la hectar și 20-25 tone la hectar la piersic și măr. Se va urmări realizarea de plantații intensive și de cireși, vișini, pruni și căpsuni.

Pentru realizarea producțiilor prevăzute cu eficiență economică ridicată, s-a apreciat că este necesar să se execute investiții complete — alimentare cu apă, combaterea eroziunii solului, drumuri, drenări, puncte pentru calibrarea și sortarea fructelor, precum și stații de prerăcire și depozitare. Pentru reducerea cheltuielilor de producție în vii și livezi și îndeosebi a forței de muncă manuală, care în prezent este de 2-3 ori mai ridicată decît parametrii mondiali, se va urmări mecanizarea complexă a lucrărilor de întreținere.

În sectorul viticol și pomicol, pentru executarea unor lucrări

specifice se constată de mult timp lipsa uneltelor mărunte, dar de strictă necesitate, de bună calitate, fapt care trebuie să-și găsească rezolvarea.

În mod deosebit s-a insistat asupra asigurării și producerii materialului săditor viticol — pomicol și a autenticității acestuia, precum și asupra rolului pe care stațiunile de cercetări trebuie să-l aibă în această direcție.

Pentru evitarea pierderilor la recoltare și valorificare, cit și pentru reducerea cheltuielilor ocazionate de aceste operațiuni și care în prezent reprezintă cca. 20 la sută din costul total al produselor, se vor lua măsuri pentru mecanizarea condiționării fructelor în punctele de calibrare. Rentabilizarea acestor sectoare fiind legată de rezolvarea depozitării și industrializării produselor, sînt necesare acțiuni de cooperare în vederea realizării depozitelor de păstrare, pentru scurtă și lungă durată.

Pentru ridicarea continuă a calificării profesionale a muncitorilor și specialiștilor este necesar ca în afara instruirilor periodice să se extindă schimbul de experiență la unitățile fruntașe și stațiunile experimentale, în vederea promovării noului în producție.

Intrucît ferma reprezintă veriga de bază a sistemului organizatoric al producției, s-a apreciat că este necesar să se revadă posibilitățile de permanentizare a unui număr mai mare de muncitori pentru efectuarea lucrărilor de mare specialitate. Dezbaterea au subliniat necesitatea luării unor măsuri urgente pentru îmbunătățirea ambalajelor și prezentarea produselor la un nivel comercial cit mai aspectuos.

În funcție de gradul de comasare a terenului, formă de relief, de sistemul de cultură, specializare s-a susținut necesitatea ca fermele să aibă de la 100 la 150 hectare.

În cadrul dezbaterilor din secția pentru producția de carne de porc, a cărei ședință a fost prezidată de VASILE COSMUTA, directorul general al Trusului de creștere și îngrășare a porcilor, s-a arătat, între altele că întreprinderile agricole de stat au înregistrat progrese însemnate pe linia îmbunătățirii rezultatelor de producție, ca urmare a dotării cu o bază tehnico-materială modernă, a aplicării unor noi tehnologii, a extinderii producției de furaje combinate și a unei mai bune organizări a producției și a muncii.

În sectorul de creștere și îngrășare a porcilor — începînd cu anul 1964, ca urmare a indicațiilor primite din partea conducerii de partid și de stat — s-a trecut la intensificarea procesului de producție în unități mari specializate, de tip industrial fapt care a permis mecanizarea și automatizarea unor sectoare grele de muncă, lucru ce s-a reflectat în creșterea productivității muncii și în sporirea producției de carne de porc.

Ca urmare, poartarea sistemului industrial a crescut an de an — ajungînd ca în 1970 să reprezinte 54 la sută din totalul producției de carne de porc (231 mii tone — din care 123 mii tone în complexe). În anul 1975 sectorul industrial va asigura peste 80 la sută (365 mii tone producție totală, din care în complexe 308 mii tone) din cantitatea de carne de porc ce se va produce în întreprinderile agricole de stat. Cu toate că în perioada cincinalului recent încheiat, întreprinderile agricole de stat au livrat la fondul central peste 860 mii tone carne de porc, reprezentînd o valoare a producției globale de cca. 8 miliarde lei, rezultatele de producție și economico-financiare obținute nu sînt încă la nivelul parametricilor proiectați și al celor mai bune realizări pe plan mondial, sub aspectul sporurilor, consumurilor specifice și al eficienței economice. În condiții de dotare și posibilități de exploatare identice, producțiile și costurile sînt diferite de la o unitate la alta. Așa de exemplu, complexe industriale Căzănești, Brăila, Caracal, Băilești au realizat fiecare în anul 1970, peste 13 mii tone carne, în timp ce complexul Ulmeni care are aceeași capacitate și condițiuni, a obținut mai puțin cu două mii de tone, fapt care s-a reflectat și în rezultatele financiare.

În discuțiile purtate în cadrul lucrărilor secției s-a relevat necesitatea asigurării furajelor combinate cu un conținut ridicat de proteină, în vederea realizării în mod ritmic a pro-

ducției de carne de porc, la nivelul parametrilor proiectați. Cu toate că în realizarea complexelor investiții specifice s-a redus de la peste 1 400 la sub 800 de lei totuși, proiectanții și constructorii trebuie să acorde o mai mare atenție lucrărilor în sensul că reducerea investițiilor să se realizeze pe seama găririi unor soluții mai eficiente și nu pe seama renunțării la unele utilități esențiale în buna desfășurare a fluxului tehnologic.

O problemă care nu și-a găsit rezolvarea pînă în prezent și pe care participanții la discuții au pus un accent deosebit este și aceea a deversării apelor reziduale, asigurarea unui microclimat corespunzător în adăposturile de animale, mai ales în condițiile intensificării folosirii spațiului de cazare. La rezolvarea acestor probleme nu s-a primit sprijin suficient din partea institutelor de cercetare și proiectare și ca urmare nu s-a putut valorifica pe deplin potențialul biologic al animalelor.

Prin neasigurarea unor condiții de mediu corespunzătoare, sporul de creștere în greutate scade în medie pînă la 200 gr pe zi și cap, iar consumul specific crește cu cca. 400-600 grame, care raportat la efectivul rulat într-un complex, reprezintă cca. 5 600 tone furaje combinate anual în plus pentru aceeași producție.

Legat de problema investițiilor conducătorii de întreprinderi și ferme au criticat în ședința secției conducerea trustului, a departamentului și a ministerului, cerînd deversarea fondurilor pentru construirea celor patru complexe de selecție și testare prevăzute în actualul cincinal, care să asigure complexelor industriale o mază de reproducție și reproducători de calitate superioară.

Pentru valorificarea superioară și la un înalt grad de eficiență economică a câinii de porc, majoritatea vorbitorilor au scos în evidență necesitatea construirii pe lângă actualele complexe a unor abatoare dotate cu atelieri de preparate și instalații de prelucrare subproduselor de abator bogate în conținut proteic.

Prin introducerea experimentală în actuala tehnologie de reproducție a înșămînțării artificiale la scroafe, în unele complexe ca Periș, Căzănești, Modelu și Poarta Albă s-au obținut rezultate superioare montei naturale. De asemenea, prin folosirea de reproducători verificați sub raportul potențialului genetic se obțin sporuri superioare de creștere în greutate, se reduce consumul specific și se îmbunătățește calitatea produsului.

Pentru aplicarea programului de ameliorare animalelor, în scopul îmbunătățirii indicilor de producție și al creșterii eficienței economice a acestui sector, va continua acțiunea de selecție și testare în complexe și fermele de selecție și acțiunea de selecție și încrucișare între două și trei rase în complexe industriale de porc.

În condițiile create complexe industriale și marile unități specializate în creșterea porcilor pot și trebuie să treacă la o acțiune de adîncirea specializării pe linia producerii porcilor de suncă de carne, care să permită o diversificare a producției atît pentru nevoile interne cit și pentru export.

În vederea reducerii cheltuielilor de producție, o atenție mai deosebită trebuie să se acorde folosirii rațională a furajelor, în care sens trebuie să se introducă în fiecare unitate un regim sever de economisire prin substituirea parțială a furajelor concentrate cu masă verde, diferiți subproduse din industria alimentară, etc.

Aplicarea celor mai adecvate tehnologii, continuarea acțiunii de ameliorare a efectivelor de porcine pentru obținerea de carne de calitate superioară, reducerea consumului specific, introducerea mecanizării pe scară tot mai largă și folosirea judicioasă a forței de muncă, vor duce la ridicarea productivității muncii și creșterea eficienței economice.

Experiența întreprinderilor agricole de stat, Caracal, Băilești și multe altele, ca și rezultatele obținute trebuie extinse și folosite în acțiunea de cooperare cu complexe intercooperatiste și fermele specializate în creșterea porcilor din cooperativele agricole, cărora numai în acest an li se vor livra peste 80 000 tineret de prășii, și se va asigura asistență tehnică la toate complexe existente sau în construcție.

Succesul campaniei de primăvară depinde și de piesele de schimb!

Reparațiile la tractoarele și mașinile agricole care vor lucra în campania de primăvară trebuiau să fie, la ora actuală, încheiate. În multe stațiuni, în secțiile de mecanizare a avut loc, încă înainte de scadența stabilită, recepționarea definitivă a utilajelor, mecanizatorii fiind gata să înceapă, cu toate forțele, lucrările în câmp.

Un raid întreprins în aceste zile în câteva județe arată însă că nu peste tot s-au efectuat pregătiri complete, la cel mai ridicat nivel calitativ. În județul Dolj, bunăoară, la cele 37 stațiuni pentru mecanizarea agriculturii au fost revizuite și reparate circa 1.000 de tractoare. Ele pot oricând trage brazdă nouă. Altele — vreo 150 la număr — ocupă încă spațiile atelierelor, nu pot primi viza de ieșire spre locul de producție. De ce? Sînt reparate... incomplet! Montajul și verificările de rigoare la o serie de tractoare de 65 CP și de alte puteri nu pot avea loc din cauza unor reperi deficienți. Lipsesc, de pildă, arbori cotiți, cămăși de cilindru, pinioane de la transmisia finală sau de la cutia de viteze, roți dințate etc.

Cu un asemenea minus de tractoare vor putea fi efectuate lucrările agricole de primăvară în timpul optim?

Tractoarele aflate în stare de funcționare — afirmă tov. ing. Gheorghe Manciu, directorul I.M.A. Dolj — asigură realizarea volumului de lucrări prevăzut. Dar noi nu vom avea o eficiență economică bună dacă nu asigurăm funcționarea normală a fiecărui tractor în campanie sau la executarea diferitelor lucrări la terți. Lipsa unor piese de schimb se va reflecta,

în cele din urmă, în veniturile întreprinderii.

Din aceeași cauză, nu s-a asigurat o calitate corespunzătoare nici la o serie de mașini agricole reparate. La grapa cu discuri, de exemplu, multe talere și axe pătrate, pe care sînt montate bateriile, au fost sudate iar unele lagăre au joci nepermis de mari. O serie de pluguri sînt mai mult „clripite” decît reparate. Cu asemenea utilaje este, desigur, mai greu de satisfăcut cerințele privind efectuarea unor lucrări de cea mai bună calitate, în timpul cel mai scurt posibil.

Mai mult decît în trecut, în numeroase stațiuni pentru mecanizarea agriculturii s-a pus un deosebit accent pe recondiționarea pieselor. Așa s-a procedat și la S.M.A. Mărăcineni din județul Argeș. Această metodă, la care s-a adăugat interesul sporit pentru procurarea unor reperi stragulante, a permis ca tractoarele și mașinile agricole să fie pregătite din timp, în mod corespunzător.

La atelierul acestei stațiuni am întâlnit însă 5 tractoare, care zăceau de mai bine de o lună. Șeful de atelier Gheorghe Dumitrache, ne informa că unele din aceste tractoare de fapt ale S.M.A. Bradu — unitate recent înființată. Ele nu pot ieși în câmp tot din cauza unor „buturugi mici” neasigurate din timp. Dar și din cauza insuficienței sprijin dat de... stațiunea-mamă, din care s-a desprins.

Asemenea deficiențe în aprovizionarea cu unele piese de schimb s-au semnalat și la S.M.A. Perș-IIfov și la S.M.A. Tîrgul Seculesc, județul Mureș etc. Ele nu sînt decît în parte conse-

cința lipsei de prevedere. Adeseori, solicitările repetate ale conducătorilor S.M.A. n-au putut fi onorate de bazele de aprovizionare, deoarece nici ele n-au fost în posesia tuturor reperelor. Tovarășul Maria CURELEA, director în D.G.A.T.M., ne relatează: „Am luat legătură sistematic cu toate uzinele și fabricile care trebuiau să ne livreze piese de schimb: Uzina de tractoare din Brașov, Uzina de autoturisme din Pitești, Uzina mecanică din Plopieni etc., cerindu-le să impulsioneze livrările. Apoi, după ședința de lucru ținută la Brașov cu toți directorii întreprinderilor de aprovizionare s-a realizat o redistribuire a peste 400 de reperi de la județele unde acestea prisoseau către cele deficiente. Mai mult chiar, un delegat al nostru a urmărit dirijarea unor piese direct de la fabrică la beneficiari. Și totuși...”

Există restanțe din partea furnizorilor?

Da. Din trimestrul IV/1970 există o restanță de peste 82.000 pistoane și 12.000 distribuitoare, ca să dau doar două exemple. La aceasta se adaugă neritmicitatea livrărilor și nerespectarea comenzilor. De la Uzina de tractoare din Brașov, de exemplu, primim doar... 30 de arbori cotiți pe zi. În asemenea condiții, e foarte greu să vorbim de promptitudine în servirea stațiilor cu toate piesele cerute.

În cazul unor unități se poate vorbi de un consum exagerat de piese, datorat insuficienței calificării a mecanizatorilor, îngrijirii și exploataării nerăzională a unor utilaje. Faptul este incontestabil și de el trebuie să se țină seama pentru viitor. Acum însă, cînd campania agricolă a început, nu mai este timp pentru scuze, pentru arguții și invocări de „cauze obiective”. Trebuie să se acționeze intens pe toate liniile, de la stațiuni și pînă la nivelul D.G.A.T.M., pentru ca, prin eforturi conjugate, să se asigure piesele deficiente, astfel ca fiecare tractor, fiecare mașină agricolă să funcționeze din plin, la capacitatea de lucru prevăzută.

C. STANESCU

Informații

CONSFAȚUIRE PE ȚARA PRIVIND CULTURA CARTOFULUI

Săptămîna trecută a avut loc la Tușnad, județul Harghita, Consfătuirea pe țară privind cultura cartofului. Lucrările constăturii s-au desfășurat în prezența tovarășului Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor. În rîndul cultivatorilor de cartofi participanții la consfătuire s-au numărat președinți și brigadierii, ingineri șefi și șefi de ferme din cooperativele agricole de producție, tehnologi șefi și șefi de ferme din I.A.S., ingineri și mecanizatori din stațiuni pentru mecanizarea agriculturii. Au participat, de asemenea, directorii ai întreprinderilor județene și șefii ai centrelor pentru producerea, valorificarea și industrializarea legumelor, directorii ai fabricilor de amidon, directorii ai direcțiilor generale ale agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, din județele mari cultivatoare de cartofi, cercetători, cadre din institutele de învățămînt superior etc.

Rezultatele obținute în producția de cartof în anul 1970 au fost prezentate într-un raport de prof. N. Ștefan, adjunct al ministrului, Ing. Ion Ceaușescu, secretar general în Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor a prezentat un referat privind tehnologia de cultură a acestei plante.

Pe baza materialelor și a discuțiilor purtate în cadrul consfăturii, a fost adoptat un plan de măsuri în scopul ridicării producției de cartofi, al realizării sarcinilor de plan pe 1971 și al întăririi răspunderii unităților agricole. În încheierea consfăturii a luat cuvîntul tovarășul Iosif Banc.

Participanții la consfătuire au adresat o telegramă Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu.

SESIUNI ȘTIINȚIFICE FESTIVE

În cinstea aniversării a 50 de ani de la înființarea Partidului Comunist Român, în institutele și stațiunile de cercetări continuă să aibă loc sesiuni științifice festive.

Sesiunea festivă de referate științifice a Institutului de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea, și-a desfășurat lucrările în zilele de 22 și 23 februarie.

Referatele au pus în evidență cele mai noi și importante rezultate pe care oamenii de știință le-au obținut în domeniul ameliorării plantelor și elaborării unor tehnologii moderne de cultivare, rezultate destinate continuării ridicării a producției agricole. Iată câteva dintre temele prezentate: Linii noi de griu de toamnă, rezultate obținute în experimentarea hibridilor de porumb bogăți în lizînă, creați la institut, noi linii de fasole pentru boabe, hibridi și soluri noi de floarea-soarelui, fertilizarea cu azot și fosfor a grîului și porumbului pe principalele tipuri de sol, influența îngrășămintelor asupra producției și calității plantelor furajere irigate etc.

În sesiunea științifică a Stațiunii centrale de cercetări pentru apicultură și sericultură Băneasa — București, care a avut loc în ziua de 2 martie a.c., atît referatele prezentate cît și discuțiile purtate pe marginea lor au evidențiat preocupările oamenilor de știință din aceste domenii de activitate, pentru traducerea în viață a sarcinilor cuprinse în Programul național de dezvoltare a zootehniei.

Participanții la sesiunile amintite au adresat cîte o telegramă C.C. al P.C.R., tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU.

REDUCERE DE PREȚURI LA OUA

După cum informează Ministerul Comerțului Interior, începînd de luni, 1 martie, intră în vigoare noile prețuri la ouă pentru sezonul de primăvară, prețuri care sînt reduse cu 0,30 lei la bucată.

Totodată, în urma unui ordin al ministrului, au fost luate măsuri pentru asigurarea unei aprovizionări abundente cu ouă a rețelei comerciale din întreaga țară.

Considerații agrometeorologice asupra acestei primăveri

Primăvara aceasta debutează în condiții agrometeorologice deosebite față de anii precedenți (1969, 1970).

În anotimpul de iarnă, precipitațiile au fost mai slabe (sub 100 mm în estul țării și Transilvania și între 100—120 mm în rest), iar temperaturile sensibile mai ridicate decît valorile normale. În aceste condiții, fenomenele de îngheț în sol s-au produs mai ales în stratul superficial și au avut o discontinuitate pronunțată în timp, favorizînd infiltrarea apei în sol. Intervalele călduroase frecvente în majoritatea zonelor agricole au favorizat pierderea prin evaporație a unor cantități de apă cuprinse între 20—40 mm pe întreg anotimpul. În condițiile menționate, zonele de exces de umiditate în stratul arabil sînt mult mai restrinse ca suprafețe comparativ cu anii precedenți, întîlnindu-se sporadic în sud-vestul țării și partea centrală a Munteniei. În restul zonelor, solurile au un conținut moderat de umiditate, însă mult mai apropiat de limitele optime ale culturilor, comparativ cu anii precedenți. Aceasta se explică și prin rezervele relativ mari din adîncime rezultate din precipitațiile abundente ale anului 1970.

Deficite mai pronunțate se semnalează doar în jumăta-

tea de sud a Moldovei, nordul Bărăganului și local în Transilvania.

Temperaturile scăzute din primele zile ale lunii martie, caracterizate prin valori minime cuprinse între -5 și -15° C în zonele agricole, au determinat o reînghețare temporară a solului pe adîncimea cuprinsă între 5 și 12 cm. La suprafață, s-a depus un strat subțire de zăpadă. Aceste condiții au determinat frînarea vegetației la flora spontană și cultivată.

În următoarele zile, vremea se va încălzi treptat, mai ales după 5 martie, cînd temperaturile vor căpăta din nou valori pozitive (maximale atîngînd 5—12°C) favorizînd topirea zăpezii și dezhgețul solului în majoritatea zonelor agricole.

În ansamblu, luna martie va fi caracterizată prin alternanțe frecvente de perioade relativ reci și umede (fără ca temperaturile minime să coboare la limitele din primele zile ale lunii) cu intervale călduroase și secetoase. Din însumarea anomaliilor respective va rezulta o caracteristică generală a lunii foarte apropiată de normal atît sub aspectul precipitațiilor cît și al temperaturilor. Numărul zilelor prielnice activității pe ogoare va fi mai mare decît anul precedent deoarece perioade de insola-

ție intensă vor favoriza reducerea umidității solului în stratul arabil.

Pierderile intense de apă prin evaporație vor fi o caracteristică generală a întregului anotimp de primăvară, fapt care impune în deosebi urgentarea lucrărilor de însămînțare a culturilor din prima epocă (mazare, borceag, orz, ovăz, lucernă, trifoi etc.). Întîrzierea însămînțării la culturile amintite și chiar la sfeclă și floarea-soarelui poate determina neuniformități în răsărirea datorită uscării stratului superficial al solului.

Buruienile și dăunătorii (atît cei entomofagi cît și rozătoare) impun măsuri deosebite de combatere în condițiile specifice ale acestei primăveri.

Speciile pomicele vor înflori mai timpuriu decît în mod obișnuit. Așa, de exemplu, înflorirea caisului se va produce în prima decadă a lunii aprilie în zonele sudice ale țării și în a doua decadă în celelalte. Diferențierea tulpinilor (fază de formare a paiului) la culturile de toamnă se va produce între 10—25 aprilie în majoritatea zonelor de cultură. Cel mai timpuriu (10—15 aprilie), această fază se va produce în Cîmpia Română, Dobrogea și în partea de vest a Banatului.

Intrucît primăvara anului

1971 va fi, în ansamblu, deficitară în precipitații, vor apare în a doua jumătate a anotimpului intervale de timp în care solul va fi uscat în stratul superficial mai ales în sudul și sud-estul țării. În aceste zone trebuie făcute eforturi deosebite pentru asigurarea germinării și răsării uniforme a plantelor, înainte ca orizontul de 0—10 cm să-și piardă cea mai mare parte din apă prin evaporație. Deoarece în straturile profunde solul are rezerve însemnate de umiditate în zonele de bază ale agriculturii (cîmpiile din sudul și vestul țării) nu apare indicată o reducere semnificativă a densității plantelor la culturile prășitoare.

Una din culturile cu perspective mari de recoltă în condițiile anului curent este floarea-soarelui. Cele mai mari producții se întrevăd la această cultură în părțile centrale și sudice ale Bărăganului și Dobrogei și Cîmpia Burnasului unde se poate recomanda, între anumite limite, extinderea suprafețelor însămînțate.

În general, anul acesta are un potențial agroproductiv superior anilor precedenți, însă pentru valorificarea acestui potențial se cer eforturi deosebite în direcția conservării apei în sol, a combaterii buruienilor și dăunătorilor.

Ing. O. BERBECEL
Institutul de meteorologie și hidrologie

Intrebări și răspunsuri

Folosirea erbicidelor

Numeroși cititori, printre care se numără inginerii Ion Gaspar de la C.A.P. Sîncel, județul Alba, C. Cherciu de la C.A.P. Roșiori, județul Teleorman și alții, ne-au solicitat o prezentare sistematizată a modului de folosire a erbicidelor, la diferite culturi. În numărul de azi, publicăm datele referitoare la cartofi, tomate și ceapă.

Aceste erbicide, neavînd remanență după aplicarea lor, pe terenurile respective pot urma toate plantele de cultură.

NOTA REDACȚIEI: În numerele viitoare vom publica datele privind modul de folosire a erbicidelor la grîu, soia, sfeclă de zahăr, orz și porumb.

Cultura	Erbicidul	Doza la hectar subst.brută	Timpul de aplicare	Buruienile combătute	Modul de aplicare
Cartofi	Prometrin	3-6 kg/ha	Cu 2-5 zile înainte de răsăritul plantelor. Erbicidare totală	Distruge buruienile anuale dicotiledonate și acționează și împotriva gramineelor anuale în faze tinere	Sub formă de soluție apoasă în amestec cu 300-600 l/apă/ha
Tomate	Treflan	3-5 l/ha	Cu 8-10 zile înainte de plantare	Distruge buruienile anuale mono și dicotiledonate, nu distruge buruienile din familiile Cruciferae, Solanaceae, Compositae și pe cele care se înmulțesc prin rizomi și draconi.	Sub formă de soluție în amestec cu 400 l apă/ha
Ceapa	Prometrin	2-3 kg/ha	Cînd plantele de ceapă au 3-4 frunze	Distruge buruienile anuale dicotiledonate și unele graminee anuale în faze tinere.	Sub formă de soluție în amestec cu 600 l apă/ha

SINDICATELE - FACTOR ACTIV ÎN VIAȚA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ A ȚĂRII

Așa cum am mai anunțat în numărul precedent, pentru a oferi cititorilor săi posibilitatea să-și spună părerea cu privire la modalitățile de perfecționare a activității sindicatelor — în lumina recomandărilor Plenarei C.C. al P.C.R. din 11—12 februarie a.c. și ale Plenarei Consiliului Central al U.G.S.R. din 16 februarie a.c. — revista noastră pune coloanele sale la dispoziția tuturor membrilor de sindicat din unitățile agricole, de industrie alimentară, silvice, de gospodărire a apelor, de valorificare a produselor agricole etc.

În grupajul de față inserăm noi intervenții ale cititorilor noștri, menite să contribuie la stabilirea cât mai exactă a rolului și atribuțiilor sindicatelor în viața economică și socială a țării, în actuala etapă a construcției socialiste.

ATRIBUȚII SPORITE, DAR RIGIROS PRECIZATE!

Am luat cunoștință cu deosebit interes de problemele pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului nostru le-a ridicat în cuvântarea rostită la Plenara C.C. al P.C.R. din 11—12 februarie a.c., referitoare la rolul și atribuțiile sindicatelor din țara noastră în etapa de construcție socialistă pe care o străbatem.

Într-adevăr, în ultima vreme, în general, munca sindicală nu reușea să se ridice la cerințele actuale. Tocmai de aceea, lărgirea atribuțiilor sindicatului în întreaga viață economică și socială a țării o considerăm ca pe o măsură dintre cele mai necesare.

Aș vrea să subliniez însă că atribuțiile sporite pe care urmează să le aibă sindicatele vor trebui riguros precizate în documentele care se pregătesc și urmează să fie adoptate de apropiatul Congres al sindicatelor.

În ce mă privește, aș propune, bunăoară, ca în statutul sindicatului de întreprindere să se precizeze în mod clar răspunderile pe care le au comitetele de sindicat în privința calificării tinerilor prin ucenicie la locul de muncă. În uzina noastră, la ora actuală sînt 114 asemenea ucenici și, cu mîna pe inimă vorbind, pe mine unul nu mă satisface modul în care ei sînt inițiați în meserie. Cred că n-ar fi rău dacă, pe viitor, ucenicii ar fi primiți chiar în rîndul organizației sindicale. Comitetul s-ar putea ocupa mai bine de educația și pregătirea lor profesională.

În urma unei experiențe bune obținute în uzina noastră propun, de asemenea, ca în noile documente care se elaborează să se prevadă obligativitatea comitetului sindicatului și a celui de direcție de a răspunde în scris la toate propunerile, sugestiile, sesizările pe care oamenii le fac în adunările de grupă sindicală, răspunsuri care să fie eventual afișate.

Mai sugerez, totodată, că în statutul sindicatului de întreprindere să se stipuleze obligația grupelor sindicale de a pune în discuție abaterile grave de la disciplină și dreptul acestora de a propune sancțiuni pentru cei indisciplinați.

În sfîrșit, pentru a se evita unele situații neplăcute privind asigurarea unor bune condiții de muncă, găsesc necesar ca atunci cînd se întocmesc

proiecte pentru construirea unor hale, a unor noi capacități de producție, să se ceară neapărat, în prealabil, și avizul sindicatului.

Constantin ROȘU
maistru
la Uzina de fabricație,
montaj și reparații
din Roșiori de Vede,
județul Teleorman

ÎN SPRIJINUL ACTIVITĂȚII NOASTRE OBȘTEȘTI

Actualele cerințe ale agriculturii de stat impun în tot mai mare măsură inginerilor, medicilor veterinari și tehnicienilor de toate profilele, o activitate mai rodnică în vederea însușirii celor mai noi cuceriri științifice și promovării acestora pe scară largă în producție.

La noi, la I.A.S. Lechința, județul Bistrița-Năsăud, am putea acționa în această direcție cu mai mult folos dacă toți specialiștii și tehnicienii s-ar organiza, sub auspiciile comitetului sindicatului, într-o subdiviziune a unei asociații, care să îmbunătățească actuala organizare a Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor.

Cît de necesare sînt asemenea activități e ușor de dedus și din faptul că, din cîte știu, în unele I.A.S. s-au inițiat „cluburi”, în cadrul cărora se prezintă comunicări științifice în probleme ale

PROPUNERI

● Propun, în primul rînd, ca din comitetul sindicatului să facă parte pe viitor și președintele Asociației sportive din unitate — sau, după caz, din comună, — astfel încît să se acorde un sprijin mai larg acțiunilor turistice și sportive ce se pot iniția pentru salariații noștri.

De asemenea, propun ca în noua lege a sindicatelor să se includă prevederea ca sindicatul nu numai să planifice împreună cu organele administrative concediile de odihnă, dar să aibă și dreptul de a cere acestora să respecte datele prevăzute — care după părerea mea trebuie fixate numai cu asentimentul solicitanților respectivi.

Aș mai sugera, în sfîrșit, ca la numirea în funcții a salariaților, deciziile să poarte și iscălitura președintelui comitetului sindicatului, spre a se respecta democratismul socialist, prin consultarea în prealabil a colectivului în care va intra noul salariat (Gheorghe FILIMON, mecanizator la ferma nr. 28 pomicolă a I.A.S. Barațca, județul Arad).

● Avînd în vedere munca specifică a noastră, a mecanizatorilor, propun ca în statutul sindicatului de întreprindere să se precizeze în mod special îndatoririle pe care comitetele de sindicat din stațiunile de mecanizare a agriculturii le au în privința asigurării condițiilor de muncă și de viață ale membrilor secțiilor de mecanizare. Soțotească că ar fi bine, de asemenea, ca o parte mai mare din fondurile sindicatelor să fie folosită pentru stimularea frunțașilor în muncă, îndeosebi pentru excursii (Teodor JARCU, mecanic agricol la secția Silișteni a S.M.A. Stolnici, județul Argeș).

agriculturii moderne, se poartă discuții fructuoase, se urmăresc în teren rezultatele unor experiențe noi destinate sporirii producției.

Despre astfel de inițiative, care demonstrează de fapt nevoia noastră, a specialiștilor din agricultură, de a ne regăsi cel puțin săptămînal în cadrul unui dialog constructiv, Consiliul Național al Inginerilor și Tehnicienilor, organizație obștească ce își desfășoară activitatea în cadrul și sub conducerea nemijlocită a Consiliului Central al U.G.S.R., nu a știut prea mult pînă acum. De aceea nu am simțit — în vre-un fel „prezența” consiliului.

Din cele discutate cu colegii mei — ingineri, medici veterinari, tehnicieni — nici nu ar fi fost posibilă o apropiere de munca specialiștilor din teren, în actuala formă de organizare consiliului desfășurîndu-și activitatea numai ca organ reprezentativ central, fără o structură pînă jos, și în unitățile agricole de stat.

Iată de ce ne-am gîndit să propunem să se reia în considerare experiența organizatorică pe care o cîștigase A.S.I.T., experiență ce ar putea fi adaptată la nivelul actual al dezvoltării științei și tehnicii din țara noastră.

Mă gîndesc că specialiștii și tehnicienii din unitatea noastră, în strînsă colaborare cu comitetul sindicatului, vor putea constitui o subdiviziune asemănătoare grupei sindicale, care să acționeze pe viitor însufleții de dorința de a debata în colectiv cele mai urgente probleme ale introducerii noului în activitatea noastră diurnă. Este sigur că, într-un astfel de cadru organizatoric mai larg și mai eficient pentru activitatea noastră obștească, am putea să acordăm un sprijin mai mare ridicării nivelului de cunoștințe ale oamenilor noștri din ferme — mecanizatori, viticultori, pomicultori etc. De asemenea, ne vom putea preocupa în mai mare măsură de activitatea inovatorilor și raționalizatorilor, sprijinind munca comisiei respective din cadrul sindicatului.

Ing. Ioan BUDE
Ferma Sîngiorzanul Nou
a I.A.S. Lechința,
județul Bistrița-Năsăud

POSTA REDACȚIEI

Un grup de muncitori de la I.A.S. Robănești, județul Dolj :

Salariaților preluați de I.A.S. Robănești din cadrul altor unități, prin reorganizare, li s-a trecut în carnetul de muncă modalitatea transferului, fapt ce le asigură continuitatea în aceeași întreprindere.

Datele mai vechi trecute în carnetul de muncă de către alte unități, date care nu asigură continuitatea în muncă, nu pot fi luate în considerare în vederea calculului sporului de vechime respectiv.

Ion Gh. BADESCU — Cimpulung-Muscel, județul Argeș :

Luînd cunoștință de sesizarea dv., conducerea I.A.S. Cimpulung-Muscel ne-a asigurat că cererea va va fi rezolvată îndată ce capacitatea de producție a secției respective va permite acest lucru.

Corina JIANU — cooperativa agricolă Ciucurova, județul Tulcea :

Contabilii șefi din cooperativele agricole de producție au fost salariați de cooperative potrivit H.C.M. 1780/1967, cu toate drepturile prevăzute de legislația muncii pentru salariații de stat.

Intrucît dumneavoastră la data îmbolnăvirii erați încadrat în funcția de contabil șef, aveți dreptul la plata concediului pentru incapacitate de muncă, potrivit reglementărilor pentru salariații de stat.

Ing. Marin ION — cooperativa agricolă Agaua comuna Frecăței, județul Brăila și medie veterinar Dumitru N. DIMA, comuna Mărașu, județul Brăila :

Inginerii din cooperativele agricole nu beneficiază de sporul pentru izolare, reglementat potrivit H.C.M. nr. 1100/1965. În cazul în care, înainte de aplicarea noului sistem de salarizare ați beneficiat de sporul acordat conform H.C.M. nr. 427/1962 pentru localități izolate, acesta a fost inclus în salariul de încadrare stabilit, potrivit H.C.M. nr. 914/1968 și H.C.M. nr. 1929/1969.

Ing. Eugen STAVAR — Focșani, județul Vrancea :

Este necesar să vă adresați direcției generale a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor din județul Vrancea pentru a vi se comunice precizările solicitate.

Întrebări din cadrul concursului organizat pentru lucrătorii din agricultură

HORTICULTURA

9) Care sînt formele de cultură înaltă a viței de vie, recomandate în țara noastră pentru soiurile de vin ?

10) Care sînt avantajele economice ale cultivării viței de vie în forme înalte ?

CREȘTEREA ANIMALELOR

11) Care sînt fazele de îngrășare ale sistemului intensiv și semiintensiv la tineretul taurin ?

12) Ce operații se execută în primele 3—4 zile de la sosirea tineretului taurin în îngrășătorile din sistemul intensiv și semiintensiv ?

Prin ce s-a lăcut cunoscută Vasilica Diaconu în 1970 ? Ea și lucrătorii pe care-i conduce au recoltat cîte 21,6 kg castraveți la metru pătrat de seră și cîte 14,3 kg de tomate, în ambele serii. Și e vorba de cele șapte hectare ale fermei. Planul de producție a fost realizat în proporție de 106,4%, cel valoric de 120% în vreme ce cheltuielile de producție au fost mai scăzute față de plan.

În prezent, cele șapte hectare cultivate cu tomate sînt o vastă grădină. În cursul acestei luni încep primele livrări de produse ale anului. În bucuria cu care Vasilica Diaconu ne relatează toate aceste succese, nu e greu să deslușim bucuria muncii.

A1. RAICU

DE ZIUA LOR

Dintotdeauna, marile opere de artă ale lumii au consacrat emoționante creații chipului femeii.

S-a statornicit în veacul nostru tumultos ca acestui luminos chip al iubitei, soarelui, mamei, soției și fiicei să i se închine o zi a anului, 8 Martie, cînd la noi încep mugurii să se trezească la viață.

Ei, femeii, celei spre care copilul își îndreaptă cele dintîi priviri inocente, articlînd cuvîntul mamă, celei care îl îngrijește, conducîndu-i primii pași, celei care-i trezește întîile sentimente de dragoste, celei cu care, bărbat fiind, împarte bucuriile și

greutățile comune ale existenței, i se adresează omagiu buchetelor noastre de flori la 8 Martie.

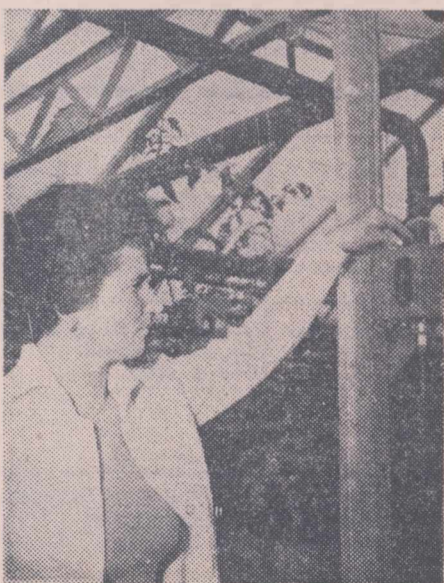
La această nouă zi a femeii, ne-am gîndit la zecile de mii de surori, soții, liice care activează cu pasiune și modestie în unitățile agricole.

Dintre ele ne-a venit în minte imaginea tehniciei VASILICA DIACONU, căreia, cu puține zile în urmă, în sala Palatului Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu îi înmîna una dintre cele mai înalte distincții, Ordinul Muncii clasa I.

Șefa fermei frunțașe a I. A. S. Popești-sere devine

astfel, în această zi, simbolul femeilor care nu-și precupețesc priceperea, eforturile, dragostea pentru înflorirea unităților din care fac parte, pentru a obține producții mai mari și a-și aduce o contribuție cît mai substanțială la dezvoltarea agriculturii noastre moderne.

Evidențiată în mod deosebit pentru hărnicia, disciplina și curajul de a promova metodele moderne de lucru, atît la I.A.S. 30 Decembrie, cît și la I.A.S. Ploiești-sere, tehniciana Vasilica Diaconu a știut să se facă remarcată de îndată ce a fost repartizată apoi, în 1967, la Popești-sere.



DIN PROGRAMUL DE TELEVIZIUNE

Pe săptămîna 7-13 martie

DUMINICA: Programul I: 8.45 — Gimnastica de dimineață; 9.00 — Matineu pentru copii; 10.00 — **VIATA SATULUI:** Din cuprins: ● Cronică de primăvară: Cooperatorii din județul Ilfov încep campania de însămînțări în noul cadru organizatoric stabilit de adunările generale ● Ferma — centrul activității de producție în întreprinderile agricole de stat ● Floarea-soarelui — în dezbaterile cultivatorilor ● Autorul monografiei satului. La Arbore, județul Suceava, unul dintre cei mai vîrstnici locuitori a elaborat o monografie despre satul de azi ● Drumurile medicului — reportaj în satele Munților Apuseni ● Muzică populară; 11.30 — Albumul compozitorilor români: Achim Stoia; 12.00 — De strajă patriei; 12.30 — În reluare, la cererea telespectatorilor: „Maramureș țară veche”; 13.00 — Închiderea emisiunii de dimineață; 15.00 — Deschiderea emisiunii ● Emisiune în limba maghiară; 16.30 — Box: Gală de selecție pentru Campionatele Europene de la Madrid; 18.50 — România '71. Azi — Municipii București; 19.20 — 1501 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ. Programele 1 și 2:** 20.00 — **CONCURSUL ȘI FESTIVALUL INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR” — BRĂSOV—ROMANIA.** Ediția a IV-a: ● Gala laureaților; 21.30 — Imagini din Brașov; 21.45 — **PARTEA a II-a A CONCURSULUI ȘI FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL „CERBUL DE AUR”** ● Recital Dalida; 22.45 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.** Sport

LUNI: 18.00 — Scena; 18.15 — „Astăzi e ziua ta...”; 18.45 — Revista economică TV; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ.** Agenda politică; 20.00 — Romanele lui Mauriac: „Sfîrșitul nopții” (I); 21.05 — Cincinalul în cifre și imagini: 1966—1970; 21.25 — Steaua fără nume. Muzică populară; 22.25 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.35 — Telesport.

MARTI: 10.00 — 11.00 Telescoală; 18.00 — Ateneu — emisiune de actualitate muzicală; 18.30 — Toate pinzele sus — emisiune pentru pionieri; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Cincinalul în cifre și imagini: 1966—1970; 20.20 — Seară de teatru: „Hedda Gabler” de Henric Ibsen; 21.45 — Expediția românească transafricană; 22.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.10 — **BOX:** Cassius Clay — Joe Frazier. Înregistrare de la New York.

MIERCURI: 10.00—11.30 — Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură: **INTREPRINDEREA ȘI EXPLOATAREA AMENAJĂRILOR PENTRU IRIGAȚII;** 18.00 — Deschiderea emisiunii. „EX-TERRA '71” — emisiune-concurs; 18.30 — Economie, știință, conducere; 19.10 — Tragerea pronoeșpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Tele-cinemateca: „Gustul mierii”; 21.45 — Poșta TV; 21.55 — Cadran internațional; 22.30 — Laureați ai concursurilor muzicale internaționale (Interviziune); 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE**

JOI: Programul I: 10.00—11.30 — Emi-

siuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură: **LIVEZILE DE SIMBUROASE (INTENSIVE ȘI CLASICE);** 18.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Mult e dulce și frumoasă; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Film serial: „Vidocq” (XIII — ultimul episod); 20.30 — Prim plan: Nicolae Huditeanu, Erou al Muncii Socialiste, președintele C.A.P. comuna Comana, județul Constanța; 21.00 — Planeta se grăbește — film documentar de montaj; 21.35 — Moment folcloric cu Florica Ungur; 21.45 — Imagini din Danemarca; 21.55 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.10 — Fotbal: **GORNİK ZABRZE — MANCHESTER CITY** (Cupa campionilor europeni). Transmisiune de la Katowice; 23.00 — Închiderea emisiunii programului 1. **Programul 2:** 20.00 — Concert simfonic al orchestrei radioteleviziunii; 20.45 — La vîntoare — film documentar realizat de studiourile cehoslovace; 21.00 — **BULETIN DE ȘTIRI: Sport;** 21.10 — Univers XX; 21.40 — Intermezzo muzical cu Anda Călugăreanu, Remo Germani, Sarrita Montiel, formația I Michelangeli; 21.55 — Istoria filmului; 23.00 — Închiderea emisiunii programului 2.

VINERI: 10.00—11.30 — Emisiuni-lectii pentru lucrătorii din agricultură: **CULTURI FURAJERE PENTRU INSILOZARE;** 17.00 — Deschiderea emisiunii. Telescoală; 18.00 — **CĂMINUL:** ● Anchetă Căminului: Sociabilitatea copilului. Cînd începe și pînă cînd durează formarea sociabilității. Relațiile cu alți copii și cu adulții. Educarea sociabilității — o condiție a pregătirii pentru viață ● Sfatul medicului: Adevăr și prejudecată despre alcool ● 1000 de soluții pentru apartamentul dv. ● Cum păstrăm un prieten bun — cartea I ● Curier juridic ● 5 minute cu Horia Șerbănescu; 18.40 — Lumea copiilor: „Călătorie spațială” cu Iurie Darie și Mihaela Istrate; 19.10 — Tragerea loto; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Cincinalul în cifre și imagini 1966—1970; 20.20 — Mai aveți o întrebare? „Cercetări noi în boala ulcerosă”; 21.20 — Film artistic: „Lunga vară fierbinte” de William Faulkner; 23.15 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

SIMBATA: Programul I: 17.00 — Emisiune în limba germană; 18.10 — Publicitate; 18.15 — Bună seara, fete! Bună seara băieți!; 19.15 — Publicitate; 20.00 — Tele-enciclopedia; 20.50 — Tele-recital Carmen Stănescu; 21.45 — Film serial: Incoruptibili: „Cîntărețul de jazz”; 22.35 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.45 — De la o melodie la alta; 23.05 — Campionatele europene de atletism în sală (înregistrare de la Sofia); 23.30 — Închiderea emisiunii. **Programul II:** 20.00 — Seară de teatru: „Bărbați aleși” (în reluare); 21.30 Studio dans; 21.50 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 22.00 — Intermezzo de muzică ușoară; 22.30 — Film serial: „Aghiotantul Excelenței Sale” (VII); 23.15 — Închiderea emisiunii programului II.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI SILVICULTURII INTREPRINDEREA DE FORAJE BUCUREȘTI

Str. Bibliotecii nr. 4. Sectorul 4
Telefon 13 71 81 — 13 71 34 — 14 26 57

EXECUTĂ

● Foraje pentru :

- alimentări cu apă
- desecări
- irigații
- studii hidrogeologice

● Lucrări de pereți continui, subterani, fundații pe piloți

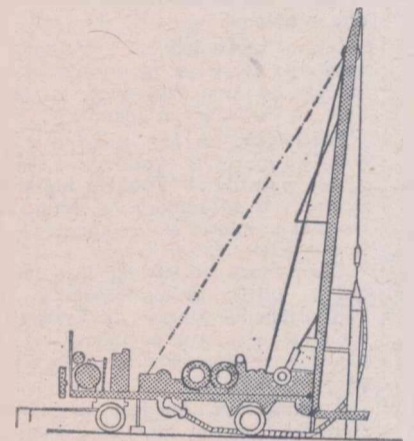
● Lucrări de construcții pentru alimentări cu apă :

- înmagazinări
- stații de pompare
- rețele

● Lucrări de irigații

● Reparații de pompe submersibile

● Studii și proiecte pentru alimentări cu apă



ROGOJINI

din papură, dimensiuni 1,60 / 2,20 m.
la prețul de 24,64 lei și

COȘURI DIN RĂCHITĂ

capacitate 30 kg. la prețul de 23 lei
minus rabatul comercial de 14%, livrează
ASOCIAȚIA GENERALĂ A VINATORILOR ȘI PESCARILOR SPORTIVI
București, Calea Moșilor nr. 128
tără repartiție, pe bază de comenzi,
numai unităților socialiste. Relații la telefon nr. 15 87 92 sau 14 85 99

Cooperativa „ELECTROBOBINAJUL”

București II, str. Ghiociei nr. 20

Telefon 12 33 94

Vinde din stoc pe bază de comandă unităților socialiste următoarele :

- | | |
|---|---|
| — Bimetal de 1 mm | — Sirmă manganină Ø 4,2 |
| — Cablu forță cupru subteran | — Sirmă Constantan Ø 0,05, 0,08 0,3, 0,15. |
| — Carbonat de bariu | — Sirmă Kromnichel 0,35, Sirmă oțel Ø 0,2, oțel 0,3, oțel 0,5, 0,7 0,8, 1,2, 1,8 — 2 — 4 — 45 5 — 5,5 |
| — Clorură de var | — Duco incolor |
| — Curele transmisie piele | — OL. 38 35 mm |
| — Doze fontă | — OL. 50 34 mm |
| — Ferodou plăci | — Tablă neagră de 2,5 mm |
| — Ferodou plăci diferite | — Sirmă neagră diferită |
| — Freze frontale de 28 mm | — Sirmă Ø 3,4 pentru șuruburi |
| — Grafit fulgi | — Holzsuruburi |
| — Liță MFF de 1,5 | — Tablă alamă 2,5 mm |
| — Mufe fontă de 1/2” și 1” | — Tablă alamă 3 mm |
| — Rulmenți diferiți : E. 9, E. 8, E. 7, E. 6, 6214, 6304, 6308, 6309, 6310, 6311, 6313, 6315, 6319, 6321, 6324, 6411, 6409, 8115, 51115, 8116, 5116, 8214, 51214. | — Tablă alamă 4 mm |
| — Șaibe pislă | — Țeavă cupru Ø 3 mm — 4 mm — 6 mm |

Informații suplimentare precum și consultarea listelor la Serviciul Aprovizionare al întreprinderii.

VALORIFICAREA METALELE VECHI PRIN COOPERATIVELE DE CONSUM SAU DEPOZITELE I.C.M.

VĂ SPORIȚI CÎȘTIGURILE ȘI CONTRIBUȚII LA REALIZAREA DE NOI PRODUSE

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMÎNA

AL II-LEA SIMPOZION INTERNĂȚIONAL DE HELMINTOLOGIE

La lucrările simpozionului, care au avut loc la sfârșitul anului trecut în R. S. Cehoslovacă, au participat 170 de specialiști în materie, din 19 țări din Europa, Asia și America.

Programul a cuprins 159 de comunicări privind helmintologia animalelor, plantelor și omului, grupate în cinci capitole mari: sistematică și morfologie; biologia helminților; raportul gazdă-parazit; substanțe antihelmintice și chimioprofilaxie; alte probleme.

Dintre comunicările prezentate, reține atenția o varietate de probleme, din care, în cele ce urmează, vom schița câteva date cu caracter de noutate.

Fascioloză. Au fost stabilite caracteristicile arginazei și proprietățile de glicoliză ale parazitului *Fasciola hepatica*, înfrustrarea țesuturilor la miracidium și s-a pus la punct o nouă metodă de izolarea a adolescarilor.

Cisticercoză bovină. Au fost aduse date noi cu privire la morfologia și histochimia sistemului excretor la *Cysticercus bovis* și s-au stabilit componentele anticorpilor de precipitare produși în singele vitelor infestate.

Ascaridatoze. Au fost discutate noile contribuții aduse la biologia ascarizilor, aspectele ecologice în ciclul biologic la *Ascaridia galli*, în condițiile subtropicale din Cuba și rolul celulelor țesutului limfoid, precum și imunogeneza întilnită în ascaridatoze; s-au observat diferențe genetice între *Ascaris suum* de la porc (12 — 28 cromozomi) și *A. lumbricoides* de la om (14—24 cromozomi).

Telazioză. S-a constatat că în ciclul biologic la *Thelazia rhodesi*, *T. gulosa* și *T. skreabini*, care trăiesc în formă adultă sub corpul clișotant în ochi la bovine,

Intervine *Musca autumnalis*, în corpul căreia se dezvoltă larvele acestor helminți, pînă la stadiul invaziant, în decurs de 28 — 30 zile.

Trichineloză. S-a observat că femelele de *Trichinella spiralis* elimină un număr sporit de embrioni, dacă dozele de larve musculare ingerate de șoareci sînt mai mari: amplitudinea și frecvența respira-

Reuniuni științifice peste hotare

șilor în trichineloză experimentală se reduce cu 30%, respectiv 25 — 40%, ceea ce facilitează apariția de complicații pulmonare; testul anticorpilor fluorescenți în diagnosticul bolii în viață, s-a dovedit a avea sensibilitatea cea mai ridicată, mai specifică și a fi mai ușor de efectuat.

Din țara noastră, au fost prezentate patru comunicări, în care s-a abordat o concepție originală și îndrăzneță cu privire la Patogeneza în poliparazitismul cu helminți (Gh. Olteanu); Dinamica sezonieră și de vîrstă a ciclului invazional a poliparazitismului cu helminți (Gh. Olteanu); Chimioprofilaxia asociată, în condiții de poliparazitism cu helminți la ovine (Gh. Olteanu, M. Rădulescu, M. Angelescu, R. Constantinescu și I. Groșilă) și Chimioprofilaxia complexă a poliparazitismului cu helminți la porcine (Gh. Olteanu, N. Acsinte, P. Cristescu, I. Iliescu,

J. Sardu, T. Cioca, I. Iordănescu, V. Moraru, F. Ivana, I. Moldovan).

Potrivit acestei concepții, organismul animal este, aproape întotdeauna, concomitent infestat cu două sau mai multe specii de helminți. Ca atare, este necesar ca etiologia, patogeniza, modificările anatomo-patologice, imunitatea, clinica, epidemiologia și diagnosticul ca și măsurile de prevenire și combatere a helmintozelor, în condiții de poliparazitism, să fie tratate de pe poziția acestei concepții.

În problema patogenizei helmintozelor, în condiții de poliparazitism, s-a demonstrat că raportul gazdă — parazit este, propriu-zis, un raport al luptei dintre organismul parazitat, privit ca un tot, și complexul poliparazitar, care, deși eterogen prin structură, se prezintă, unitar în acțiunea sa patogenă. În această situație, asupra gazdei parazitată se exercită o acțiune patogenă complexă și cumulativă a tuturor speciilor de helminți (ca și a altor germeni patogeni), care parazitează, în același timp, organismul animal. Toate modificările morfofiziopatologice, care au loc în țesuturile și organele parazitare, precum și toate pierderile economice suferite în aceste cazuri (stagnare în creștere, slăbire, scăderea producției de carne, lăptă, mortalități etc.) sînt în cele din urmă, rezultatul acțiunii patologice a întregului complex parazit.

Cele patru comunicări au fost susținute și de un bogat material ilustrativ, ele constituind, prin valoarea lor, o contribuție meritorie la reușita acestei manifestări științifice internaționale. Teoria ciclului invazional își găsește astfel în cercetările autorilor români o confirmare practică și substanțial îmbunătățită.

Din concluziile simpozionului a reieșit necesitatea unei cooperări mai strînse între specialiștii, instituțiile și organizațiile profesionale de parazitologie din diferite țări.

Este de menționat faptul că o grupare unitară a parazitologilor din România ar crea, fără îndoială, climatul favorabil pentru cercetări de linie și de anvergură, care să contribuie, pe de o parte, la combaterea eficientă a bolilor parazitare și, pe de altă parte, la ridicarea prestigiului acestei ramuri practice a biologiei.

Dr. Ion CIRONEANU
medic veterinar principal
în Departamentul
industrii alimentare

VIZITA MINISTRULUI-PREȘEDINTE AL CONSILIULUI PRODUCȚIEI AGRICOLE ȘI ALIMENTARE AL R.D. GERMANE

Miercuri după-amiază a sosit în Capitală, Georg Ewald, ministru-președinte al Consiliului producției agricole și alimentare al Republicii Democratice Germane care, la invitația Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor va face o vizită în țara noastră. Ministrul german este însoțit de Erwin Neu, vicepreședinte al Consiliului producției agricole și alimentare, precum și de experți.

La sosire, pe aeroportul Otopeni, oaspeții au fost salutați de tovarășii Iosif Banc, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, Angelo Miculescu, ministru secretar de stat la acest ministru, Nicolae Glosan, președintele Academiei de științe agricole și silvice, de adjuccți ai ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, de funcționari superioari din minister.

Au fost prezenți Hans Voss, ambasadorul R.D. Germane la București, și membri ai ambasadei.

DEZVOLTAREA AGRICULTURII ÎN R.S. CEHOSLOVACA

Sectorul socialist — de stat și cooperatist — al agriculturii R.S. Cehoslovace administrează în momentul de față aproximativ 31,1% din suprafețele agricole, care se întind pe 7 062 846 de hectare, 5 016 790 de hectare fiind suprafața arabilă.

Pe aproape 53% din terenurile arabile se cultivă cereale, pe 14% cartofi și legume, pe 2,5% plante oleaginoase și textile, iar pe 30,5% plante furajere. Cooperativele agricole exploatează aproape 59,9% din suprafață, iar întreprinderile agricole de stat aproape 29,6%, media pe unitate fiind de 4 286 de hectare. O altă parte a terenurilor revine fermelor școlare, unităților de cercetare etc.

În momentul de față, în agricultura Cehoslovaciei lucrează 1 160 000 de persoane, din care femelele reprezintă mai mult de jumătate.

Producția medie la hectar a cerealelor, pe țară, a crescut într-o perioadă de aproximativ 20 de ani de la 1 670 de kg la 2 980 de kg. Producția de bovine pentru carne a crescut într-un răstimp aproape egal cu 155%, cea de porcine pentru desfacere cu 264%, iar cea de păsări cu 271%.

Aceste creșteri ale producției constituie rezultatul specializării în domeniul culturii plantelor, a marilor unități socialiste, precum și al profilării în producția de ouă și îngrășarea păsărilor, porcilor și bovinelor pentru carne.

Pentru viitorul concursuri de vinuri

O nouă metodă de degustare?

Este posibil ca, nu peste multă vreme, metoda de degustare a vinurilor să se schimbe. Despre această posibilitate s-a vorbit încă în toamna anului 1968, la București, cu prilejul Congresului Oficiului Internațional al Viei și Vinului (O.I.V.), iar în cercurile experților ea a continuat să fie dezbătută. Ulterior, a avut loc o reuniune de specialitate la Avignon, în Franța și, la sfârșitul anului trecut, o alta, în Elveția, toate la îndemnul O.I.V., care dorește să promoveze un nou sistem de apreciere a „licorii lui Bacchus”.

Noua metodă va avea, probabil, inițialele P.A.I., ale cuvintelor „persistența aromatică intensă”. În fapt, aprecierea vinului ar urma să se facă după numărul de secunde în care degustătorul continuă să simtă aroma vinului după ce l-a eliminat din gură (într-o direcție sau în cealaltă).

Prin urmare, numărul de secunde reprezintă elementul cel mai important, dar nu singurul. Vinului ar urma să-i fie apreciate — cu ajutorul nasului și al gurii — țaria și calitatea, iar apoi armonia însușirilor sale.

Există, după cum remarcă presa de specialitate, tendința de a nu se mai lua în considerație culoarea și limpezimea vinului, deoarece aceste două elemente sînt, oricum, asigurate cu cea mai mare grijă la orice concurs.

„Fișa de degustare” — potrivit noului sistem, are cinci coloane, și anume: I — excelent, extrem de tare; II — foarte bun, foarte tare; III — bun, tare; IV — convenabil, acceptabil; V — eliminat. După degustare, vinul examinat este notat cu o cruculiță în coloana care corespunde aprecierii ce i se dă. Situația vinului în coloana I echivalează cu 0 puncte, în cea de a doua — 1 punct, în a III-a 4 puncte, iar în coloana a IV-a — 3 puncte.

Așadar, vinului cel mai puțin apreciat i se acordă numărul cel mai mare de puncte. Punctajul total este rezultatul unui calcul cu diverși coeficienți, iar rezultatul final îl reprezintă media punctelor acordate de juriu aceleiași vin.

Susținătorii noii metode sînt partizanii unei exigențe mari în aprecierea vinurilor, astfel încît medaliile de aur nu ar putea obține decît cele al căror punctaj nu depășește 9 (21 pentru argint și maximum 42 pentru medaliile de bronz).

Decamdată, lucrurile se află în stadiul discuțiilor. Pînă una alta, s-a ajuns însă la un rezultat concret într-un domeniu foarte apropiat de cel al aprecierii vinului, și anume în „problema” paharului pentru degustare, creat în ultima vreme de specialiștii francezi.

El este fabricat din sticlă și este foarte străveziu, este bombat la partea inferioară și mai mic la gură avînd, deci, o formă care „favorizează la maximum degajarea de vapori”. De altfel, toate detaliile paharului au fost studiate minuțios: „curba de strângulare” de la partea inferioară spre gură, înălțimea piciorului, grosimea sticlei. S-a ținut cont și de raporturi considerate importante, de pildă, suprafața lichidului supra volumul lichidului, care trebuie să fie egal cu aproximativ 1, pentru a asigura cea mai bună degajare de vapori.

Mulți se miră chiar cum s-a făcut că în ciuda atîtor norme satisfăcătoare a ieșit un obiect plăcut la vedere, însușire cu atît mai importantă cu cît este vorba despre nimic altceva decît un instrument de lucru. E adevărat — de lucru foarte rafinat...

A. COSTA



În regiunile rurale ale Uniunii Sovietice lucrează 120 000 de femei cu studii superioare, — agronomi, zootehnicieni, medici veterinari — și peste 200 000 cu studii medii de specialitate. Femeile reprezintă 43% din numărul total al specialiștilor care lucrează la sate.

(foto A.P.N.)

AGRICULTURA

Revistă săptămînală de știință și practică, editată sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole și silvice.

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Dr. ing. Mircea MOȚOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Lucian ROȘCA; Anton STOIANOVICI; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al Academiei de științe agricole și silvice; Conf. ing. Vasile TEMIȘAN, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40 000